

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I	<i>Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk</i>	
	Kommissionens forordning (EF) nr. 236/2002 af 8. februar 2002 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	1
	Kommissionens forordning (EF) nr. 237/2002 af 8. februar 2002 om suspension af opkøb af smør i visse medlemsstater	3
	Kommissionens forordning (EF) nr. 238/2002 af 8. februar 2002 om ændring af forordning (EØF) nr. 1627/89 om opkøb af oksekød ved licitation	4
	Kommissionens forordning (EF) nr. 239/2002 af 8. februar 2002 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2007/2001 omhandlede licitation	6
	Kommissionens forordning (EF) nr. 240/2002 af 8. februar 2002 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middalkornet ris og sleben langkornet ris A til visse tredjelande i Europa inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2008/2001 omhandlede licitation	7
	Kommissionens forordning (EF) nr. 241/2002 af 8. februar 2002 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middalkornet ris og sleben langkornet ris A til visse tredjelande inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2009/2001 omhandlede licitation	8
	Kommissionens forordning (EF) nr. 242/2002 af 8. februar 2002 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben langkornet ris inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2010/2001 omhandlede licitation	9
	Kommissionens forordning (EF) nr. 243/2002 af 8. februar 2002 om bud, der er indgivet inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2011/2001 omhandlede licitation over forsendelse af afskallet, langkornet ris til Réunion	10
*	Kommissionens forordning (EF) nr. 244/2002 af 8. februar 2002 om supplerings af bilaget til forordning (EF) nr. 2301/97 om optagelse af visse betegnelser i »Registret over specificitetsattesteringer«, der er omhandlet i Rådets forordning (EØF) nr. 2082/92 om specificitetsattestering af landbrugsprodukter og levnedsmidler	11

Pris: 18 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

* Kommissionens forordning (EF) nr. 245/2002 af 8. februar 2002 om tilføjelse til bilaget til forordning (EF) nr. 2400/96 om optagelse af visse betegnelser i det register over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser, der er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler	12
* Kommissionens forordning (EF) nr. 246/2002 af 8. februar 2002 om midlertidig undtagelse fra forordning (EF) nr. 1445/95 om gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for oksekød	14
Kommissionens forordning (EF) nr. 247/2002 af 8. februar 2002 om udstedelse af importlicenser for fersk, kølet eller frosset oksekød af høj kvalitet	15
Kommissionens forordning (EF) nr. 248/2002 af 8. februar 2002 om fastsættelse af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld	16

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Rådet

2002/105/EF, EKSF, Euratom:

* Rådets afgørelse af 28. januar 2002 om rækkefølgen for udøvelse af formandshvervet for Rådet	17
* Vedtægt for personalet ved Den Europæiske Unions Institut for Sikkerhedsstudier	18
* Vedtægt for personalet ved Den Europæiske Unions Satellitcenter	44

Kommissionen

2002/106/EF:

* Kommissionens beslutning af 1. februar 2002 om godkendelse af en diagnostisk manual med beskrivelse af diagnosticeringsprocedurer, prøvetagningsmetoder og kriterier for evaluering af laboratorieprøver til bekræftelse af klassisk svinepest ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2002) 381)	71
--	----

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 236/2002
af 8. februar 2002
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og ud fra følgende betragtninger:

(1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

(2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 9. februar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. februar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 8. februar 2002 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	80,9
	204	75,9
	212	110,5
	999	89,1
0707 00 05	052	174,5
	628	223,4
	999	198,9
0709 90 70	052	135,8
	204	139,8
	999	137,8
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	51,5
	204	51,1
	212	40,1
	220	45,0
	508	23,9
	624	85,4
	999	49,5
0805 20 10	052	64,1
	204	82,0
	999	73,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	68,0
	204	37,0
	220	59,3
	464	138,7
	600	106,6
	624	88,2
	999	83,0
	0805 50 10	052
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	220	43,5
	600	44,4
	999	48,6
	060	39,9
	400	119,7
	404	92,8
	720	115,4
	728	111,7
0808 20 50	999	95,9
	388	122,0
	400	114,0
	528	107,0
	999	114,3

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 237/2002
af 8. februar 2002
om suspension af opkøb af smør i visse medlemsstater

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1670/2000 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 2771/1999 af 16. december 1999 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår interventionsforanstaltninger på markedet for smør og fløde ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1614/2001 ⁽⁴⁾, særlig artikel 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 2 i forordning (EF) nr. 2771/1999 fastsættes det, at opkøb ved licitation i en medlemsstat indledes og suspenderes af Kommissionen, når det er konstateret, at markedsprisen i den pågældende medlemsstat i to på hinanden følgende uger enten har været mindre end eller lig med eller over 92 % af interventionsprisen.

- (2) Den seneste liste over medlemsstater, hvor interventionen er suspenderet, er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 206/2002 ⁽⁵⁾. Denne liste bør tilpasses efter de nye markedspriser, som Belgien og Det Forenede Kongerige har indberettet i medfør af artikel 8 i forordning (EF) nr. 2771/1999. Af klarhedshensyn bør denne liste erstattes af en ny, og forordning (EF) nr. 206/2002 bør ophæves —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De opkøb af smør ved licitation, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1255/1999, suspenderes i Danmark, Grækenland, Nederlandene, Østrig, Det Forenede Kongerige og Sverige.

Artikel 2

Forordning (EF) nr. 206/2002 ophæves.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 9. februar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. februar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 10.

⁽³⁾ EFT L 333 af 24.12.1999, s. 11.

⁽⁴⁾ EFT L 214 af 8.8.2001, s. 20.

⁽⁵⁾ EFT L 33 af 2.2.2002, s. 3.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 238/2002
af 8. februar 2002
om ændring af forordning (EØF) nr. 1627/89 om opkøb af oksekød ved licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2345/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 47, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1627/89 af 9. juni 1989 om opkøb af oksekød ved licitation ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 96/2002 ⁽⁴⁾, blev der indledt opkøb ved licitation i visse medlemsstater eller områder af en medlemsstat for visse kvalitetsgrupper.
- (2) Anvendelsen af artikel 47, stk. 3, 4 og 5, i forordning (EF) nr. 1254/1999 samt nødvendigheden af at begrænse intervention til de opkøb, der er nødvendige for at sikre

en rimelig markedsstøtte, fører til, på grundlag af de noteringer, som Kommissionen har kendskab til, i overensstemmelse med bilagene til nærværende forordning, at ændre listen over medlemsstater eller områder af en medlemsstat, hvor licitationen indledes, samt af de kvalitetsgrupper, der kan omfattes af interventionsopkøb —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til forordning (EØF) nr. 1627/89 erstattes med bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 9. februar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. februar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 315 af 1.12.2001, s. 29.

⁽³⁾ EFT L 159 af 10.6.1989, s. 36.

⁽⁴⁾ EFT L 17 af 19.1.2002, s. 39.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO — LIITE — BILAGA

Estados miembros o regiones de Estados miembros y grupos de calidades previstos en el apartado 1 del artículo 1 del Reglamento (CEE) n° 1627/89

Medlemsstater eller regioner og kvalitetsgrupper, jf. artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1627/89
Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats sowie die in Artikel 1 Absatz 1 der Verordnung (EWG) Nr. 1627/89 genannten Qualitätsgruppen

Κράτη μέλη ή περιοχές κρατών μελών και ομάδες ποιότητας που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1627/89

Member States or regions of a Member State and quality groups referred to in Article 1 (1) of Regulation (EEC) No 1627/89

États membres ou régions d'États membres et groupes de qualités visés à l'article 1er paragraphe 1 du règlement (CEE) n° 1627/89

Stati membri o regioni di Stati membri e gruppi di qualità di cui all'articolo 1, paragrafo 1 del regolamento (CEE) n. 1627/89

In artikel 1, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1627/89 bedoelde lidstaten of gebieden van een lidstaat en kwaliteitsgroepen

Estados-Membros ou regiões de Estados-Membros e grupos de qualidades referidos no n.º 1 do artigo 1.º do Regulamento (CEE) n.º 1627/89

Jäsenvaltiot tai alueet ja asetuksen (ETY) N:o 1627/89 1 artiklan 1 kohdan tarkoittamat laaturyhmät
Medlemsstater eller regioner och kvalitetsgrupper som avses i artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 1627/89

Estados miembros o regiones de Estados miembros	Categoría A	Categoría C				
Medlemsstat eller region	Kategori A	Kategori C				
Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats	Kategorie A	Kategorie C				
Κράτος μέλος ή περιοχές κράτους μέλους	Κατηγορία Α	Κατηγορία Γ				
Member States or regions of a Member State	Category A	Category C				
États membres ou régions d'États membres	Catégorie A	Catégorie C				
Stati membri o regioni di Stati membri	Categoria A	Categoria C				
Lidstaat of gebied van een lidstaat	Categorie A	Categorie C				
Estados-Membros ou regiões de Estados-Membros	Categoria A	Categoria C				
Jäsenvaltiot tai alueet	Luokka A	Luokka C				
Medlemsstater eller regioner	Kategori A	Kategori C				
	U	R	O	U	R	O
Belgique/België			×			
Danmark			×			
Deutschland			×			
Nederland			×			

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 239/2002**af 8. februar 2002****om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2007/2001 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1987/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2007/2001 ⁽³⁾ blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksporthestitution. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksporthestitutionen.

(3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksporthestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris til visse tredjelande fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 1. til den 7. februar 2002, til 193,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2007/2001 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 9. februar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. februar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 271 af 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 272 af 13.10.2001, s. 13.

⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 35 af 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 240/2002**af 8. februar 2002****om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middelhornet ris og sleben langhornet ris A til visse tredjelande i Europa inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2008/2001 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1987/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2008/2001 ⁽³⁾ blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen.

(3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middelhornet ris og sleben langhornet ris A til visse tredjelande i Europa fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 1. til den 7. februar 2002, til 212,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2008/2001 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 9. februar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. februar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 271 af 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 272 af 13.10.2001, s. 15.

⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 35 af 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 241/2002**af 8. februar 2002****om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middelskornet ris og sleben langskornet ris A til visse tredjelande inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2009/2001 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1987/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2009/2001 ⁽³⁾, blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen.

(3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middelskornet ris og sleben langskornet ris A til visse tredjelande fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 1. til den 7. februar 2002, til 203,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2009/2001 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 9. februar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. februar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 271 af 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 272 af 13.10.2001, s. 17.

⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 35 af 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 242/2002**af 8. februar 2002****om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben langkornet ris inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2010/2001 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1987/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2010/2001 ⁽³⁾ blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen.

(3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben langkornet ris henhørende under til visse tredjelande fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 1. til den 7. februar 2002, til 297,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2010/2001 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 9. februar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. februar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 271 af 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 272 af 13.10.2001, s. 19.

⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 35 af 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 243/2002**af 8. februar 2002****om bud, der er indgivet inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2011/2001 omhandlede licitation over forsendelse af afskallet, langkornet ris til Réunion**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1987/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 10, stk. 1,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2692/89 af 6. september 1989 om gennemførelsesbestemmelser for forsendelse af ris til Réunion ⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1453/1999 ⁽⁴⁾, særlig artikel 9, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2011/2001 ⁽⁵⁾ blev der åbnet en licitation over tilskud ved forsendelse af ris til Réunion.
- (2) På grundlag af de indgivne bud kan Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 beslutte, at licitationen skal være uden virkning, jf. artikel 9 i forordning (EØF) nr. 2692/89.

(3) Under henvisning til bl.a. kriterierne i artikel 2 og 3 i forordning (EØF) nr. 2692/89 bør der ikke fastsættes noget maksimumstilskud.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De bud, der er indgivet fra den 4. til 7. februar 2002 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2011/2001 omhandlede licitation over tilskud ved forsendelse til Réunion af afskallet langkornet ris henhørende under KN-kode 1006 20 98, er uden virkning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 9. februar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. februar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 271 af 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 261 af 7.9.1989, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT L 167 af 2.7.1999, s. 19.

⁽⁵⁾ EFT L 272 af 13.10.2001, s. 21.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 244/2002

af 8. februar 2002

om supplerer af bilaget til forordning (EF) nr. 2301/97 om optagelse af visse betegnelser i »Registret over specificitetsattesteringer«, der er omhandlet i Rådets forordning (EØF) nr. 2082/92 om specificitetsattestering af landbrugsprodukter og levnedsmidler

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2082/92 af 14. juli 1992 om specificitetsattestering af landbrugsprodukter og levnedsmidler ⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Finland har med henvisning til artikel 7 i forordning (EØF) nr. 2082/92 indgivet ansøgning til Kommissionen om optagelse af betegnelsen »Sahti« i registret over specificitetsattesteringer.
- (2) Anvendelse af angivelsen »garanteret traditionel specialitet« er forbeholdt de heri registrerede betegnelser.
- (3) Kommissionen har ikke i henhold til artikel 8 i nævnte forordning efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽²⁾ modtaget nogen indsigelse mod den betegnelse, der er anført i bilaget.
- (4) Betegnelsen i bilaget er følgelig berettiget til optagelse i »Registret over specificitetsattesteringer« og dermed til

EF-beskyttelse som garanteret traditionel specialitet efter artikel 13, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2082/92.

- (5) Bilaget til nærværende forordning supplerer bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 2301/97 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2430/2001 ⁽⁴⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til forordning (EF) nr. 2301/97 suppleres med betegnelsen i bilaget til nærværende forordning, og betegnelsen optages i »Registret over specificitetsattesteringer«, jf. artikel 9, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2082/92.

Betegnelsen er beskyttet i overensstemmelse med artikel 13, stk. 2, i nævnte forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. februar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

—————
BILAG

Ø1

— Sahti

—————

⁽¹⁾ EFT L 208 af 24.7.1992, s. 9.

⁽²⁾ EFT C 125 af 26.4.2001, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 319 af 21.11.1997, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT L 328 af 13.12.2001, s. 29.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 245/2002

af 8. februar 2002

om tilføjelse til bilaget til forordning (EF) nr. 2400/96 om optagelse af visse betegnelser i det register over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser, der er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2796/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 3 og 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Med henvisning til artikel 5 i forordning (EØF) nr. 2081/92 har Spanien indgivet en ansøgning til Kommissionen om registrering af betegnelsen »Kaki Ribera del Xúquer« som oprindelsesbetegnelse, og Italien har indgivet to ansøgninger til Kommissionen om registrering af betegnelserne »Asparago bianco di Cimadolmo« og »Ciliegia di Marostica« som geografiske betegnelser.
- (2) Det er, jf. artikel 6, stk. 1, i nævnte forordning, blevet konstateret, at ansøgningerne er i overensstemmelse med forordningen, og at de indeholder alle de oplysninger, der er nævnt i artikel 4 heri.
- (3) Kommissionen har ikke i henhold til artikel 7 i forordning (EØF) nr. 2081/92 modtaget nogen indsigelser, efter at betegnelserne, som fremgår af bilaget til nærvæ-

rende forordning, er blevet offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽³⁾.

- (4) Betegnelserne er derfor berettiget til optagelse i registeret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser og dermed også til fællesskabsbeskyttelse som beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse.
- (5) Bilaget til denne forordning supplerer bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 2400/96 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2601/2001 ⁽⁵⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De betegnelser, der er anført i bilaget til nærværende forordning, tilføjes i bilaget til forordning (EF) nr. 2400/96, og betegnelserne optages i registeret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser som beskyttet oprindelsesbetegnelse (BOB) eller beskyttet geografisk betegnelse (BGB), jf. artikel 6, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2081/92.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. februar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 208 af 24.7.1992, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 324 af 21.12.2000, s. 26.

⁽³⁾ EFT C 113 af 18.4.2001, s. 7 (Kaki Ribera del Xúquer). EFT C 125 af 26.4.2001, s. 2 (Asparago bianco di Cimadolmo). EFT C 113 af 18.4.2001, s. 5 (Ciliegia di Marostica).

⁽⁴⁾ EFT L 327 af 18.12.1996, s. 11.

⁽⁵⁾ EFT L 345 af 29.12.2001, s. 47.

BILAG

PRODUKTER I TRAKTATENS BILAG I BEREGNET TIL KONSUM

Frukt og grøntsager

SPANIEN

Kaki Ribera del Xúguer (BOB)

ITALIEN

Asparago bianco di Cimadolmo (BGB)

Ciliega di Marostica (BGB)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 246/2002
af 8. februar 2002
om midlertidig undtagelse fra forordning (EF) nr. 1445/95 om gennemførelsesbestemmelser for
ordningen med import- og eksportlicenser for oksekød

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2345/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 29, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 10, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1445/95 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2492/2001 ⁽⁴⁾, er det fastsat, at eksportlicenser udstedes den femte arbejdsdag efter den dag, hvor ansøgningerne indgives, hvis Kommissionen ikke træffer særlige foranstaltninger inden da.
- (2) På grund af fri- og helligdagene i 2002 og den uregelmæssige offentliggørelse af *De Europæiske Fællesskabers Tidende* i de pågældende dage er en betænkningstid på fem dage for kort til at sikre en god forvaltning af markedet, og den bør derfor forlænges midlertidigt.

- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Uanset artikel 10, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1445/95 udstedes de licenser, der ansøges om i nedennævnte perioder, på de tilsvarende respektive datoer, hvis Kommissionen ikke træffer særlige foranstaltninger inden da, jf. nævnte artikels stk. 2:
— fra 25. til 26. marts 2002, udstedelse 4. april 2002
— 6. maj 2002, udstedelse 15. maj 2002
— 12. august 2002, udstedelse 21. august 2002.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. februar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 315 af 1.12.2001, s. 29.

⁽³⁾ EFT L 143 af 27.6.1995, s. 35.

⁽⁴⁾ EFT L 337 af 20.12.2001, s. 18.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 247/2002**af 8. februar 2002****om udstedelse af importlicenser for fersk, kølet eller frosset oksekød af høj kvalitet**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 936/97 af 27. maj 1997 om åbning og forvaltning af toldkontingenter for oksekød af høj kvalitet, fersk, kølet eller frosset, og for frosset bøffelkød ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 134/1999 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 4 og 5 i forordning (EF) nr. 936/97 fastsætter betingelserne for licensansøgninger og udstedelse af importlicenser for kød som omhandlet i samme forordnings artikel 2, litra f).
- (2) I artikel 2, litra f), i forordning (EF) nr. 936/97 fastsættes det, at der i perioden 1. juli 2001 til 30. juni 2002 kan importeres 11 500 t fersk, kølet eller frosset oksekød af høj kvalitet med oprindelse i og fra USA og Canada på særlige betingelser.

- (3) Det skal bemærkes, at de licenser, der er fastsat ved denne forordning, dog kun kan anvendes i hele deres gyldighedsperiode med forbehold af de bestående ordninger på veterinærområdet —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De mængder, som der er søgt om gennem importlicensansøgninger indgivet i perioden 1. til 5. februar 2002 vedrørende fersk, kølet og frosset oksekød af høj kvalitet som omhandlet i artikel 2, litra f), i forordning (EF) nr. 936/97, imødekommes fuldstændigt.

2. Der kan i overensstemmelse med artikel 5 i forordning (EF) nr. 936/97 i løbet af de fem første dage af marts 2002 indgives licensansøgninger for 7 993,100 t.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 11. februar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. februar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 137 af 28.5.1997, s. 10.

⁽²⁾ EFT L 17 af 22.1.1999, s. 22.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 248/2002
af 8. februar 2002
om fastsættelse af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til protokol 4 om bomuld knyttet til akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1050/2001⁽¹⁾,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1051/2001 af 22. maj 2001 om støtte til bomuldsproduktioner⁽²⁾, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 4 i forordning (EF) nr. 1051/2001 fastsættes der regelmæssigt en verdensmarkedspris for ikke-egreneret bomuld på grundlag af den konstaterede verdensmarkedspris for egreneret bomuld under hensyntagen til det historiske forhold mellem den fastlagte verdensmarkedspris for egreneret bomuld og den beregnede pris for ikke-egreneret bomuld. Dette historiske forhold er fastlagt i artikel 2, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1591/2001 af 2. august 2001 om gennemførelsesbestemmelser for støtteordningen for bomuld⁽³⁾. Hvis verdensmarkedsprisen ikke kan fastsættes således, beregnes den på grundlag af den seneste fastsatte pris.
- (2) I henhold til artikel 5 i forordning (EF) nr. 1051/2001 fastsættes verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld for et produkt med visse egenskaber under hensyntagen til de højeste af de udbud og noteringer på

verdensmarkedet, der anses for at være repræsentative for markedets faktiske tendens. Ved denne fastsættelse tages der hensyn til et gennemsnit af udbuddene og noteringerne konstateret på en eller flere repræsentative europæiske børser for et produkt leveret cif en havn i Fællesskabet fra de forskellige leverandørlande, der anses for at være mest repræsentative for den internationale handel. Der er dog fastsat justeringer af disse kriterier ved fastsættelsen af verdensmarkedsprisen for egreneret bomuld af hensyn til forskelle, der er begrundet i det leverede produkts kvalitet eller udbuddenes og noteringernes art. Disse justeringer er fastsat i artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1591/2001.

- (3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier fører til fastsættelsen af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld på nedennævnte niveau —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld som omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1051/2001 fastsættes til 24,075 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 9. februar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. februar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 148 af 1.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 148 af 1.6.2001, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 210 af 3.8.2001, s. 10.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 28. januar 2002

om rækkefølgen for udøvelse af formandshvervet for Rådet

(2002/105/EF, EKSF, Euratom)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 203, stk. 2,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 27, stk. 2,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 116,

under henvisning til Rådets afgørelse af 1. januar 1995 om fastsættelse af rækkefølgen for udøvelse af formandshvervet for Rådet ⁽¹⁾, særlig artikel 1, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Tyskland og Finland af 18. januar 2002, og

ud fra følgende betragtning:

Vedtagelsen af denne afgørelse berører ikke andre ændringer af rækkefølgen for udøvelse af formandshvervet for Rådet, som Rådet eventuelt måtte vedtage, bl.a. i forbindelse med nye medlemsstaters tiltrædelse af Unionen —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Der byttes om på de perioder, hvor henholdsvis Tyskland og Finland skal udøve formandshvervet for Rådet i andet halvår af 2006 og første halvår af 2007.

Artikel 2

Denne afgørelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. januar 2002.

På Rådets vegne

J. PIQUÉ I CAMPS

Formand

⁽¹⁾ EFT L 1 af 1.1.1995, s. 220.

OVERSÆTTELSE

**VEDTÆGT FOR PERSONALET VED DEN EUROPÆISKE UNIONS
INSTITUT FOR SIKKERHEDSSTUDIER ⁽¹⁾**

⁽¹⁾ Vedtaget i Rådet ved skriftlig procedure i medfør af artikel 8 i Rådets fælles aktion 2001/554/FUSP af 20. juli 2001 (EFT L 200 af 25.7.2001, s. 1).

PRÆAMBEL

Artikel 1

AFSNIT I — ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 2 — Fælles bestemmelser for hele personalet

Myndighed

Erklæring

Adfærd

Finansielt ansvar

Sikkerhed

AFSNIT II — VEDTÆGT FOR ANSATTE**KAPITEL I — ALMINDELIGE BESTEMMELSER**

Artikel 3 — Almindelige bestemmelser for ansatte

Privilegier og immuniteter

Bistand og erstatning

Ejendomsret

Eksterne aktiviteter

Kandidatur til et mandat eller et offentligt eller politisk erhverv

KAPITEL II — ANSÆTTELSE OG KONTRAKTER

Artikel 4 — Ansættelse

Artikel 5 — Pensionsalder

Artikel 6 — Lægeundersøgelser

Artikel 7 — Kontrakter og deres varighed

Den første kontrakt

Prøvetid

Opsigelse af kontrakter

Kompensation for tab af arbejde

Afkortning af opsigelsesvarslet

De forskningsansatte

KAPITEL III — VEDERLAG OG GODTGØRELSE AF UDGIFTER

Artikel 8 — Almindelige bestemmelser

Artikel 9 — Grundløn

Artikel 10 — Udlandstillæg

Artikel 11 — Tillæg af familiemæssig og social karakter

Husstandstillæg

Børnetilskud og tilskud for økonomisk afhængige personer

Uddannelsestillæg

Tilskud for handicappede børn eller handicappede økonomisk afhængige personer

Boligtilskud

Artikel 12 — Stedfortrædertilæg

Artikel 13 — Bosættelsespenge

Artikel 14 — Fradrag og bidrag

Intern skat

Bidrag til pensionsordningen

Bidrag til den sociale sikringsordning

Bidrag til tillægssikringen

Artikel 15 — Lønforskud og tilbagebetaling af lønforskud

KAPITEL IV — REJSEUDGIFTER

Artikel 16 — Bosættelse og udtræden

Artikel 17 — Flytning

Artikel 18 — Tjenesterejser

KAPITEL V — INTERNE REGLER

- Artikel 19 — Arbejdstid
- Artikel 20 — Helligdage og øvrige fridage
- Artikel 21 — Ferie og orlov
- Artikel 22 — Ferie på hjemstedet

KAPITEL VI — BEDØMMELSE OG AVANCEMENT TIL ET HØJERE LØNTRIN

- Artikel 23 — Generelle bestemmelser
- Artikel 24 — Procedure
- Artikel 25 — Opfølgning af bedømmelserne

KAPITEL VII — DISCIPLINÆR ORDNING

- Artikel 26 — Definitioner
- Artikel 27 — Erstatning
- Artikel 28 — Underretning om klagepunkter
- Artikel 29 — Disciplinæråd

KAPITEL VIII — KLAGEADGANG OG KLAGEUDVALG

- Artikel 30 — En ansats anfægtelse af en afgørelse

KAPITEL IX — PENSIONER

- Artikel 31 — Fratrædelsespenge
- Artikel 32 — Alderspension
- Artikel 33 — Invalidepension
- Artikel 34 — Efterladtepension
- Artikel 35 — Børnepension eller pension til personer over for hvem den ansatte har forsørgerpligt
- Artikel 36 — Foreløbig pension

AFSNIT III — BESTEMMELSER FOR MIDLERTIDIGT PERSONALE

- Artikel 37 — Vedtægtsmæssige bestemmelser
- Artikel 38 — Kontrakter
- Artikel 39 — Vederlag
- Artikel 40 — Særlige bestemmelser

AFSNIT IV — BESTEMMELSER VEDRØRENDE EKSPERTER, STIPENDIATER OG PRAKTIKANTER

- Artikel 41 — Vedtægtsmæssige og finansielle bestemmelser

- BILAG I: Godtgørelse for tab af arbejde
- BILAG II: Udlandstillæg
- BILAG III: Børn og personer, over for hvem der er forsørgerpligt
- BILAG IV: Handicappede personer, over for hvem der er forsørgerpligt
- BILAG V: Boligtilskud
- BILAG VI: Rejse- og flytteudgifter
- BILAG VII: Udgifter i forbindelse med tjenesterejser
- BILAG VIII: Sygdom, barsel og anden særlig orlov
- BILAG IX: Disciplinærådets sammensætning og funktion
- BILAG X: Klageudvalget

PRÆAMBEL

Instituttet for Sikkerhedsstudier er et agentur under Den Europæiske Union, som er tilsluttet de samordnede organisationer.

Artikel 1

Denne vedtægt fastsætter stilling, rettigheder, pligter og ansvar for personalet ved Den Europæiske Unions Institut for Sikkerhedsstudier, i det følgende benævnt »instituttet«.

Instituttets personale består af fysiske personer, der har kontrakt som ansatte eller midlertidigt personale. De lønnede

eksperter, stipendiaterne og praktikanterne er omfattet af særlige bestemmelser, der findes i afsnit IV.

Instituttets direktør er beføjet til at foretage de ændringer i denne vedtægt, som viser sig nødvendige, efter en samstemmende udtalelse fra bestyrelsen.

Denne vedtægt finder anvendelse på alle medlemmer af personalet, medmindre bestyrelsen træffer anden afgørelse med hensyn til personale uden for lønklasse.

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

*Artikel 2***Fælles bestemmelser for hele personalet**1. Myndighed

Personalets medlemmer er underlagt direktørens myndighed og er ansvarlige over for denne for udførelsen af deres opgaver. De forpligter sig til at udføre disse med størst mulig omhu og faglig ansvarlighed.

2. Erklæring

Ved ansættelse i Instituttet for Sikkerhedsstudier skal alle medlemmer af personalet underskrive følgende erklæring:

»Jeg forpligter mig på tro og love til loyalt, fortroligt og samvittighedsfuldt at udføre de opgaver, som betros mig som medlem af personalet ved Instituttet for Sikkerhedsstudier, til at udføre disse opgaver udelukkende med henblik på instituttets interesser og til hverken at søge eller modtage instruktioner om udførelsen af mine opgaver fra nogen regering eller myndighed uden for instituttet.«

3. Adfærd

Personalets medlemmer skal under alle omstændigheder udvise en adfærd, der passer til deres stilling som repræsentanter for Instituttet for Sikkerhedsstudier. De skal afholde sig fra enhver

handling eller aktivitet, som på nogen måde kan krænke deres stillings værdighed og bringe instituttet i vanry.

4. Finansielt ansvar

Ethvert medlem af personalet kan forpligtes til helt eller delvis at erstatte instituttet ethvert finansielt tab, det har lidt på grund af vedkommendes uagtsomhed eller forsætlige manglende overholdelse af en forskrift eller en procedure, som er godkendt af bestyrelsen eller direktøren.

5. Sikkerhed

Personalets medlemmer skal ved tiltrædelsen gøre sig bekendt med instituttets sikkerhedsforskrifter. De underskriver en særlig erklæring og pådrager sig disciplinært og finansielt ansvar ved manglende overholdelse af disse forskrifter.

a) Ethvert medlem af personalet, også midlertidigt personale, stipendiater og praktikanter, kan anmode om at blive godkendt til at få kendskab til klassificerede dokumenter på grund af de opgaver, der er pålagt dem. En sådan anmodning sendes til de kompetente myndigheder af instituttets sikkerhedsofficer. Inden den officielle sikkerhedsgodkendelse foreligger, kan direktøren give en foreløbig sikkerhedsgodkendelse.

b) Personalets medlemmer underretter direkte instituttets sikkerhedsofficer om alle hændelser i forbindelse med et formodet tab eller videregivelse af et klassificeret dokument.

AFSNIT II

VEDTÆGT FOR ANSATTE

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 3

Almindelige bestemmelser for ansatte

Ved en ansat ved instituttet forstås en fysisk person, der har en kontrakt som beskrevet i kapitel II nedenfor, og som beklæder en budgetteret stilling, der er anført i den stillingsfortegnelse, der hvert år vedlægges instituttets budget.

1. Privilegier og immuniteter

De privilegier og immuniteter, de ansatte nyder, tildeles dem udelukkende i Institutet for Sikkerhedsstudiers interesse og ikke af personlige årsager. Disse privilegier og immuniteter fritager ikke de medlemmer af personalet, som nyder dem, fra at opfylde deres personlige pligter eller fra at overholde gældende lovgivning og politiets forskrifter i værtsstaten.

Hvis der opstår spørgsmål om disse privilegier eller immuniteter, skal den pågældende ansatte straks underrette direktøren herom. Hvis den lokale lovgivning overtrædes, kan direktøren beslutte at ophæve privilegierne og immuniteterne, hvis han finder det nødvendigt.

2. Bistand og erstatning

Instituttet yder bistand til ansatte, som på grund af deres stilling eller nuværende opgaver på instituttet, og uden at de selv har begået fejl, bliver genstand for trusler, injurier, ærerørige beskyldninger eller tab. Der kan ydes erstatning for materiel skade forudsat at:

- den ansatte ikke selv forsætligt eller uagtsomt har forårsaget den pågældende skade
- den ansatte ikke har ikke kunnet opnå erstatning
- den ansatte indtræder i instituttets rettigheder over for tredjemand, især forsikringselskaber.

Alle afgørelser herom, der vil kunne binde instituttet eller dets finanser, træffes af direktøren, som har skønsmessige beføjelser til at vurdere situationens omstændigheder, formen af den bistand, der skal ydes, og eventuelt størrelsen af den erstatning, der skal ydes.

3. Ejendomsret

Alle rettigheder, herunder adkomstret, ophavsret og patentret vedrørende alt arbejde, der udføres af en ansat under udførelsen af hans officielle opgaver, tilfalder instituttet.

4. Eksterne aktivitetera) *Generelt*

En ansat må ikke over for organer eller personer uden for instituttet:

- fremsætte en offentlig erklæring, især til offentlige informationsorganer, om instituttets aktiviteter
- holde foredrag eller udøve undervisningsvirksomhed i direkte forbindelse med sine opgaver i instituttet
- acceptere honorarer eller vederlag for de i afsnittet ovenfor nævnte aktiviteter
- acceptere ordener eller titler samt de materielle fordele i forbindelse hermed

medmindre han har fået forudgående samtykke fra direktøren.

b) *De forskningsansattes særlige opgaver*

Opgaven som forskningsansat omfatter etablering af forbindelser med organer og personer uden for instituttet. De forskningsansatte er således beføjet til at holde foredrag, kommunikere i medierne og udsende publikationer, når de har fået direktørens tilladelse.

5. Kandidatur til et mandat eller et offentligt eller politisk hverv

En ansat, som er kandidat til et mandat eller et offentligt eller politisk hverv, skal underrette direktøren herom.

Han får orlov uden løn fra den dato, hvor han meddeler, at han indleder sin valgkampagne.

Hvis han accepterer det pågældende hverv eller mandat, skal han anmode om at få sin kontrakt opsagt. Denne opsigelse giver ikke ret til en godtgørelse for tab af arbejde.

Hvis den ansatte ikke accepterer det pågældende hverv eller mandat, har han ret til at genindtræde i sin budgetterede stilling på de samme vilkår med hensyn til vederlag og anciennitet, som han havde på den dato, hvor han gik på orlov uden løn.

Perioden med orlov uden løn afbryder ancienniteten og giver ikke ret til pension. Den ansatte kan erstattes af midlertidigt personale under orloven.

KAPITEL II

ANSÆTTELSE OG KONTRAKTER

Artikel 4

Ansættelse

1. De beskrivende tilbud om stillinger godkendes af direktøren, med undtagelse af hans egen. Institutet udsender selv disse tilbud.

2. Kandidater på under 20 og over 60 år kan i princippet ikke godkendes.

3. Kandidater, der enten i lige linie eller ved svogerskab er nære slægtninge til et medlem af personalet, kan ikke godkendes. Denne regel kan undtagelsesvis fraviges med direktørens tilladelse, dog forudsat at ingen af de pågældende er den andens underordnede.

4. Der ansættes kun statsborgere fra Den Europæiske Unions medlemsstater.

5. Ansatte tiltræder deres stilling på første trin i lønklassen for deres stilling. Direktøren kan dog tildele dem et højere løntrin, hvis omstændighederne berettiger hertil.

6. Direktøren fastlægger de stillinger, for hvilke ansættelsen sker ved eksamen eller udvælgelsesprøver, samt de prøver, som kandidaterne til disse stillinger skal bestå med henblik på ansættelse. Udvælgelseskomitéerne nedsættes af direktøren blandt instituttets personale, idet der kan vælges en ekstern eksaminator.

7. De kandidater, der indkaldes til instituttets hjemsted til en samtale eller en prøve, får deres udgifter til rejse og indlogering godtgjort på de vilkår, der gælder for ansatte på tjenesterejse⁽¹⁾.

Artikel 5

Pensionsalder

Den ansatte pensioneres ved udgangen af den måned, hvor vedkommende fylder 65 år. Direktøren kan tillade undtagelser fra denne regel i højst yderligere tolv måneder.

Artikel 6

Lægeundersøgelser

1. Ansættelsen af en ansat bekræftes, efter at en af instituttet godkendt læge har attesteret, at kandidaten er fysisk egnet til at beklæde stillingen, og at han ikke lider af nogen funktionsnedsættelse eller sygdom, der risikerer at udgøre en fare eller en gene for de øvrige medlemmer af personalet.

2. De ansatte skal hvert år gennemgå en lægeundersøgelse.

3. Den af instituttet godkendte læge hjælper i denne forbindelse direktøren med at vurdere, om en ansat eventuelt er uegnet til fortsat at beklæde sin stilling.

4. Hvis resultatet af en årlig eller lejlighedsvis undersøgelse viser, at den pågældende ikke mere er i stand til at udføre sine opgaver, opsiges kontrakten inden for en frist på tre måneder, og der indkaldes til møde i et invaliditetsudvalg, der skal fastlægge den ansattes ret til invalidepension.

⁽¹⁾ Jf. bilag VII.

Artikel 7

Kontrakter og deres varighed

1. Den første kontrakt

Bortset fra de særlige bestemmelser for direktørens og de forskningsansattes kontrakter er den første kontrakt, som instituttet tilbyder, på tre år. Kontrakterne kan fornyes af direktøren med samme eller kortere varighed efter aftale med den ansatte.

2. Prøvetid

Den første kontrakt omfatter en prøvetid på seks måneder fra datoen for tiltrædelsen af tjenesten.

I denne periode kan kontrakten uden ret til godtgørelse for tab af arbejde opsiges med et varsel på en måned fra instituttets eller den ansattes side.

Ved prøvetidens udløb eller før denne dato underrettes den ansatte skriftligt om, hvorvidt hans første kontrakt bekræftes eller opsiges.

Prøvetiden er en integrerende del af den første kontrakts varighed. Den giver anciennitets- og pensionsrettigheder.

3. Opsigelse af kontrakter

I de i bilag I nævnte situationer kan en kontrakt opsiges eller ikke fornyes på instituttets eller den ansattes eget initiativ:

a) *På instituttets initiativ*

- ii) med et varsel på seks måneder på grund af:
 - nedlæggelse af den budgetterede stilling, den ansatte beklæder
 - ændring af stillingens art eller opgaver
 - en utilstrækkelig faglig indsats fra den ansattes side, som er konstateret ved to på hinanden følgende årlige bedømmelser
 - den ansattes fysiske uegnethed, der er opstået under kontraktens løbetid

- ii) med et varsel på højst én måned efter en disciplinærsag, hvor det er konstateret, at den ansatte har begået en fejl eller har pådraget sig ansvar efter retningslinjerne i kapitel VII.

b) *På den ansattes eget initiativ* med et varsel på tre måneder af personlige årsager, som han ikke er forpligtet til at redegøre for.

4. Kompensation for tab af arbejde

Medmindre der er tale om disciplinære årsager medfører opsigelse eller ikke-fornyelse af en kontrakt på instituttets initiativ:

- 1) for ansatte med over ti års tjeneste i alt udskudt afvikling af pensionsrettighederne samt udbetaling af en godtgørelse for tab af arbejde efter retningslinjerne i bilag I

- 2) for ansatte med under ti års tjeneste i alt udbetaling af udrædelsespenge samt en godtgørelse for tab af arbejde for ansatte, hvis kontraktperiode er blevet reduceret ved opsigelse, efter retningslinjerne i bilag I
- 3) for ansatte hvis kontrakt er blevet opsagt på grund af fysisk uegnethed, og som har fået konstateret vedvarende invaliditet af et invaliditetsudvalg, tildeling af invalidepension efter retningslinjerne i pensionsordningen.

Opsigelse eller ikke-fornyelse af en kontrakt på den ansattes eget initiativ giver ikke ret til en godtgørelse for tab af arbejde (¹).

5. Afkortning af opsigelsesvarslet

Varigheden af det i stk. 3, litra a), nævnte varsel kan afkortes af tjenstlige grunde; i så tilfælde har den ansatte ret til at få udbetalt et supplerende beløb, der udgør det vederlag og de godtgørelser, som han ville have modtaget mellem datoen for den faktiske opsigelse af hans kontrakt og datoen for udløbet af et varsel på seks måneder.

Disse bestemmelser finder ikke anvendelse ved opsigelse af disciplinære årsager.

6. De forskningsansatte

Instituttets forskningsansatte har kontrakter på tre år, der ikke kan fornyes. Direktøren kan dog forlænge deres kontrakter en eller flere gange, men ikke med mere end 24 måneder i alt.

KAPITEL III

VEDERLAG OG GODTGØRELSE AF UDGIFFER

Artikel 8

Almindelige bestemmelser

Vederlaget til instituttets ansatte omfatter en grundløn, udlandstillæg og tillæg af familiemæssig og social karakter.

Heri tilbageholdes de beløb, som den ansatte skal betale til intern skat, pensionsordning og socialbeskyttelsesordning.

De ansattes kontokuranter krediteres det beløb, de skal modtage, i løbet af sidste arbejdsuge i måneden.

Ændringer i den ansattes personlige situation, som kan få finansielle konsekvenser, tages i betragtning i forbindelse med vederlaget for den måned, hvor begivenheden er meddelt administrationen, og har ikke tilbagevirkende kraft for allerede udbetalte vederlag.

(¹) Jf. bilag I for retningslinjerne for udbetaling og beregning af godtgørelser for tab af arbejde.

Artikel 9

Grundløn

Nettogrundlønnen svarer til det beløb, der er angivet ud for hver ansats lønklasse og løntrin i den oversigt, som bestyrelsen hvert år godkender.

Bruttogrundlønnen svarer til nettogrundlønnen forhøjet med den interne skat, som den ansatte skal betale.

Artikel 10

Udlandstillæg

Dette tillæg udbetales til ansatte i lønklasse A, L og B, som ved deres første ansættelse ikke er statsborgere i den stat, på hvis område deres faste tjenestested er beliggende, og som ikke har opholdt sig uafbrudt på dette område i de sidste tre år.

Tillægget udbetales ikke, hvis en ansat gør tjeneste i det land, hvor han er statsborger.

Tillæggets størrelse fastsættes efter bestemmelserne i bilag II.

Hvis en ansat ansættes i instituttet umiddelbart efter at have været ansat i en anden international organisation eller af en administration i det land, hvor han udfører sine opgaver, lige-stilles tjenesteårene hos den tidligere arbejdsgiver med tjenesteår i instituttet for så vidt angår ret til dette tillæg og dets størrelse.

Artikel 11

Tillæg af familiemæssig og social karakter

Disse tillæg er accessoriske vederlag og lægges hver måned til grundlønnen.

1. Husstandstillæg

Dette tillæg:

- a) udbetales til enhver ansat, som er gift, eller til enhver ansat, der er enke eller enkemand, fraskilt, separeret eller ugift, og som har forsørgerpligt over for mindst en person i henhold til bestemmelserne i bilag III
- b) svarer til 6 % af nettogrundlønnen
- c) nedsættes for gifte ansatte, som ikke har forsørgerpligt over for nogen og hvis ægtefælle udøver erhvervmæssig beskæftigelse mod vederlag: tillægget svarer i så tilfælde til forskellen mellem nettogrundlønnen i lønklasse B3, første trin, forhøjet med værdien af det tillæg, som den ansatte teoretisk har ret til, og ægtefællens erhvervsindtægt. Hvis sidstnævnte beløb er lig med eller højere end førstnævnte, får den ansatte ingen tillæg

d) udbetales ikke til en ansat, hvis ægtefælle selv er medlem af en international organisation og får en højere grundløn end den ansatte.

2. Børnetilskud og tilskud for økonomisk afhængige personer

Dette tilskud:

- a) udbetales til en ansat, der som hovedforsørger og vedvarende passer enten et retligt anerkendt barn eller et andet medlem af sin familie i henhold til en lovmæssig eller retlig forpligtelse eller et forældreløst barn, som han har forsørgerpligt over for
- b) er et fast beløb for hver økonomisk afhængig person og fastsættes hvert år i den oversigt, som bestyrelsen godkender
- c) udbetales i forbindelse med ægtefæller, der begge arbejder i internationale organisationer, til den af de to, som modtager husstandstillægget eller et tilsvarende tillæg

Der redegøres for definitioner af og betingelser for tildeling af dette tillæg i bilag III.

3. Uddannelsestillæg

Ansatte, som får husstandstillæg, og hvis børn, som de har forsørgerpligt over for i henhold til bestemmelserne i bilag III, går i skole på primærtrinnet eller sekundærtrinnet eller studerer på en højere læreanstalt⁽¹⁾, har ret til et årligt uddannelsestillæg. Dette tillæg svarer til to gange det månedlige børnetilskud. Det udbetales for hvert barn på én gang ved skoleårets begyndelse. Den pågældende ansatte forelægger administrationen den nødvendige dokumentation ved hvert skoleårs begyndelse.

4. Tilskud for handicappede børn eller handicappede økonomisk afhængige personer

- a) Dette tilskud ydes til enhver ansat, der som hovedforsørger vedvarende passer et handicappet barn eller en handicappet økonomisk afhængig person. Barnet eller den økonomisk afhængige person skal opfylde de kriterier og betingelser, der er fastlagt i bilag III.
- b) Retningslinjerne for tildeling og udbetaling af dette tilskud er fastlagt i bilag IV.

5. Boligtilskud

- a) Dette tilskud betales hver måned til ansatte i lønklasse B, C, A 1 og L 1, som bor til leje eller fremleje i en bolig, og som til betaling af leje — med undtagelse af alle de udgifter ved boligen, der i bopælslandet anses for at påhvile lejeren — bruger en andel af deres løn, der overskrider et fast beløb.
- b) Der redegøres for metoden til beregning af dette tilskud i bilag V.

⁽¹⁾ Dvs. med undtagelse af børnehaveklasse og lignende.

c) Den ansatte, der modtager et boligtilskud, skal straks meddele chefen for personale og administration enhver ændring i hans situation, der vil kunne ændre hans ret til tilskuddet.

d) Dette tilskud betales ikke til ansatte

- som får en tilsvarende fordel af myndighederne i det land, hvor de er statsborgere
- hvis ægtefælle er ansat i en anden international organisation og får et tilsvarende tilskud.

Artikel 12

Stedfortrædertilæg

Direktøren kan tildele en ansat, der i tjenestens interesse i et vist tidsrum skal varetage en del af eller hele det ansvar, der påhviler en ansat i en højere lønklasse, et stedfortrædertilæg. Dette tillæg svarer til værdien af to yderligere løntrin i den pågældendes lønklasse og udbetales først efter udløbet af en frist på en måneds fortsat tjeneste i stillingen i den højere lønklasse.

Artikel 13

Bosættelsespenge

1. De ansatte modtager bosættelsespenge, når deres bopæl på det tidspunkt, hvor de accepterer en stilling ved instituttet, ligger over 100 km eller 60 engelske mil fra deres arbejdssted.
2. Beløbet svarer til 30 dages grundløn.
3. Bosættelsespengene udbetales til den ansatte den dag, hvor han tiltræder sin stilling ved instituttet.
4. Enhver ansat, som fratræder sin stilling af egen fri vilje inden udløbet af en frist på to år, skal tilbagebetale halvdelen af sine bosættelsespenge.
5. Direktøren kan undtagelsesvis tillade fravigelser af disse bestemmelser, når han skønner, at en streng overholdelse af dem risikerer at medføre særligt besværlige konsekvenser for den pågældende.

Artikel 14

Fradrag og bidrag

1. Intern skat

Den interne skat er på 40 % af grundlønnen for den ansattes lønklasse og løntrin. Beløbet lægges til nettogrundlønnen, hvorved man opnår bruttogrundlønnen. Skattebeløbet udgør et månedligt fradrag, der angives som debit på lønsedlerne.

2. Bidrag til pensionsordningen

Der foretages et månedligt fradrag hertil på 8,3 % af nettogrundlønnen; beløbet indbetales til instituttets pensionsbudget.

3. Bidrag til den sociale sikringsordning

Der foretages et månedligt fradrag hertil på 5,5 % af nettogrundlønnen; beløbet lægges til arbejdsgiverens andel og indbetales til det kompetente lokale organ for inddrivelse af socialsikringsbidrag (URSSAF).

4. Bidrag til tillægforsikringen

Der foretages et månedligt fradrag hertil i de ansattes løn. Det udgør en procentdel af nettogrundlønnen; denne procentdel fastsættes ved årets begyndelse for de tolv næste måneder ved en aftale mellem instituttet og det forsikringsselskab, der forvalter ordningen. Det samlede beløb for disse fradrag lægges til arbejdsgiverens andel og indbetales ved årets udgang til det selskab, der forvalter denne forsikring.

Artikel 15

Lønforskud og tilbagebetaling af lønforskud

1. Medmindre direktøren er imod det og inden for grænserne af de disponible likvide midler, kan chefen for instituttets administration og personale udbetale lønforskud mod rentebetaling til ansatte, som forelægger en begrundet anmodning.
2. Forskuddet kan ikke være på over tre måneders nettogrundløn.
3. Tilbagebetalingen sker ved månedlige fradrag i lønnen; forskuddene skal være tilbagebetalt fuldt ud ved udbetalingen af lønnen for den sidste måned i regnskabsåret.

KAPITEL IV

REJSEUDGIFTER

Artikel 16

Bosættelse og udtræden

1. De ansatte har ret til godtgørelse af deres rejseudgifter fra det sted, hvor de arbejdede før deres ansættelse, til den lokalitet, hvor instituttet har sit hjemsted, for sig selv og de medlemmer af deres familie, der hører til deres husstand.
2. Den ansatte har samme ret, når han udtræder endeligt af tjenesten og vender tilbage til det land, hvor han arbejdede før sin ansættelse.
3. Godtgørelsen foretages på grundlag af bestemmelserne i bilag VI, afsnit I.

Artikel 17

Flytning

1. De ansatte har ret til godtgørelse af deres flytteudgifter fra det sted, hvor de arbejdede før deres ansættelse, til den lokalitet, hvor instituttet har sit hjemsted.

Den ansatte har samme ret, når han udtræder endeligt af tjenesten og vender tilbage til det land, hvor han arbejdede før sin ansættelse.

2. Godtgørelsen dækker flytning af den ansattes personlige bohavne med undtagelse af biler, både og andre transportmidler, med undtagelse af forsikringspræmier, og inden for de vægt- og kubikmålsgrænser, der er fastlagt i bilag VI.

Udgifterne godtgøres den ansatte selv ved forelæggelse af en bekræftet faktura.

Artikel 18

Tjenesterejser

De ansatte, der arbejder ved instituttet, har ret til godtgørelse af udgifter i forbindelse med tjenesterejser, som de foretager efter ordre fra direktøren⁽¹⁾.

Godtgørelsen vedrører de egentlige rejseudgifter samt udgifter til indlogering med mere på det sted, hvortil de ansatte sendes. Der redegøres for betingelser, tariffer og bestemmelser for denne godtgørelse i bilag VII.

KAPITEL V

INTERNE REGLER

Artikel 19

Arbejdstid

Den normale arbejdstid for alle medlemmer af personalet er på 40 timer om ugen. Disse arbejdstimer skal ligge mellem mandag kl. 9.00 og fredag kl. 17.00.

Direktøren kan give tilladelse til tilpassede eller forskudte arbejdstider under hensyn til den ansattes personlige situation eller særlige krav i forbindelse med hans arbejde.

Hvis særlige omstændigheder efter direktørens skøn kræver det, kan det pålægges visse ansatte at arbejde om lørdagen. I så tilfælde giver de således arbejdede timer ret til en arbejdstidsudligning på samme antal timer på en hverdag.

Artikel 20

Helligdage og øvrige fridage

De dage, der er helligdage og fridage i værtslandet, er det også for instituttet. I Frankrig er disse dage:

- a) Nytårsdag
- b) Anden påskedag
- c) Arbejdets dag
- d) Årsdagen for Frankrigs befrielse (8. maj)
- e) Kristi Himmelfartsdag

⁽¹⁾ Denne godtgørelse vedrører udgifter og kan ikke udgøre et tillæg til vederlaget.

- f) Anden pinsedag
- g) »Bastilledagen« (14. juli)
- h) Mariæ himmelfart (15. august)
- i) Allehelgensdag (1. november)
- j) Våbenstilstandsdagen (11. november)
- k) Juledag.

Disse fridage medtages ikke i opgørelsen over personalets ferie.

Hvis en af disse dage falder på en lørdag eller en søndag, kan direktøren fastlægge en anden fridag, som ikke medtages i opgørelsen.

Artikel 21

Ferie og orlov

1. Årlig ferie

a) Rettigheder

Hver enkelt ansat har ret til betalt ferie på 2,5 arbejdsdage pr. måneds udført tjeneste. Ferien beregnes for hvert kalenderår.

Ansatte, der er tiltrådt mellem den 1. april og den 30. juli, har ret til 15 dages forskud på deres årlige ferie, hvis ferien skal tages efter sidstnævnte dato.

Hvis en ansat den 31. december af strengt tjenstlige grunde har feriedage tilbage, kan direktøren eller hans repræsentant tillade, at alle eller en del af disse overføres til det følgende år. De overførte feriedage, der ikke er brugt inden den 31. marts, annulleres.

b) Administrativ procedure

En ansat, som ønsker at tage ferie inden for rammerne af den samlede ferie, der er fastlagt i litra a), skal have en forudgående tilladelse fra direktøren eller dennes repræsentant.

Med henblik herpå føres der ferieregnskab af instituttets administrative tjeneste, som den ansatte henvender sig til for at få en ferieansøgningsformular. I dette dokument er angivet det antal feriedage, som den ansatte skal tage inden årets udgang.

Den ansatte udfylder rubrikkerne om:

- antal dage, der ansøges om
- dato og tidspunkt for afgang
- dato og tidspunkt for tilbagekomst
- land(e), hvor ferien tilbringes
- adresse under ferien (fakultativt)
- telefonnummer under ferien (om muligt).

Når ferieformularen er underskrevet af direktøren eller hans repræsentant, sender den ansatte den til den administrative tjeneste til arkivering i den ansattes personlige akter.

c) Ferie, der ikke er taget ved udtræden af tjenesten

Ferie, der ikke er taget ved udtræden af tjenesten, annulleres. På grundlag af en skriftlig erklæring fra direktøren om, at denne ferie af strengt tjenstlige grunde ikke har kunnet tages, har den ansatte dog ret til en kompensation på en tresindstyvendel af nettogrundlønningen pr. ikke udnyttet feriedag.

2. Ferie uden løn

Direktøren kan på anmodning af en ansat give ham en supplerende ferie uden løn i højst 15 på hinanden følgende dage.

Denne situation afbryder ikke ancienniteten i lønklassen eller pensionsrettighederne.

Imidlertid tilbageholdes alle fradrag til pensions- og socialbeskyttelsesordninger i den ansattes løn, som om han havde fået sin normale løn i perioden med ferie uden løn.

3. Sygeorlov, barselorlov og anden tjenestefrihed

Ud over den årlige ferie har de ansatte ret til tjenestefrihed i tilfælde af sygdom, barsel eller særlige omstændigheder.

De forholdsregler, der skal træffes i disse tilfælde og bestemmelserne for denne orlov og tjenestefrihed, er anført i bilag VIII.

Artikel 22

Ferie på hjemstedet

Ansatte, der får udlandstillæg, har for hver periode på tre års tjeneste ret til godtgørelse af en årlig rejse frem og tilbage til det land, som de er statsborgere i, for sig selv og de medlemmer af deres familie, der tilhører deres husstand.

Rejseudgifterne godtgøres af administrationen for det billigste transportmiddel på de betingelser, der er fastsat i bilag VII.

Ferie i hjemlandet giver ret til fem yderligere feriedage, som lægges til det årlige antal feriedage.

KAPITEL VI

BEDØMMELSE OG AVANCEMENT TIL ET HØJERE LØNTRIN

Artikel 23

Generelle bestemmelser

1. Med undtagelse af direktøren bedømmes alle instituttets ansatte for deres tjenstlige indsats senest den 15. december hvert år.

I bedømmelsen vurderes kvaliteten af de ansattes arbejde, og myndigheden har mulighed for at udtrykke sin tilfredshed med en ansat eller i modsat fald at gøre den ansatte opmærksom på, at hans indsats er utilstrækkelig eller er behæftet med mangler, så vedkommende kan forbedre sin indsats.

2. Bedømmelsen bygger på følgende kriterier:

- a) stabilitet af ydelsen og præcision
- b) kvalitet og hurtighed i udførelsen af arbejdet
- c) initiativ
- d) optræden og forholdet til andre.

Hvert kriterium bedømmes efter en skala fra 0-5. Resultatet anføres på et årsbedømmelsesark, som vedlægges den ansattes personlige aktmappe.

Artikel 24

Procedure

1. Direktøren udpeger de ansatte, der skal stille forslag til bedømmelse af det personale, de helt eller delvis har under sig.

2. Når alle forslagene er fremsat, indkalder direktøren et forfremmelsesudvalg, som han er formand for, og som består af alle de ansatte, der har indgivet et eller flere bedømmelsesforslag. Chefen for administration og personale deltager i alle forfremmelsesudvalgets møder med stemmeret for så vidt angår det personale, der er underlagt ham, uden stemmeret for de øvrige.

3. Direktøren fastlægger på grundlag af udtalelse fra chefen for administration og personale en endelig bedømmelse af hver enkelt ansat og lader udarbejde en protokol, som underskrives af alle forfremmelsesudvalgets medlemmer.

4. Hver enkelt ansat indkaldes personligt af direktøren — eller i givet fald dennes repræsentant — sædvanligvis under et af forfremmelsesudvalgets møder. Han tager sin årlige bedømmelse til efterretning. Han underskriver bedømmelsen til bekræftelse af, at han er blevet gjort bekendt med den.

5. Den årlige bedømmelse er en administrativ handling til intern brug, som ikke kan indbringes for nogen instans.

Artikel 25

Opfølgning af bedømmelserne

1. En usædvanligt god bedømmelse kan undtagelsesvis berettige til en forfremmelse til et højere løntrin, eller til en højere lønklasse, hvis budgetkontoen tillader en sådan forfremmelse.

2. To på hinanden følgende »utilstrækkeligt« berettiger til, at den ansatte fastholdes på samme løntrin i endnu et år.

3. To eller flere »utilstrækkeligt« kan berettige til, at kontrakten ikke forlænges ved udløb.

KAPITEL VII

DISCIPLINÆR ORDNING

Artikel 26

Definitioner

1. Over for en ansat eller tidligere ansat, der forsætligt eller uagtsomt undlader at opfylde de pligter, som påhviler ham i henhold til personalevedtægten, kan der anvendes en simpel disciplinær sanktion, eller en finansiel eller vedtægtsmæssig sanktion, uanset den erstatning, vedkommende kan forpligtes til at afholde i medfør af artikel 2, stk. 4, og artikel 27 i nærværende vedtægt.

a) Ved simpel disciplinær sanktion forstås:

- mundtlig advarsel
- skriftlig irettesættelse.

b) Ved finansiel sanktion forstås:

- bortfald af en årlig lønforhøjelse
- øjeblikkelig nedsættelse til et lavere trin i samme lønklasse.

c) Ved vedtægtsmæssig sanktion forstås:

- midlertidig suspension af funktioner med hel eller delvis fortabelse af honorarer
- fjernelse fra tjenesten, herunder opsigelse af kontrakten, samt hel eller delvis fortabelse af godtgørelse for tab af arbejde, og eventuelt en nedsættelse af ydelserne ifølge pensionsordningen, eller midlertidig suspension af disse.

Direktøren fastsætter sanktionerne; simple disciplinære sanktioner kan efter bemyndigelse fra direktøren fastsættes af chefen for administration og personale, medmindre disciplinærrådet holder møde om sagen (!).

2. Hvis der rejses en alvorlig beskyldning mod en ansat, og direktøren i første omgang finder beskyldningen begrundet, og at det ville være til skade for instituttet, at den pågældende forbliver i sine funktioner, medens undersøgelsen står på, kan den ansatte omgående suspenderes, indtil resultaterne af undersøgelsen foreligger, med eller uden løn, afhængigt af direktørens beslutning.

Artikel 27

Erstatning

Enhver ansat kan forpligtes til helt eller delvis at afholde enhver skade, der påføres instituttet som følge af alvorlig forsømmelse eller en forsætlig handling fra den ansattes side. Når en ansat har forladt instituttet, kan en sådan erstatning indkræves derved, at en procentdel af de ydelser, der skal udbetales i medfør af pensionsordningen, helt op til 70 % af pensionsbeløbet, bortfalder.

(!) I så fald fastsætter direktøren selv sanktionen.

Artikel 28

Underretning om klagepunkter

Enhver ansat, mod hvem der fremsættes forslag til sanktion i medfør af artikel 26, skal underrettes herom senest to dage efter at forslaget er indgivet til direktøren eller chefen for administration og personale. Meddelelsen vedlægges dokumentation vedrørende de klagepunkter, der rejses mod vedkommende, samt alle de rapporter, der er udarbejdet om ham.

Artikel 29

Disciplinærråd

Den pågældende kan inden fem arbejdsdage efter modtagelsen af meddelelsen i medfør af artikel 28 skriftligt anmode om, at hans sag behandles af et disciplinærråd, som direktøren indkalder i løbet af højst fem dage. Disciplinærrådet træder sammen senest en uge efter, at indkaldelsen blev udsendt.

Disciplinærrådets sammensætning og funktion beskrives i bilag IX.

Direktøren er ikke bundet af disciplinærrådets udtalelse.

KAPITEL VIII

KLAGEADGANG OG KLAGEUDVALG

Artikel 30

En ansats anfægtelse af en afgørelse

En ansat eller en tidligere ansat eller dennes ydelsesberettigede pårørende kan indgive klage over en afgørelse truffet af direktøren. En sådan klage, eller de procedurer, den kan give anledning til, har ikke opsættende virkning for gennemførelsen af den foranstaltning, der klages over.

1. Intern klage

Den interne klage er den handling, hvorved en ansat, som mener at være krænket i sine rettigheder i medfør af nærværende vedtægt, stiller en begrundet klage til instituttets direktør med anmodning om at tage den afgørelse, som den ansatte mener krænker hans rettigheder, op til fornyet overvejelse.

Direktøren anerkender modtagelsen af klagen og afgiver svar i løbet af fem dage fra modtagelsen af klagen.

Afvises klagen, kan den ansatte anmode om medvirken fra en mægler. Dennes medvirken er ikke obligatorisk.

2. Mægling

Mægleren er en kompetent og uafhængig jurist, som direktøren udnævner for en periode på tre år. Udnævnelsen kan fornyes.

Mæglerne indhenter fra direktøren og den pågældende ansatte al den dokumentation, han anser for nødvendige for at kunne undersøge sagen.

Han meddeler sine konklusioner senest 15 dage efter forelægningen af tvisten.

Disse konklusioner forpligter hverken direktøren eller den ansatte.

De udgifter, der er forbundet med mæglingen, afholdes af instituttet, hvis de imødegås af direktøren; de afholdes for 50 % vedkommende af den ansatte, hvis denne afviser substansen heri.

3. Klage over for en kompetent instans

Når første klagemulighed er udtømt (intern klage), står det den ansatte frit for at indgive klage til en kompetent instans, dvs. instituttets klageudvalg.

Klageinstansens sammensætning, funktion og procedure beskrives i kapitel X.

4. Klageudvalgets kendelser

Klageudvalgets kendelser fuldbyrdes umiddelbart for begge parter vedkommende. Der kan ikke rejses appel.

a) Udvalget kan annullere eller bekræfte den omtvistede afgørelse.

b) Endvidere kan udvalget pålægge instituttet at godtgøre den materielle skade, den ansatte har lidt fra det tidspunkt, hvor den omstødte afgørelse trådte i kraft.

c) Det kan desuden beslutte, at instituttet i løbet af en frist, som udvalget fastsætter, skal refundere sagsøgers dokumenterede udgifter, samt de hørte vidners transport- og opholdsomkostninger. Disse omkostninger beregnes på grundlag af bestemmelserne i artikel 18 og bilag VII.

KAPITEL IX

PENSIONER

Alle bestemmelser og vilkår herom findes i Institutet for Sikkerhedsstudiers »Almindelige pensionsordning«, jf. pensionsordningen for de samordnede organisationer.

Den almindelige pensionsordning udgør en integrerende del af vedtægten for instituttets personale. Bestemmelserne i artikel 31-36 nedenfor udgør kun en sammenfattende oversigt over de vigtigste bestemmelser i pensionsordningen, hvis tekst alene er juridisk bindende.

Artikel 31

Fratrædelsespenge

1. En ansat, der forlader instituttet efter ti års tjeneste⁽¹⁾, har ret til fratrædelsespenge (jf. pensionsordningen).

2. Denne godtgørelse består af to elementer:

— det første er halvanden gange den sidste nettogrundløn multipliceret med antallet af tjenestear (eller brøkdele af år)

⁽¹⁾ Der tages ved indrømmelsen af denne ret hensyn til det antal år, der er optjent i en anden koordineret organisation, forudsat at den ansatte ikke allerede har fået udbetalt denne godtgørelse i kraft af sin tidligere beskæftigelse.

— det andet er udbetaling af alle de indbetalinger, der er foretaget til pensionsordningen over den ansattes månedlige løn, forhøjet med en sammensat rente på 4 % p.a.

Artikel 32

Alderspension

1. Alle ansatte, der har gjort tjeneste i mindst ti år ved instituttet ⁽¹⁾, har ret til alderspension. Den ansatte kan gøre sine pensionsrettigheder gældende og få udbetalt sine pensionsrettigheder, så snart han fylder 60 år. Før dette tidspunkt udsættes pensionsbetalingen.

2. Pensionsbeløbet er proportionalt med antallet af tjenesteår. Det udbetales månedligt til den ansatte som livrente.

3. Medmindre direktøren træffer anden afgørelse får den ansatte automatisk udbetalt pension fra det fyldte 65. år, hvis han har gjort tjeneste i mindst ti år.

Artikel 33

Invalidepension

1. I medfør af bestemmelserne i artikel 6, stk. 4, i nærværende vedtægt har enhver ansat, som er ramt af vedvarende invaliditet, der fuldstændigt hindrer ham i at udøve de funktioner, hans arbejde kræver, ret til invalidepension.

2. Invalidepensionens størrelse svarer til den alderspension, den ansatte ville have været berettiget til i henhold til vedtægten, hvis han var forblevet i tjeneste indtil pensionsalderen, uanset kravet i artikel 32, stk. 1, om at have gjort tjeneste i mindst ti år. Invalidepensionen udbetales månedligt til den ansatte som livrente fra den første måned efter den dato, hvor invaliditeten officielt blev anerkendt.

Artikel 34

Efterladtepension

1. Når en ansat afgår ved døden i tjenesten, er den overlevende ægtefælle berettiget til efterladtepension.

2. Denne pension udbetales månedligt til enken (enkemanden) som livrente fra den 1. i den måned, der følger efter datoen for den tjenstgørende ansattes død ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Ved indrømmelse af denne rettighed tages der hensyn til optjente tjenesteår ved en anden koordineret organisation, forudsat at den ansatte begyndte sit arbejde ved instituttet højst seks måneder efter at have forladt sin stilling ved den anden organisation.

⁽²⁾ Eller fra den dato, hvor betalingen af den afdøde tjenstemands løn ophører.

3. Efterladtepensionen bortfalder ved udgangen af den måned, hvor den ydelsesberettigede afgår ved døden, eller hvor sidstnævnte ikke længere opfylder de grundlæggende betingelser for at modtage efterladtepensionen.

Artikel 35

Børnepension eller pension til personer, over for hvem den ansatte har forsørgerpligt

1. Når en ansat afgår ved døden i sin tjenestetid eller efter at have opnået ret til invalide- eller alderspension med omgående eller udsat udbetaling, er hans børn eller de personer, over for hvem han har forsørgerpligt, berettigede til pension på de betingelser, der er anført i den almindelige pensionsordning.

2. Den ansatte anses for at have forsørgerpligt over for børn eller personer, der opfylder betingelserne i bilag III til personalevedtægten. Denne ret omfatter ligeledes børn, som fødes senest 300 dage efter den ansattes død.

3. Pensionsretten udløber med udgangen af den måned, hvor barnet eller den person, over for hvem den ansatte har forsørgerpligt, ikke længere opfylder betingelserne for at kunne modtage en sådan pension.

Den i ovenstående artikler omhandlede alderspension og invalidepension overføres til de overlevende ægtefæller på de betingelser, der er fastsat i pensionsforordningen.

Artikel 36

Foreløbig pension

1. Hvis en ansat i tjeneste eller en person, der modtager alders- eller invalidepension, i mere end et år har været forsvundet under omstændigheder, der lader formode, at den pågældende er afgået ved døden, kan der foretages foreløbig udbetaling til ægtefællen eller de personer, den ansatte anses for at have forsørgerpligt for, af den pension, de har ret til.

2. Bestemmelserne i stk. 1 finder anvendelse på personer, som en ansat, der har været forsvundet i mere end et år, anses at have forsørgerpligt over for.

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede foreløbige pensionsydelser ændres til endelige pensionsydelse, når den ansatte — eller ægtefællen — officielt er konstateret død, eller han ved en retlig afgørelse er erklæret for forsvundet.

AFSNIT III

BESTEMMELSER FOR MIDLERTIDIGT PERSONALE

Artikel 37

Vedtægtsmæssige bestemmelser

Midlertidigt ansatte er hjælpeansatte, som i princippet er ansat for en kort periode. De er ikke internationalt ansatte og er fuldt ud undergivet de love og bestemmelser, som gælder i såvel værtslandet som det land, de er statsborgere i.

1. Midlertidigt personale består af ansatte, der ikke besætter budgetposter som defineret i instituttets personaleoversigt.
2. Disse ansatte er underlagt bestemmelserne i afsnit I og følgende bestemmelser i afsnit II:
 - kapitel I: artikel 3, stk. 2 (Bistand og erstatning), stk. 4 (Eksterne aktiviteter), stk. 5 (Kandidatur til et mandat eller et offentligt eller politisk hverv)
 - kapitel II: artikel 5 (Pensionsalder) og artikel 6 (Lægeundersøgelser)
 - kapitel III: artikel 15 (Lønforskud og tilbagebetaling af lønforskud)
 - kapitel IV: artikel 17 (Flytning) og artikel 18 (Tjenesterejser)
 - kapitel V: artikel 19 (Arbejdstid) og artikel 20 (Helligdage og øvrige fridage)
 - kapitel VII: artikel 27 (Erstatning)
 - kapitel VIII (Klageadgang) — med forbehold af bestemmelserne i artikel 40, stk. 3.

Artikel 38

Kontrakter

Det midlertidige personale ansattes for en varighed af 1-6 måneder. Kontrakterne kan fornyes på samme vilkår. Instituttet og den ansatte kan opsig kontrakterne med en opsigelsesfrist på ti dage.

Artikel 39

Vederlag

1. De midlertidigt ansattes vederlag fastsættes på kontraktbasis og består af en månedlig grundløn uden accessoriske godtgørelser eller tillæg, uanset den pågældendes familiære eller sociale stilling.
2. Heri fradrages de sociale bidrag, som den ansatte skal betale enten til en privatforsikring »med fuld dækning« eller til en tillægsforsikring, hvis den ansatte allerede er tilsluttet en sygeforsikringsordning.
3. De midlertidigt ansatte er ikke omfattet af de ansattes pensionsordning, og der foretages derfor ingen indeholdelser i vederlaget hertil.
4. De midlertidigt ansattes vederlag reguleres ved årets begyndelse med samme forhøjelse som den, bestyrelsen giver de ansatte.

Artikel 40

Særlige bestemmelser

1. Bosættelsespenge og hjemrejsepenge ved kontraktens udløb.

Midlertidigt ansatte kan ikke kræve godtgørelse af omkostninger i forbindelse med bosættelse eller flytning af deres familie.

2. Ferie

Midlertidigt ansatte har ret til 1,5 feriedag for hver måneds tjeneste.

3. Tvister

Interne tvister vedrørende den midlertidigt ansattes rettigheder og vederlag henhører under den klageadgang, som omhandles i artikel 30 og 31 i denne vedtægt.

Alle andre tvister henhører under værtslandets domstole.

AFSNIT IV

BESTEMMELSER VEDRØRENDE EKSPERTER, STIPENDIATER OG PRAKTIKANTER*Artikel 41***Vedtægtsmæssige og finansielle bestemmelser**

1. Ekspertter, stipendiater og praktikanter har status af »besøgende« ved instituttet. De er underlagt bestemmelserne i afsnit I i denne vedtægt, som de gør sig bekendt med ved tiltrædelsen af tjenesten.
 2. Deres vederlag fastsættes samlet, når de begynder deres aktivitet i instituttet; det udbetales i hinanden påfølgende rater, som fastsættes af direktøren, i forhold til resultaterne af de undersøgelser og det arbejde, dette personale er søgt eller godkendt til.
 3. De udpegede eksperter og stipendiaterne har udelukkende krav på godtgørelse af rejseudgifter for sig selv, i forbindelse med deres ankomst til instituttet, og når de forlader det. Direktøren kan undtagelsesvis beslutte at godtgøre disse udgifter for en prøveansat.
-

BILAG I

GODTGØRELSE FOR TAB AF ARBEJDE

- Referencer: a) Artikel 7 i vedtægten.
b) Bilag V til 78. rapport fra koordinationsudvalget af regeringernes budgetekspertes — august 1972.

1. Betingelser for udbetaling af godtgørelsen

Der kan udbetales godtgørelse for tab af arbejde ⁽¹⁾ til en ansat, hvis kontrakt opsiges, i følgende tilfælde:

- a) en budgetteret stilling nedlægges
- b) ændringer af stillingens art eller niveau, således at den ansatte ikke længere er i besiddelse af de fornødne kvalifikationer til at udføre den
- c) hvis den medlemsstat, hvor den ansatte er statsborger, træder ud af bestyrelsen
- d) hvis instituttets hovedsæde flyttes mere end 100 km eller 60 engelske mil fra det sted, hvor den ansatte blev ansat, og denne afviser at blive overflyttet, hvis der ikke var taget højde for denne situation i hans kontrakt
- e) hvis den ansattes sikkerhedsgodkendelse ⁽²⁾ inddrages af årsager, der ikke er af disciplinær karakter.

Godtgørelsen udbetales ikke, hvis:

- f) den ansatte har fået en stilling i samme lønklasse ved instituttet
- g) den ansatte har fået en ny stilling ved en anden international organisation på samme sted
- h) den ansatte, som er tjenestemand i en medlemsstat, er blevet genindsat og aflønnet i den nationale forvaltning mindre end 30 dage efter, at instituttet opsagde hans kontrakt
- i) den ansattes kontrakt er blevet opsagt som følge af en disciplinærsag.

2. Godtgørelse til ansatte med færre end ti tjenesteår ved instituttet ⁽³⁾

Disse ansatte har, på betingelse af at deres kontrakt ikke er udløbet, ret til en godtgørelse på 50 % af deres månedlige nettovederlag multipliceret med det antal måneder ⁽⁴⁾, der er tilbage inden kontrakten udløber, dog højst fem måneders honorarer. Ved nettovederlag forstås grundlønnen forhøjet med alle de accessoriske tillæg og godtgørelser, der udbetales månedligt.

3. Godtgørelse til ansatte med over ti tjenesteår ved instituttet ⁽³⁾

Disse ansatte har ret til en godtgørelse svarende til 100 % af deres månedlige nettovederlag, uden udlandstillæg, for hvert tjenesteår ved instituttet, dog højst 24 måneder. Godtgørelsen kan ikke udbetales for flere måneder ⁽⁴⁾, end den pågældende har tilbage, inden han når den aldersgrænse, der er fastsat i artikel 5 i denne vedtægt.

⁽¹⁾ Ikke det samme som fratrædelsespenge, som blot repræsenterer en afvikling af pensionsrettigheder.

⁽²⁾ Såfremt den besatte stilling kræver sikkerhedsgodkendelse.

⁽³⁾ Eller ti års sammenlagt tjeneste ved henholdsvis instituttet og en anden international organisation uden afbrydelser.

⁽⁴⁾ Eller brøkdele af måneder, udtrykt i tredivtede.

BILAG II

UDLANDSTILLÆG

1. De ansatte, som omhandles i artikel 10 i personalevedtægten, får udbetalt et månedligt udlandstillæg, der beregnes således:
 - a) for ansatte, der har ret til husstandstillæg:
 - 18 % af referencevederlaget i de første ti tjenesteår
 - 17 % af referencevederlaget i det ellefte tjenesteår
 - 16 % af referencevederlaget i det tolvte tjenesteår
 - 15 % af referencevederlaget fra det fjortende tjenesteår
 - b) for ansatte, der ikke har ret til husstandstillæg:
 - 14 % af referencevederlaget i de første ti tjenesteår
 - 13 % af referencevederlaget i det ellefte tjenesteår
 - 12 % af referencevederlaget i det tolvte tjenesteår
 - 11 % af referencevederlaget fra det fjortende tjenesteår.
2. Referencevederlaget er nettogrundlønnen på første løntrin i den lønklasse, hvor den ansatte er indplaceret.
3. Minimumsudlandstillægget beregnes på grundlag af første løntrin i lønklasse B 3.

BILAG III

BØRN OG PERSONER, OVER FOR HVEM DER ER FORSØRGERPLIGT

1. Børn, over for hvem der er forsørgerpligt

- a) Børn, der er født i ægteskab, uden for ægteskab eller er adopteret af tjenestemanden, når denne varigt varetager barnets underhold og uddannelse, og barnet til stadighed bor i den ansattes husstand, på den ansattes tjenestested eller der, hvor den anden ægtefælle er bosat.
- b) Den ansatte skal forelægge administrationen belæg for, at han rent faktisk forsørger barnet.
- c) Den ansatte anses ikke for at have forsørgerpligt over for et barn:
 - over 26 år
 - som inden det fyldte 26. år selv modtager løn, indkomst eller honorarer
 - hvis den ansatte eller den ægtefælle, der har forældremyndigheden modtager et tillæg af samme art, som betales i medfør af værtslandets nationale lovgivning eller lovgivningen i det land, hvor vedkommende er statsborger.
- d) Administrationen kan forlange og efterspore alle officielle eller notarialbekræftede dokumenter, den anser for nødvendige for at fastslå, om vedkommende er berettiget til de pågældende godtgørelser.

2. Personer, over for hvem der er forsørgerpligt

- a) Der kan være forsørgerpligt over for andre personer end børn som omhandlet i punkt 1, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - det drejer sig om en slægtning i opstigende linje eller en slægtning i sidelinje eller ved ægteskab
 - som til stadighed bor hos den ansatte eller dennes ægtefælle eller af helbredsårsager regelmæssigt indlægges på en specialiseret institution
 - denne person har ikke selv tilstrækkelige midler til sit underhold.
- b) Den ansatte skal forelægge administrationen belæg for, at han rent faktisk forsørger den pågældende.
- c) Administrationen kan forlange og efterspore alle officielle eller notarialbekræftede dokumenter, den anser for nødvendige for at fastslå, om vedkommende er berettiget til de pågældende godtgørelser.

BILAG IV

HANDICAPPEDE PERSONER, OVER FOR HVEM DER ER FORSØRGERPLIGT

1. Som handicappet betragtes personer, der er ramt af invaliditet, som medfører funktionsnedsættelse af alvorlig og vedvarende karakter, som er bekræftet af en lægeerklæring. Denne invaliditet kræver specialiseret behandling eller særlig overvågning, som ikke er gratis, eller en særlig uddannelse.
2. Afgørelsen om at yde tilskuddet træffes af direktøren. Han indhenter udtalelse fra et udvalg, som han nedsætter med henblik herpå, og hvoraf mindst et medlem er læge. Det fastlægges i direktørens afgørelse, hvor længe tilskuddet udbetales, med forbehold af revision af afgørelsen.
3. Alvorlig og langvarig, fysisk eller mental funktionsnedsættelse er kriteriet for vurdering af den invaliditet, som bevirker, at bestemmelserne i denne vedtægt kan anvendes.

Således kan følgende personer betegnes som handicappede personer, over for hvem der består forsørgerpligt:

- personer, der er ramt af en alvorlig eller kronisk lidelse i centralnervesystemet eller det periferiske nervesystem, uanset sygdommens årsager: hjernelidelser, muskellidelser og lammelser af periferisk karakter
- en alvorlig lidelse i bevægelsesapparatet
- en alvorlig lidelse i et eller flere sansesystemer
- en kronisk og invaliderende sindssygdom.

Ovennævnte liste er på ingen måde udtømmende. Den er vejledende og kan ikke betragtes som et grundlag for evaluering af invaliditetsgraden eller graden af nedsat funktionsevne.

4. Tilskuddet svarer til børnetilskuddet og kan udbetales sideløbende hermed.
5. Såfremt den ansatte eller dennes familie modtager et tilskud af samme art i henhold til en national eller international ordning, er det af organisationen udbetalte tilskud lig med forskellen mellem det beløb, der er fastsat i denne vedtægt, og det der er ydet i henhold til ovennævnte nationale eller internationale ordning.

BILAG V

BOLIGTILSKUD

1. Boligtilskudsbeløbet er lig med en andel af forskellen mellem den faktiske leje, den ansatte betaler, bortset fra alle udgifter, der er nævnt i artiklen 11, stk. 5, litra a), og et fast beløb, der svarer til:
 - a) 15 % af nettogrundlønnen for de ansatte i lønklasse C og B, til og med lønklasse B 4
 - b) 20 % af nettogrundlønnen for de ansatte i lønklasse B 5 og B 6
 - c) 22 % af nettogrundlønnen for de ansatte i lønklasse A 1 og L 1.
2. Størrelsen af denne andel er lig med:
 - a) 50 % for ugifte ansatte og gifte ansatte, som ikke har forsørgerpligt over for nogen
 - b) 55 % for ansatte, der har forsørgerpligt over for en person
 - c) 60 % for ansatte, der har forsørgerpligt over for to eller flere personer
3. Tilskuddet kan højst udgøre:
 - a) 10 % af den pågældendes nettogrundløn for ansatte i lønklasse C til og med B 4
 - b) 15 % af nettogrundlønnen for ansatte i lønklasse B 5 og B 6, A 1 og L 1.

Ved nettogrundløn forstås den faktiske grundløn, som det fremgår af den årlige løntabel, som bestyrelsen har godkendt, uden hensyn til andre positive eller negative elementer, der indgår i vederlaget.

BILAG VI

REJSE- OG FLYTTEUDGIFTER

SEKTION I — Rejseudgifter for de ansatte og deres familie mellem deres hjemsted og arbejdssted

1. De ansatte, hvis hjemsted ligger mere end 100 km eller 60 engelske mil fra deres arbejdssted, har på de betingelser, der er fastsat i artikel 22 i vedtægten, ret til at få godtgjort de faktiske rejseudgifter:
 - a) ved deres tiltrædelse for rejse fra hjemstedet til arbejdsstedet
 - b) ved deres overførsel fra det arbejdssted, hvortil de blev indkaldt, til et andet arbejdssted, der ligger mere end 100 km eller 60 engelske mil væk
 - c) ved udtræden af tjenesten:
 - for deres rejse fra arbejdsstedet til det sted, hvor de boede ved deres tiltrædelse
 - eller for deres rejse fra arbejdsstedet til et andet hjemsted end det ovenfor anførte, under forudsætning af at de udgifter, der skal godtgøres, ikke er større.
2. Godtgørelse af rejseudgifter som fastsat i foregående stykke afvises helt eller delvis i følgende tilfælde:
 - a) hvis der ikke var givet ret hertil ved den ansattes tiltrædelse
 - b) hvis de pågældende udgifter helt eller delvis afholdes af en regering eller af en anden myndighed
 - c) ved udtræden af tjenesten, hvis rejsen ikke er foretaget inden tre måneder efter udtrædelsen af tjenesten, eller hvis anmodningen om godtgørelse ikke er blevet tilsendt administrationen inden 30 dage efter rejsen
 - d) ved udtræden af tjenesten, hvis den pågældende er fratrukket uden at have gjort tjeneste ved instituttet i tolv måneder.
3. De ansatte, der opfylder betingelserne i de to foregående afsnit og som modtager husstandstillæg, har endvidere ret til:
 - a) godtgørelse af de faktiske rejseudgifter for deres ægtefælle og deres forsørgelsesberettigede børn, når disse har tilsluttet sig den ansatte på arbejdsstedet
 - b) godtgørelse af de faktiske rejseudgifter for deres ægtefælle og deres forsørgelsesberettigede børn ved deres overførsel fra et arbejdssted til et andet arbejdssted, der ligger mere end 100 km eller 60 engelske mil væk, og hvis varigheden af overførslen er tidsbestemt og varer mere end to måneder
 - c) godtgørelse af de faktiske rejseudgifter for deres ægtefælle og deres forsørgelsesberettigede børn ved udtrædelsen af tjenesten med det forbehold, at det kan afvises at betale godtgørelsen, hvis den ansatte fratrukker, inden vedkommende har gjort tjeneste ved instituttet i tolv måneder.
4. Ægtefælles og forsørgelsesberettigede børn ⁽¹⁾ sidestilles med ansatte i samme lønklasse som den pågældende.

SEKTION II — De ansattes flytninger

1. Ansatte, hvis hjemsted ligger mere end 100 km eller 60 engelske mil fra arbejdsstedet, har ret til godtgørelse af de faktiske udgifter ved flytning af deres personlige bohaver i følgende tilfælde:
 - a) ved deres tiltrædelse
 - b) ved deres overførsel for en tidsbestemt varighed på over to måneder fra arbejdsstedet til et andet arbejdssted, der ligger mere end 100 km eller 60 miles væk
 - c) ved udtrædelse af tjenesten med det forbehold, at det kan afvises at godtgøre udgifterne, hvis den ansatte fratrukker uden at have gjort tjeneste ved instituttet i tolv måneder.
2. Godtgørelse af transportomkostningerne for det personlige bohaver, herunder emballage ⁽²⁾, sker inden for følgende grænser:
 - a) Ansatte, som modtager husstandstillæg:

Uden for lønklasse	7 000 kg	Eller 46 m ³
A og L	6 000 kg	Eller 40 m ³
B og C	3 000 kg	Eller 20 m ³

plus 750 kg eller 5 m³ pr. barn, der bor sammen med den ansatte.

⁽¹⁾ Eller personer, over for hvem der består forsørgerpligt i henhold til bilag IV.

⁽²⁾ Godtgørelsen vedrører ikke udgifter til forsikring af bohavet.

b) Ansatte, som ikke modtager husstandstillæg:

Uden for	5 000 kg	eller 33 m ³
A og L	4 000 kg	eller 27 m ³
B og C	2 000 kg	eller 13 m ³

For at nyde godt af bestemmelserne i denne sektion skal de ansatte fremlægge mindst to tilbud fra forskellige firmaer vedrørende de forventede transportomkostninger for chefen for administration og personale til forhåndsgodkendelse samt en liste over deres personlige bohaver (¹). Der godtgøres kun beløb inden for de anførte grænser og på grundlag af det laveste tilbud.

3. De ansatte kan ikke gøre krav på godtgørelse i henhold til denne sektion, hvis de pågældende udgifter godtgøres af en regering eller en anden myndighed.

⁽¹⁾ De to tilbud skal vedrøre den samme vægt (eller rumfang) og den samme afstand.

BILAG VII

UDGIFTER I FORBINDELSE MED TJENESTEREJSER

Ansatte, der rejser i embeds medfør for instituttet efter at have modtaget en ordre om tjenesterejse, har ret til fuldstændig godtgørelse af deres rejseomkostninger og til at få tilkendt dagpenge svarende til opholdsudgifterne uden for deres arbejdssted i medfør af artikel 18 i vedtægten.

SEKTION I — Befordringsmidler

Ansatte på tjenesterejse skal benytte de mest økonomiske befordringsmidler, med forbehold af de undtagelsesbestemmelser, der er fastsat i denne sektion ⁽¹⁾.

Fly og jernbane betragtes som de almindeligt anvendte befordringsmidler. Direktøren kan imidlertid give en ansat, der er på officiel tjenesterejse, tilladelse til at anvende egen bil eller tjenestevogn, bl.a. hvis det godtgøres af en læge, at den ansatte ikke kan rejse med fly af lægelige grunde og, at der ikke er mulighed for rejse med tog, eller at dette ville tage for lang tid eller være for dyrt.

Såfremt en ansat på officiel tjenesterejse efter at have fået behørig tilladelse hertil foretrækker at benytte et andet befordringsmiddel end det mest økonomiske middel, gælder følgende regler:

- kun prisen for rejse med det mest økonomiske befordringsmiddel godtgøres
- den ansatte får kun godtgørelse for den tid, den ansattes rejse ville have varet, hvis han havde anvendt det mest økonomiske befordringsmiddel
- hvis rejsetiden som følge af dette valg forlænges med flere arbejdsdage, fratrækkes disse i den årlige ferie.

1. Flyrejser

Medmindre direktøren undtagelsesvis giver anden tilladelse, rejser alle ansatte på økonomiklasse eller tilsvarende.

2. Togrejser

- a) Ansatte i lønklasse A og L rejser på første klasse.
- b) Ansatte i lønklasse B og C rejser på anden klasse.
- c) For rejser, hvor det er nødvendigt at rejse med nattog i over seks timer, refunderes tillæg for liggevogn, men ikke tillæg for sovevogn. Såfremt sidstnævnte kategori anvendes, refunderes de ansatte på grundlag af priserne for liggevogn, første eller anden klasse, efter deres lønklasse.
- d) Direktøren kan tillade, at visse ansatte rejser sammen med medlemmer af personalet i højere lønklasser for at gøre det lettere at udføre den officielle tjenesterejse, og i så fald refunderes rejseudgifterne for alle de ansatte til den højeste tarif.

3. Rejser ad landevej — Anvendelse af private biler

- a) Ansatte kan i organisationens interesse få tilladelse til at anvende egen bil. I så fald har de ret til kilometerpenge, der beregnes på grundlag af den korteste, normale rejserute. Denne godtgørelse beregnes på grundlag af den gældende sats i det land, hvor instituttet er beliggende, uanset i hvilke lande tjenesterejsen finder sted; den gældende sats vil blive angivet i et administrativt direktiv ⁽²⁾.
- b) Såfremt den pågældende ansatte har fået tilladelse til at befordre andre ansatte fra instituttet, får vedkommende bevilget yderligere kilometerpenge svarende til 10 % af satsen for kilometerpenge pr. transporteret passager ⁽³⁾; såfremt den valgte rejserute medfører særlige udgifter (som f.eks. betaling af motorvejsafgift, transport af bilen med båd eller færge), refunderes disse udgifter mod forelæggelse af dokumentation, bortset fra alle udgifter til lufttransport.
- c) Ansatte, der benytter egen bil, skal på forhånd give belæg for, at de har tegnet en forsikring for skader i forbindelse med ulykke forvoldt af tredjemand og specielt for de transporterede passagerer.
- d) I tilfælde af ulykke godtgør instituttet ingen materiel skade.

⁽¹⁾ Disse bestemmelser kan efter direktørens afgørelse udvides til at omfatte det midlertidige personale.

⁽²⁾ Det samlede beløb, der udbetales til dem, kan ikke overstige det beløb, centret skulle have udredet på anden måde.

⁽³⁾ I så fald får de ansatte, der er passagerer, ikke godtgjort nogen rejseudgifter.

SEKTION II — **Dagpenge for ansatte på tjenesterejse**

1. Ansatte på tjenesterejse har ret til dagpenge, hvis satser fastsættes hvert år af bestyrelsen. Dagpengebeløbet for tjenesterejser i lande, der er medlemmer af de samordnede organisationer, udtrykkes i lokal valuta.

Direktøren kan imidlertid tillade:

- at der indføres særlige satser for de lande, hvor leveomkostningerne er højere eller lavere end de normale satser
- at der udbetales dagpenge, der er højere end dem, et medlem af personalet normalt ville have ret til, hvis gennemførelsen af tjenesterejsen viser sig at kunne lattes herved
- at der udbetales en godtgørelse, såfremt der bevilges sygeorlov under tjenesterejsen, undtagen hvis tjenesterejsen sker i den egn, hvor den ansattes familiebo-pæl er beliggende.

2. Dagpengene beregnes på følgende måde:

- ansatte har ret til dagpenge for hvert døgn, deres tjenesterejse varer ⁽¹⁾
- dagpenge udbetales ikke for perioder på under fire timer
- når tjenesterejsen varer mere end fire timer, men under otte timer, modtager de pågældende ansatte en fjerdedel af dagpengene; det samme gælder for perioder på mere end fire timer, men under otte timer ud over en fuld periode på 24 timer
- når tjenesterejsen varer mere end otte timer, og den ikke omfatter hotelophold, modtager de pågældende ansatte halvdelen af dagpengene; det samme gælder for perioder på mere end otte timer, men under 24 timer ud over en fuld periode på 24 timer
- såfremt tjenesterejsen gør et hotelophold påkrævet, kan de pågældende ansatte få udbetalt det fulde dagpengebeløb
- ved beregningen af dagpengene forlænges den faktiske rejsetid med et fast antal timer
 - på to timer for jernbanetransport
 - på tre timer for lufttransportfor at tage hensyn til transporttiden til hovedbanegården eller til lufthavnen.

3. Nedsatte dagpenge

Dagpengene nedsættes

- når rejsen omfatter måltider eller overnatning: med 15 % for hvert hovedmåltid og med 50 % for den overnatning, der er fastsat i udgiftsbeløbet
- for rejsetiden med tre tiendedele for ansatte, der rejser om natten med skib, køjeplads eller kahyt, med jernbane eller fly
- med tre tiendedele, hvis de ansatte sendes på tjenesterejse til det sted, hvor deres officielle bopæl er, og hvis deres familie fortsat bor der
- med tre fjerdedele, når en organisation uden for instituttet står for overnatningen på stedet.

4. Ekstra tillæg til dagpenge

Dagpengene formodes at dække alle de udgifter, den ansatte på tjenesterejse kan blive udsat for, med forbehold af nedennævnte udgifter, for hvilke der kan ydes yderligere godtgørelse:

- beløb betalt for at få visa og andre udgifter af denne art, som en officiel tjenesterejse medfører
- pris for transport af overvægt med direktørens udtrykkelige tilladelse
- forsendelsesomkostninger og udgifter til telegrafisk og telefonisk kommunikation over lange afstande, der er afholdt af tjenestehensyn
- repræsentationsudgifter, den ansatte har afholdt på betingelser, der er fastlagt af direktøren
- udgifter til taxa, med forbehold af forudgående tilladelse fra direktøren og mod fremlæggelse af bilag.

Når udgifter til hotelophold under visse omstændigheder udgør mere end 60 % af dagpengebeløbet, kan instituttet helt eller delvis godtgøre forskellen mod fremlæggelse af bilag og på betingelse af, at der forelægges belæg for at disse yderligere udgifter var uundgåelige. Det godtgjorte beløb kan ikke overstige 30 % af dagpengene.

⁽¹⁾ Disse perioder skal beregnes fra afgangstidspunktet fra instituttet eller fra bopælen indtil tilbagekomsttidspunktet til instituttet eller bopælen. Hvis den ansatte er på ferie før tjenesterejsens begyndelse, er de datoer og det tidspunkt, der skal tages i betragtning, tidspunkterne og datoerne for aktivitetens påbegyndelse; er den ansatte på ferie efter tjenesterejsens afslutning, er de datoer og tidspunkter, der skal tages i betragtning, datoerne og tidspunkterne for aktivitetens afslutning.

BILAG VIII

SYGDOM, BARSEL OG ANDEN SÆRLIG ORLOV

1. Fravær og orlov på grund af sygdom

- a) Ansatte, som på grund af sygdom eller ulykke er fraværende mere end tre på hinanden følgende dage, skal fremlægge en lægeerklæring inden tre dage efter arbejdets ophør.
- b) Fravær på grund af sygdom eller ulykke på tre dage eller derunder, som der ikke er fremlagt lægeerklæring for, kan i det omfang fraværet overstiger ni søgnedage pr. kalenderår, medføre en tilsvarende nedsættelse af længden af den årlige ferie, som den pågældende har ret til, eller et tilsvarende fradrag i den ansattes vederlag, hvis denne har opbrugt sin ret til årlig ferie.
- c) Ansatte, der er fraværende på grund af sygdom eller ulykke, har ret til sygeorlov og hele deres løn og alle tillæg i højst 13 på hinanden følgende uger mod fremlæggelse af en lægeerklæring. De skal tilbagebetale EU de ydelser, som de har fået for denne periode i henhold til den socialsikringslovgivning, der gælder i værtslandet.
- d) Fortsat fravær på grund af sygdom eller ulykke, der overstiger 13 på hinanden følgende uger, kan af direktøren betragtes som begrundelse for at bringe ansættelsesforholdet til ophør.
- e) Korte, men hyppige fravær på grund af sygdom kan af direktøren betragtes som begrundelse for at bringe ansættelsesforholdet til ophør.
- f) Instituttets direktør kan til enhver tid kræve, at den pågældende underkastes en lægeundersøgelse.

2. Smitsomme sygdomme, vaccination og ulykker

- a) Ansatte, som pådrager sig en smitsom sygdom, skal ikke møde på arbejdsstedet, men skal straks give meddelelse om sygdommen til chefen for administration og personale. Hvis en smitsom sygdom bryder ud i familien eller hos pårørende til et medlem af personalet, skal vedkommende straks underrette chefen for administration og personale og underkaste sig de hygiejneforanstaltninger, som denne måtte foreskrive. Ansatte, som kommer i berøring med en person, der er angrebet af en smitsom sygdom, og som derfor ikke må møde på arbejdet, har ret til hele deres vederlag; fraværet vil ikke blive fratrukket hverken som sygeorlov eller som årlig ferie.
- b) De ansatte skal underkaste sig sådanne præventive vaccinationer eller indpodninger, som anses for nødvendige.
- c) Alle ulykker, som en ansat bliver offer for, enten på arbejdsstedet eller uden for, skal, uanset hvor ufarlige de måtte forekomme, når de indtræder, snarest meddeles til chefen for administration og personale af den pågældende med navn og adresse på eventuelle vidner.

3. Tjenestefrihed og barselorlov

- a) Instituttets direktør kan af ekstraordinære eller påtrængende personlige årsager bevilge tjenestefrihed med fuld eller delvis løn på højst ti arbejdsdage om året eller tjenestefrihed uden løn, også på højst ti arbejdsdage om året.
- b) En ansat har i forbindelse med sit bryllup ret til tjenestefrihed i fem arbejdsdage med fuld løn. En ansat får samme orlov i forbindelse med sin ægtefælles, en direkte slægtning i nedstigende linje eller en direkte slægtning i opstigende linje død.
- c) Ansatte kan mod fremlæggelse af en passende lægeerklæring få bevilget barselorlov med fuld løn, som ikke fradrages i sygeorloven eller den årlige ferie. Barselorloven er på 16 uger, der begynder seks uger før det forventede fødselstidspunkt; såfremt fødslen finder sted efter det forventede tidspunkt, forlænges orloven med ti uger efter fødslen.

De pågældende ansatte tilbagebetaler EU den del af moderskabsydelse, som de har ret til for samme periode i henhold til den franske socialsikringsordning.

BILAG IX

DISCIPLINÆRRÅDENES SAMMENSÆTNING OG FUNKTION

1. Disciplinærådets sammensætning

Disciplinærrådet er sammensat på følgende måde:

- a) en ansat, der er formand, i lønklasse A eller L, udpeges af direktøren, bortset fra chefen for administration og personale eller chefen for den ansatte
- b) en ansat, der er udpeget af direktøren
- c) en ansat i samme lønklasse som den pågældende og udpeget af sidstnævnte
- d) chefen for administration og personale som juridisk rådgiver uden stemmeret.

2. Procedure

- a) Disciplinærrådet gør sig bekendt med al den dokumentation, der er nødvendig for behandlingen af det tilfælde, det har fået forelagt. Det hører den pågældende, hvis denne anmoder herom. Vedkommende kan give møde med en bisidder eller lade sig repræsentere af en ansat ved instituttet. Disciplinærrådet hører ligeledes enhver person, som det mener bør indkaldes.
 - b) Disciplinærrådets møder er ikke offentlige. Medlemmerne har tavshedspligt med hensyn til alle de oplysninger, de måtte få kendskab til under behandlingen samt under drøftelserne.
 - c) Disciplinærrådet forelægger direktøren en begrundet udtalelse. Der tages heri stilling til, om der bør idømmes en sanktion og om dennes karakter.
-

BILAG X

KLAGEUDVALGET

A. Kompetence

Klageudvalget har kompetence til at afgøre de tvister, som overtrædelse af denne vedtægt eller af kontrakter i henhold til artikel 7 kan forårsage. Med henblik herpå pådømmer den klager fra ansatte eller tidligere ansatte eller retssuccesorer mod en afgørelse truffet af direktøren.

B. Sammensætning og statut

- a) Klageudvalget består af en formand og to medlemmer. De kan lade sig repræsentere af stedfortrædere. Formanden eller et af medlemmerne samt dennes stedfortræder skal have en juridisk uddannelse.
- b) Formanden, dennes stedfortræder, medlemmerne og deres stedfortrædere udpeges af bestyrelsen blandt personer uden for instituttets personale for en periode på to år. I tilfælde af forfald foretages der en ny udpegelse for den resterende mandatperiode.
- c) For at være beslutningsdygtig skal klageudvalget være sammensat af formanden eller dennes stedfortræder og to medlemmer eller stedfortrædere.
- d) Udvalgets medlemmer er fuldstændigt uafhængige i udøvelsen af deres funktioner.
- e) Formandens, medlemmernes og stedfortrædernes honorarer fastsættes af bestyrelsen.
- f) Klageudvalget fastsætter sin forretningsorden med forbehold af bestemmelserne i dette afsnit.

C. Udvalgets sekretariat

- a) Klageudvalgets sekretær udpeges af direktøren blandt instituttets personale.
- b) I udøvelsen af sin funktion udfører udvalgets sekretær hvervet som protokolsekretær og er kun underkastet udvalgets myndighed.

D. Klager

- a) Klager, der forelægges udvalget, kan kun antages til behandling, hvis klagen ikke forinden har fået medhold af direktøren i en intern klage.
- b) Klageren har en frist på 20 dage fra meddelelsen af en afgørelse, der indeholder et klagepunkt mod ham, eller fra datoen for afvisningen af mæglerens konklusioner til skriftligt at anmode om, at klageudvalget trækker ovennævnte afgørelse tilbage eller ændrer den. Denne anmodning stiles til instituttets chef for administration og personale, som over for den ansatte anerkender modtagelsen af anmodningen, og som indleder udvalgets mødeprocedure.
- c) Klager skal indgives til udvalgets sekretariat inden to måneder efter meddelelsen af den anfægtede afgørelse. I undtagelsestilfælde kan udvalget, særligt på pensionsområdet, acceptere klager, der indgives inden et år efter meddelelsen af den anfægtede afgørelse.
- d) Klager skal fremsættes skriftligt; de skal indeholde alle den pågældendes anbringender samt være ledsaget af dokumentation.
- e) Klager har ikke opsættende virkning.

E. Behandling af klager

- a) Klager forelægges straks direktøren, som skal fremsætte sine bemærkninger skriftligt. En kopi af disse bemærkninger tilstilles udvalgets sekretær inden en måned efter klagens indgivelse, samt for klageren, som har 20 dage til at fremsætte et skriftligt svar, som udvalgets sekretær straks forelægger direktøren en kopi af.
- b) Klagen samt fremlagte indlæg og bilag, direktørens bemærkninger og i givet fald svaret fra klageren tilstilles udvalgets medlemmer gennem dets sekretariat inden tre måneder efter klagens indgivelse og mindst 15 dage inden det møde, hvor de skal behandles.

F. Indkaldelse af udvalget

Klageudvalget holder møde efter indkaldelse fra sin formand. Det skal principielt behandle de klager, det har fået forelagt inden fire måneder efter deres indgivelse.

G. Proceduren i udvalget

- a) Klageudvalgets møder er ikke offentlige (medmindre udvalget træffer anden afgørelse). Udvalgets drøftelser er hemmelige.
- b) Direktøren eller dennes repræsentant samt klageren er til stede under forhandlingerne og kan mundtligt fremføre alle argumenter til støtte for deres anbringender i deres svar.
- c) Klageudvalget kan få forelagt alle dokumenter, som det finder nyttige for behandlingen af de klager, det har fået forelagt. Alle dokumenter, som udvalget har fået forelagt, skal ligeledes forelægges direktøren og klageren.
- d) Klageudvalget hører parterne samt alle vidner, hvis udsagn efter dets opfattelse er nyttige for behandlingen. Ethvert medlem af personalet, der er indkaldt som vidne, skal møde for udvalget og kan ikke nægte at give de ønskede oplysninger.
- e) Alle, som har deltaget i et møde i udvalget, har fuldstændig tavshedspligt med hensyn til de forhold, de har fået kendskab til i forbindelse med drøftelserne, og til de opfattelser, der er tilkendegivet her.

H. Klageudvalgets endelige afgørelse og kendelse

- a) Under ekstraordinære omstændigheder kan udvalget som hastesag beslutte, at gennemførelsen af den anfægtede foranstaltning suspenderes, indtil ovennævnte endelige afgørelse er truffet.
 - b) Udvalgets afgørelser træffes ved stemmeflertal. De er skriftlige og skal begrundes. De kan ikke appelleres og kan fuldbyrdes af de to parter en dag efter deres meddelelse.
 - c) De kan imidlertid indklages med henblik på berigtigelse, hvis afgørelsen viser sig at være behæftet med en materiel fejl. Klager med henblik på berigtigelse skal indgives inden seks måneder, efter at fejlen er konstateret.
-

OVERSÆTTELSE

**VEDTÆGT FOR PERSONALET VED DEN EUROPÆISKE UNIONS
SATELLITCENTER ⁽¹⁾**

⁽¹⁾ Vedtaget i Rådet den 21. december 2001 ved skriftlig procedure i medfør af artikel 9, stk. 3, i Rådets fælles aktion 2001/555/FUSP af 20. juli 2001 (EFT L 200 af 25.7.2001, s. 5).

INDLEDENDE BEMÆRKNINGER**PRÆAMBEL**

Artikel 1

AFSNIT I — ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 2 — Fælles bestemmelser for hele personalet

- Myndighed
- Erklæring
- Adfærd
- Finansielt ansvar
- Sikkerhed

AFSNIT II — VEDTÆGT FOR ANSATTE**KAPITEL I — ALMINDELIGE BESTEMMELSER**

Artikel 3 — Almindelige bestemmelser for ansatte

- Privilegier og immuniteter
- Bistand og erstatning
- Ejendomsret
- Eksterne aktiviteter
- Kandidatur til et mandat eller et offentligt eller politisk erhverv

KAPITEL II — ANSÆTTELSE OG KONTRAKTER

Artikel 4 — Ansættelse

Artikel 5 — Pensionsalder

Artikel 6 — Lægeundersøgelser

Artikel 7 — Kontrakter og deres varighed

- Den første kontrakt
- Prøvetid
- Opsigelse af kontrakter
- Kompensation for tab af arbejde
- Afkortning af opsigelsesvarslet

KAPITEL III — VEDERLAG OG GODTGØRELSE AF UDGIFTER

Artikel 8 — Almindelige bestemmelser

Artikel 9 — Grundløn

Artikel 10 — Udlandstillæg

Artikel 11 — Tillæg af familiemæssig og social karakter

- Husstandstillæg
- Børnetilskud og tilskud for økonomisk afhængige personer
- Uddannelsesstillæg
- Tilskud for handicappede børn eller handicappede økonomisk afhængige personer
- Boligtilskud
- Befordringstilskud

Artikel 12 — Stedfortrædertilæg

Artikel 13 — Bosættelsespenge

Artikel 14 — Fradrag og bidrag

- Intern skat
- Bidrag til pensionsordningen
- Bidrag til tillægssikringen

Artikel 15 — Lønforsud og tilbagebetaling af lønforsud

KAPITEL IV — REJSEUDGIFTER

Artikel 16 — Bosættelse og udtræden

Artikel 17 — Flytning

Artikel 18 — Tjenesterejser

KAPITEL V — INTERNE REGLER

Artikel 19 — Arbejdstid

Artikel 20 — Helligdage og øvrige fridage

Artikel 21 — Ferie og orlov

Artikel 22 — Ferie på hjemstedet

Artikel 22a — Orlov til aftjening af værnepligt

KAPITEL VI — BEDØMMELSE OG AVANCEMENT TIL ET HØJERE LØNTRIN

Artikel 23 — Generelle bestemmelser

Artikel 24 — Procedure

Artikel 25 — Opfølgning af bedømmelserne

KAPITEL VII — DISCIPLINÆR ORDNING

Artikel 26 — Definitioner

Artikel 27 — Erstatning

Artikel 28 — Underretning om klagepunkter

Artikel 29 — Disciplinæråd

KAPITEL VIII — KLAGEADGANG OG KLAGEUDVALG

Artikel 30 — En ansats anfægtelse af en afgørelse

KAPITEL IX — PENSIONER

Artikel 31 — Fratrædelsespenge

Artikel 32 — Alderspension

Artikel 33 — Invalidepension

Artikel 34 — Efterladtepension

Artikel 35 — Børnepension eller pension til personer over for hvem, den ansatte har forsørgerpligt

Artikel 36 — Foreløbig pension

AFSNIT III — BESTEMMELSER FOR MIDLERTIDIGT PERSONALE

Artikel 37 — Vedtægtsmæssige bestemmelser

Artikel 38 — Kontrakter

Artikel 39 — Vederlag

Artikel 40 — Særlige bestemmelser

AFSNIT IV — BESTEMMELSER VEDRØRENDE EKSPERTER OG UDSENDTE EKSPERTER

Artikel 41 — Vedtægtsmæssige og finansielle bestemmelser

Artikel 42 — Repræsentation af personalet

BILAG I: Godtgørelse for tab af arbejde**BILAG II:** Udlandstillæg**BILAG III:** Børn og personer, over for hvem der er forsørgerpligt**BILAG IV:** Handicappede personer, over for hvem der er forsørgerpligt**BILAG V:** Boligtilskud**BILAG VI:** Rejse- og flytteudgifter**BILAG VII:** Udgifter i forbindelse med tjenesterejser**BILAG VIII:** Sygdom, barsel og anden særlig orlov**BILAG IX:** Disciplinærådets sammensætning og funktion**BILAG X:** Klageudvalget

INDLEDENDE BEMÆRKNINGER

Vedtægten for Satellitcentrets personale er udarbejdet samtidig med vedtægten for Institutet for Sikkerhedsstudier, hvilket forklarer den store lighed mellem de to dokumenter. Det skal dog understreges, at der er forskelle mellem dem på grund af visse særlige karakteristika ved centret.

Centret er et operationelt organ, hvilket bl.a. er forklaringen på, at et medlem af personalet undtagelsesvis skal varetage et større ansvar end det, der svarer til vedkommendes stilling, eller at vedkommende skal arbejde ud over den »normale« arbejdstid.

Centrets særlige placering i en militær flyvebase i værtslandet er det andet vigtige element, som begrundet visse forskelle især med hensyn til sikkerhed eller transport.

PRÆAMBEL

Satellitcentret er et agentur under Den Europæiske Union, som er tilsluttet de samordnede organisationer.

Artikel 1

Denne vedtægt fastsætter stilling, rettigheder, pligter og ansvar for personalet ved EU-Satellitcentret, i det følgende benævnt »centret«.

Centrets personale består af fysiske personer, der har kontrakt som ansatte eller midlertidigt personale. De lønnede eksperter

og praktikanterne er omfattet af særlige bestemmelser, der findes i afsnit IV.

Centrets direktør er beføjet til at foretage de ændringer i denne vedtægt, som viser sig nødvendige, efter en samstemmende udtalelse fra bestyrelsen.

Denne vedtægt finder anvendelse på alle medlemmer af personalet, medmindre bestyrelsen træffer anden afgørelse med hensyn til personale uden for lønklasserne.

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

*Artikel 2***Fælles bestemmelser for hele personalet**1. Myndighed

Personalets medlemmer er underlagt direktørens myndighed og er ansvarlige over for denne for udførelsen af deres opgaver. De forpligter sig til at udføre disse med størst mulig omhu og faglig ansvarlighed.

2. Erklæring

Ved ansættelse i EU-Satellitcentret skal alle medlemmer af personalet underskrive følgende erklæring:

»Jeg forpligter mig på tro og love til loyalt, fortroligt og samvittighedsfuldt at udføre de opgaver, som betros mig som medlem af EU-Satellitcentrets personale, til at udføre disse opgaver udelukkende med henblik på centrets interesser og til hverken at søge eller modtage instruktioner om udførelsen af mine opgaver fra nogen regering eller myndighed uden for centret.«

3. Adfærd

Personalets medlemmer skal under alle omstændigheder udvise en adfærd, der passer til deres stilling som repræsentanter for EU-Satellitcentret. De skal afholde sig fra enhver handling eller

aktivitet, som på nogen måde kan krænke deres stillings værdighed og bringe centret i vanry.

4. Finansielt ansvar

Ethvert medlem af personalet kan forpligtes til helt eller delvis at erstatte centret ethvert finansielt tab, det har lidt på grund af vedkommendes uagtsomhed eller forsætlige manglende overholdelse af en forskrift eller en procedure, som er godkendt af bestyrelsen eller direktøren.

5. Sikkerhed

Personalets medlemmer skal ved tiltrædelsen gøre sig bekendt med centrets sikkerhedsforskrifter. De underskriver en særlig erklæring og pådrager sig disciplinært og finansielt ansvar ved manglende overholdelse af disse forskrifter.

a) Ethvert medlem af personalet, herunder udstationerede eksperter og eksperter, der er udstationeret fra tredjelande, kan anmode om at blive godkendt til at få kendskab til klassificerede dokumenter på grund af de opgaver, der er pålagt dem. En sådan anmodning sendes til de kompetente myndigheder af centrets sikkerhedsofficer. Inden den officielle sikkerhedsgodkendelse foreligger, kan direktøren give en foreløbig sikkerhedsgodkendelse.

b) Personalets medlemmer underretter direkte centrets sikkerhedsofficer om alle hændelser i forbindelse med et formodet tab eller videregivelse af et klassificeret dokument.

AFSNIT II

VEDTÆGT FOR ANSATTE

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 3

Almindelige bestemmelser for ansatte

Ved en ansat ved centret forstås en fysisk person, der har en kontrakt som beskrevet i kapitel II nedenfor, og beklæder en budgetteret stilling, der er anført i den stillingsfortegnelse, der hvert år vedlægges centrets budget.

1. Privilegier og immuniteter

De privilegier og immuniteter, de ansatte nyder, tildeles dem udelukkende i EU-Satellitcentrets interesse og ikke af personlige årsager. Disse privilegier og immuniteter fritager ikke de medlemmer af personalet, som nyder dem, fra at opfylde deres personlige pligter eller fra at overholde gældende lovgivning og politiets forskrifter i værtsstaten.

Hvis der opstår spørgsmål om disse privilegier eller immuniteter, skal den pågældende ansatte straks underrette direktøren herom. Hvis den lokale lovgivning overtrædes, kan direktøren beslutte at ophæve privilegierne og immuniteterne, hvis han finder det nødvendigt.

2. Bistand og erstatning

Centret yder bistand til ansatte, som på grund af deres stilling eller nuværende opgaver i centret, og uden at de selv har begået fejl, bliver genstand for trusler, injurier, ærerørige beskyldninger eller tab. Der kan ydes erstatning for materiel skade forudsat at:

- den ansatte ikke selv forsætligt eller uagtsomt har forårsaget den pågældende skade
- den ansatte ikke har ikke kunnet opnå erstatning
- den ansatte indtræder i centrets rettigheder over for tredje-mand, især forsikrings-selskaber.

Alle afgørelser herom, der vil kunne binde centret eller dets finanser, træffes af direktøren, som har skønsmæssige beføjelser til at vurdere situationens omstændigheder, formen af den bistand, der skal ydes, og eventuelt størrelsen af den erstatning, der skal ydes.

3. Ejendomsret

Alle rettigheder, herunder adkomstret, ophavsret og patentret vedrørende alt arbejde, der udføres af en ansat under udførelsen af hans officielle opgaver, tilfalder centret.

4. Eksterne aktiviteter

En ansat må ikke over for organer eller personer uden for centret:

- fremsætte en offentlig erklæring, især til offentlige informationsorganer, om centrets aktiviteter
- holde foredrag eller udøve undervisningsvirksomhed i direkte forbindelse med sine opgaver i centret
- acceptere honorarer eller vederlag for de i afsnittet ovenfor nævnte aktiviteter
- acceptere ordener eller titler samt de materielle fordele i forbindelse hermed

medmindre han har fået forudgående samtykke fra direktøren.

5. Kandidatur til et mandat eller et offentligt eller politisk hverv

- a) En ansat, som er kandidat til et mandat eller et offentligt eller politisk hverv, skal underrette direktøren herom.
- b) Han får orlov uden løn fra den dato, hvor han meddeler, at han indleder sin valgkampagne.
- c) Hvis han accepterer det pågældende hverv eller mandat, skal han anmode om at få sin kontrakt opsagt. Denne opsigelse giver ikke ret til en godtgørelse for tab af arbejde.
- d) Hvis den ansatte ikke accepterer det pågældende hverv eller mandat, har han ret til at genindtræde i sin budgetterede stilling på de samme vilkår med hensyn til vederlag og anciennitet, som han havde på den dato, hvor han gik på orlov uden løn.
- e) Perioden med orlov uden løn afbryder ancienniteten og giver ikke ret til pension. Den ansatte kan erstattes af midlertidigt personale under orloven.

KAPITEL II

ANSÆTTELSE OG KONTRAKTER

Artikel 4

Ansættelse

1. De beskrivende tilbud om stillinger godkendes af direktøren, med undtagelse af hans egen. Centret udsender selv disse tilbud.
2. Kandidater på under 18 og over 60 år kan i princippet ikke godkendes.
3. Kandidater, der enten i lige linie eller ved svogerskab er nære slægtninge til et medlem af personalet, kan ikke godkendes. Denne regel kan undtagelsesvis fraviges med direktørens tilladelse, dog forudsat at ingen af de pågældende er den andens underordnede.

4. Der ansættes kun statsborgere fra Den Europæiske Unions medlemsstater.

5. Ansatte tiltræder deres stilling på første trin i lønklassen for deres stilling. Direktøren kan dog tildele dem et højere løntrin, hvis omstændighederne berettiger hertil.

6. Direktøren fastlægger de stillinger, for hvilke ansættelsen sker ved eksamen eller udvælgelsesprøver, samt de prøver, som kandidaterne til disse stillinger skal bestå med henblik på ansættelse. Udvælgelseskomitéerne nedsættes af direktøren blandt centrets personale, idet der kan vælges en ekstern eksaminator.

7. De kandidater, der indkaldes til centrets hjemsted til en samtale eller en prøve, får deres udgifter til rejse og indlogering godtgjort på de vilkår, der gælder for ansatte på tjenesterejse ⁽¹⁾.

Artikel 5

Pensionsalder

Den ansatte pensioneres ved udgangen af den måned, hvor vedkommende fylder 65 år. Direktøren kan tillade undtagelser fra denne regel i højst yderligere tolv måneder.

Artikel 6

Lægeundersøgelser

1. Ansættelsen af en ansat bekræftes, efter at en af centret godkendt læge har attesteret, at kandidaten er fysisk egnet til at beklæde stillingen, og at han ikke lider af nogen funktionsnedsættelse eller sygdom, der risikerer at udgøre en fare eller en gene for de øvrige medlemmer af personalet.

2. De ansatte skal hvert år gennemgå en lægeundersøgelse.

3. Den af centret godkendte læge hjælper i denne forbindelse direktøren med at vurdere, om en ansat eventuelt er uegnet til fortsat at beklæde sin stilling.

4. Hvis resultatet af en årlig eller lejlighedsvis undersøgelse viser, at den pågældende ikke mere er i stand til at udføre sine opgaver, opsiges kontrakten inden for en frist på tre måneder, og der indkaldes til møde i et invaliditetsudvalg, der skal fastlægge den ansattes ret til invalidepension.

Artikel 7

Kontrakter og deres varighed

1. Den første kontrakt

Bortset fra de særlige bestemmelser for direktørens kontrakt er den første kontrakt, som centret tilbyder, på tre år. Kontrak-

terne kan fornyes af direktøren med samme eller kortere varighed efter aftale med den ansatte.

2. Prøvetid

Den første kontrakt omfatter en prøvetid på seks måneder fra datoen for tiltrædelsen af tjenesten.

I denne periode kan kontrakten uden ret til godtgørelse for tab af arbejde opsiges med et varsel på en måned fra centrets eller den ansattes side.

Ved prøvetidens udløb eller før denne dato underrettes den ansatte skriftligt om, hvorvidt hans første kontrakt bekræftes eller opsiges.

Prøvetiden er en integrerende del af den første kontrakts varighed. Den giver anciennitets- og pensionsrettigheder.

3. Opsigelse af kontrakter

I de i bilag I nævnte situationer kan en kontrakt opsiges eller ikke fornyes på centrets eller den ansattes eget initiativ:

a) På centrets initiativ

i) med et varsel på seks måneder på grund af:

- nedlæggelse af den budgetterede stilling, den ansatte beklæder
- ændring af stillingens art eller opgaver
- en utilstrækkelig faglig indsats fra den ansattes side, som er konstateret ved to på hinanden følgende årlige bedømmelser
- den ansattes fysiske uegnethed, der er opstået under kontraktens løbetid

ii) med et varsel på højst én måned efter en disciplinærsag, hvor det er konstateret, at den ansatte har begået en fejl eller har pådraget sig ansvar efter retningslinjerne i kapitel VII.

b) På den ansattes eget initiativ med et varsel på tre måneder af personlige årsager, som han ikke er forpligtet til at redegøre for.

4. Kompensation for tab af arbejde

Medmindre der er tale om disciplinære årsager medfører opsigelse eller ikke-fornyelse af en kontrakt på centrets initiativ:

1) for ansatte med over ti års tjeneste i alt udsendt afvikling af pensionsrettighederne samt udbetaling af en godtgørelse for tab af arbejde efter retningslinjerne i bilag I

2) for ansatte med under ti års tjeneste i alt udbetaling af udtrædelsespenge samt en godtgørelse for tab af arbejde for ansatte, hvis kontraktperiode er blevet reduceret ved opsigelse, efter retningslinjerne i bilag I

⁽¹⁾ Jf. bilag VII.

- 3) for ansatte hvis kontrakt er blevet opsagt på grund af fysisk uegnethed, og som har fået konstateret vedvarende invaliditet af et invaliditetsudvalg, tildeling af invalidepension efter retningslinjerne i pensionsordningen.

Opsigelse eller ikke-fornyelse af en kontrakt på den ansattes eget initiativ giver ikke ret til en godtgørelse for tab af arbejde (¹).

5. Afkortning af opsigelsesvarslet

Varigheden af det i stk. 3, litra a), nævnte varsel kan afkortes af tjenstlige grunde; i så tilfælde har den ansatte ret til at få udbetalt et supplerende beløb, der udgør det vederlag og de godtgørelser, som han ville have modtaget mellem datoen for den faktiske opsigelse af hans kontrakt og datoen for udløbet af et varsel på seks måneder.

Disse bestemmelser finder ikke anvendelse ved opsigelse af disciplinære årsager.

KAPITEL III

VEDERLAG OG GODTGØRELSE AF UDGIFTER

Artikel 8

Almindelige bestemmelser

Vederlaget til centrets ansatte omfatter en grundløn, udlandstillæg og tillæg af familiemæssig og social karakter.

Heri tilbageholdes de beløb, som den ansatte skal betale til intern skat, pensionsordning og socialbeskyttelsesordning.

De ansattes kontokuranter krediteres det beløb, de skal modtage, i løbet af sidste arbejdsuge i måneden.

Ændringer i den ansattes personlige situation, som kan få finansielle konsekvenser, tages i betragtning i forbindelse med vederlaget for den måned, hvor begivenheden er meddelt administrationen, og har ikke tilbagevirkende kraft for allerede udbetalte vederlag.

Den ansatte skal tilbagebetale alle fejlagtigt udbetalte beløb til centret.

Artikel 9

Grundløn

Nettogrundlønnen svarer til det beløb, der er angivet ud for hver ansats lønklasse og løntrin i den oversigt, som bestyrelsen hvert år godkender.

Bruttogrundlønnen svarer til nettogrundlønnen forhøjet med den interne skat, som den ansatte skal betale.

(¹) Jf. bilag I for retningslinjerne for udbetaling og beregning af godtgørelser for tab af arbejde.

Artikel 10

Udlandstillæg

Dette tillæg udbetales til ansatte i lønklasse A, L og B, som ved deres første ansættelse ikke er statsborgere i den stat, på hvis område deres faste tjenestested er beliggende, og som ikke har opholdt sig uafbrudt på dette område i de sidste tre år.

Tillægget udbetales ikke, hvis en ansat gør tjeneste i det land, hvor han er statsborger.

Tillæggets størrelse fastsættes efter bestemmelserne i bilag II.

Hvis en ansat ansættes i centret umiddelbart efter at have været ansat i en anden international organisation eller af en administration i det land, hvor han udfører sine opgaver, ligestilles tjenesteårene hos den tidligere arbejdsgiver med tjenesteår i centret for så vidt angår ret til dette tillæg og dets størrelse.

Artikel 11

Tillæg af familiemæssig og social karakter

Disse tillæg er accessoriske vederlag og lægges hver måned til grundlønnen.

1. Husstandstillæg

Dette tillæg:

- udbetales til enhver ansat, som er gift, eller til enhver ansat, der er enke eller enkemand, fraskilt, separeret eller ugift, og som har forsørgerpligt over for mindst en person i henhold til bestemmelserne i bilag III
- svarer til 6 % af nettogrundlønnen
- nedsættes for gifte ansatte, som ikke har forsørgerpligt over for nogen, og hvis ægtefælle udøver erhvervmæssig beskæftigelse mod vederlag: tillægget svarer i så tilfælde til forskellen mellem nettogrundlønnen i lønklasse B 3, første trin, forhøjet med værdien af det tillæg, som den ansatte teoretisk har ret til, og ægtefællens erhvervsindtægt. Hvis sidstnævnte beløb er lig med eller højere end førstnævnte, får den ansatte ingen tillæg
- udbetales ikke til en ansat, hvis ægtefælle selv er medlem af en international organisation og får en højere grundløn end den ansatte.

2. Børnetilskud og tilskud for økonomisk afhængige personer

Dette tilskud:

- udbetales til en ansat, der som hovedforsørger og vedvarende passer enten et retligt anerkendt barn eller et andet medlem af sin familie i henhold til en lovmæssig eller retlig forpligtelse eller et forældreløst barn, som han har fået forsørgerpligt over for

- b) er et fast beløb for hver økonomisk afhængig person og fastsættes hvert år i den oversigt, som bestyrelsen godkender
- c) udbetales i forbindelse med ægtefæller, der begge arbejder i internationale organisationer, til den af de to, som modtager husstandstillægget eller et tilsvarende tillæg

Der redegøres for definitioner af og betingelser for tildeling af dette tillæg i bilag III.

3. Uddannelsestillæg

Ansatte, som får husstandstillæg, og hvis børn, som de har forsørgerpligt over for i henhold til bestemmelserne i bilag III, går i skole på primærtrinnet eller sekundærtrinnet eller studerer på en højere læreanstalt⁽¹⁾, har ret til et årligt uddannelsestillæg. Dette tillæg svarer til to gange det månedlige børnetilskud. Det udbetales for hvert barn på én gang ved skoleårets begyndelse. Den pågældende ansatte forelægger administrationen den nødvendige dokumentation ved hvert skoleårs begyndelse.

4. Tilskud for handicappede børn eller handicappede økonomisk afhængige personer

- a) Dette tilskud ydes til enhver ansat, der som hovedforsørger vedvarende passer et handicappet barn eller en handicappet økonomisk afhængig person. Barnet eller den økonomisk afhængige person skal opfylde de kriterier og betingelser, der er fastlagt i bilag III.

- b) Retningslinjerne for tildeling og udbetaling af dette tilskud er fastlagt i bilag IV.

5. Boligtilskud

- a) Dette tilskud betales hver måned til ansatte i lønklasse B, C, A 1, A 2, L 1 og L 2, som bor til leje eller fremleje i en bolig, og som til betaling af leje — med undtagelse af alle de udgifter ved boligen, der i bopælslandet anses for at påhvile lejeren — bruger en andel af deres løn, der overskrider et fast beløb.

- b) Der redegøres for metoden til beregning af dette tilskud i bilag V.

- c) Den ansatte, der modtager et boligtilskud, skal straks meddele chefen for personale og administration enhver ændring i hans situation, der vil kunne ændre hans ret til tilskuddet.

- d) Dette tilskud betales ikke til ansatte

— som får en tilsvarende fordel af myndighederne i det land, hvor de er statsborgere

— hvis ægtefælle er ansat i en anden international organisation og får et tilsvarende tilskud.

⁽¹⁾ Dvs. med undtagelse af børnehaveklasse og lignende.

6. Befordringstilskud

Da Satellitcentret er beliggende i en militærbase, ligger de ansattes boliger langt fra arbejdsstedet, som ikke betjenes af offentlige transportmidler, og der ydes derfor centrets personale et fast månedligt befordringstilskud. Dette tilskud fastsættes af direktøren ved hvert kalenderårs begyndelse.

Artikel 12

Stedfortrædertilæg

- a) Direktøren kan tildele en ansat, der i tjenestens interesse i et vist tidsrum skal varetage en del af eller hele det ansvar, der påhviler en ansat i en højere lønklasse, et stedfortrædertilæg. Dette tillæg svarer til værdien af to yderligere løntrin i den pågældendes lønklasse og udbetales først, når direktøren har bekræftet, at den ansatte optræder som stedfortræder efter udløbet af en frist på en måneds fortsat tjeneste i stillingen i den højere lønklasse. Tillægget udbetales fra datoen for tjenestens faktiske begyndelse.

- b) Direktøren kan i hvert enkelt tilfælde fastsætte et tillæg for supplerende ansvar for en bestemt stilling, når den ansatte varetager ansvaret for at lede et hold af ansatte i samme lønklasse som sin egen. Maksimumsbeløbet for dette tillæg fastsættes af direktøren ved hvert kalenderårs begyndelse.

Artikel 13

Bosættelsespenge

1. De ansatte modtager bosættelsespenge, når deres bopæl på det tidspunkt, hvor de accepterer en stilling ved centret, ligger over 100 km fra deres arbejdssted.

2. Beløbet svarer til 30 dages grundløn.

3. Bosættelsespengene udbetales til den ansatte den dag, hvor han tiltræder sin stilling ved centret.

4. Enhver ansat, som fratræder sin stilling af egen fri vilje inden udløbet af en frist på to år, skal tilbagebetale halvdelen af sine bosættelsespenge.

5. Direktøren kan undtagelsesvis tillade fravigelser af disse bestemmelser, når han skønner, at en streng overholdelse af dem risikerer at medføre særlig besværlige konsekvenser for den pågældende.

Artikel 14

Fradrag og bidrag

1. Intern skat

Den interne skat er på 40 % af grundlønnen for den ansattes lønklasse og løntrin. Beløbet lægges til nettogrundlønnen, hvorved man opnår bruttogrundlønnen. Skattebeløbet udgør et månedligt fradrag, der angives som debet på lønsedlerne.

2. Bidrag til pensionsordningen

Der foretages et månedligt fradrag hertil på 8,3 % af nettogrundlønnen; beløbet indbetales til centrets pensionsbudget.

3. Bidrag til tillægforsikringen

Der foretages et månedligt fradrag hertil i de ansattes løn. Det udgør en procentdel af nettogrundlønnen; denne procentdel fastsættes ved årets begyndelse for de tolv næste måneder ved en aftale mellem centret og det forsikringselskab, der forvalter ordningen. Det samlede beløb for disse fradrag lægges til arbejdsgiverens andel og indbetales ved årets udgang til det selskab, der forvalter denne forsikring.

Artikel 15

Lønforskud og tilbagebetaling af lønforskud

1. Medmindre direktøren er imod det og inden for grænserne af de disponible likvide midler, kan chefen for centrets administration og personale udbetale lønforskud mod rentebetaling til ansatte, som forelægger en begrundet anmodning.
2. Forskuddet kan ikke være på over tre måneders nettogrundløn.
3. Tilbagebetalingen af disse lån sker ved fradrag i lønnen inden for en frist på højst ti måneder fra udgangen af den måned, hvor lånet er ydet.

KAPITEL IV

REJSEUDGIFTER

Artikel 16

Bosættelse og udtræden

1. De ansatte har ret til godtgørelse af deres rejseudgifter fra det sted, hvor de arbejdede før deres ansættelse, til den lokalitet, hvor centret har sit hjemsted, for sig selv og de medlemmer af deres familie, der hører til deres husstand.
2. Den ansatte har samme ret, når han udtræder endeligt af tjenesten og vender tilbage til det land, hvor han arbejdede før sin ansættelse.
3. Godtgørelsen foretages på grundlag af bestemmelserne i bilag VI, afsnit I.

Artikel 17

Flytning

1. De ansatte har ret til betaling af deres flytteudgifter fra det sted, hvor de arbejdede før deres ansættelse, til den lokalitet, hvor centret har sit hjemsted.

Den ansatte har samme ret, når han udtræder endeligt af tjenesten og vender tilbage til det land, hvor han arbejdede før sin ansættelse.

2. Betalingen dækker flytning af den ansattes personlige bohaver med undtagelse af biler, både og andre transportmidler og inden for de vægt- og kubikmålsgrænser, der er fastlagt i bilag VI.

Centret betaler udgifterne direkte ved flyttefirmaets forelæggelse af regningen.

Artikel 18

Tjenesterejser

De ansatte, der arbejder ved centret, har ret til godtgørelse af udgifter i forbindelse med tjenesterejser, som de foretager efter ordre fra direktøren⁽¹⁾.

Godtgørelsen vedrører de egentlige rejseudgifter samt udgifter til indlogering med mere på det sted, hvortil de ansatte sendes. Der redegøres for betingelser, tariffer og bestemmelser for denne godtgørelse i bilag VII.

KAPITEL V

INTERNE REGLER

Artikel 19

Arbejdstid

- a) Den normale arbejdstid for alle medlemmer af personalet er på 40 timer om ugen; den normale daglige arbejdstid fastlægges af direktøren.
- b) Direktøren kan give tilladelse til tilpassede eller forskudte arbejdstider under hensyn til den ansattes personlige situation eller særlige krav i forbindelse med hans arbejde.
- c) Overarbejde: Det arbejde, som personalet udfører ud over den i litra a) fastsatte arbejdstid, giver ret til arbejdstidsudligning eller kontantbetaling. Imidlertid betragtes kun overarbejde, som er udført efter aftale med den ansvarlige kontorchef som overarbejde. Overarbejdet begrænses så vidt det overhovedet er muligt.

Overarbejde giver ret til

- i) arbejdstidsudligning, eller
- ii) hvis dette af tjenstlige grunde ikke kan gives til en overarbejdsbetaling på 133 % af grundlønnen.

⁽¹⁾ Denne godtgørelse vedrører udgifter og kan ikke udgøre et tillæg til vederlaget.

d) Natarbejde:

Arbejde mellem kl. 20.30 og 7.00 aflønnes som natarbejde, men det betragtes dog ikke som natarbejde, hvis det ligger i uafbrudt forlængelse af dagens arbejde, medmindre det overlapper natperioden med mindst 1 ½ time.

Natarbejdstimer, der ikke overstiger det antal, der er nævnt i artikel 19, litra a), giver ret til et løntillæg på 50 % af grundlønnen.

Overarbejde om natten betales med 150 % af lønnen for overarbejde om dagen.

e) Hvis særlige omstændigheder efter direktørens skøn kræver det, kan det pålægges visse ansatte at arbejde i weekenden. I så tilfælde giver de således arbejdede timer ret til arbejdstidsudligning efter aftale med chefen for administration og personale.

f) Personalet i lønklasse A 4, L 4 og derover modtager hverken løn eller arbejdstidsudligning for overarbejde eller natarbejde.

Artikel 20

Helligdage og øvrige fridage

Listen over helligdage og øvrige fridage fastlægges af direktøren på grundlag af den officielle liste over fridage, der offentliggøres i den spanske statstidende (BOE).

Disse dage medtages ikke i opgørelsen over personalets ferie.

Hvis en af disse fridage falder på en lørdag eller en søndag, kan direktøren fastlægge en anden fridag, som ikke medtages i opgørelsen.

Artikel 21

Ferie og orlov1. Årlig feriea) *Rettigheder*

Hver enkelt ansat har ret til betalt ferie på 2,5 arbejdsdage pr. måneds udført tjeneste. Ferien beregnes for hvert kalenderår.

Ansatte, der er tiltrådt mellem den 1. april og den 30. juli, har ret til 15 dages forskud på deres årlige ferie, hvis ferien skal tages efter sidstnævnte dato.

Hvis en ansat den 31. december af strengt tjenstlige grunde har feriedage tilbage, kan direktøren eller hans repræsentant tillade, at alle eller en del af disse overføres til det følgende år. De overførte feriedage, der ikke er brugt inden den 31. marts, annulleres.

b) *Administrativ procedure*

En ansat, som ønsker at tage ferie inden for rammerne af den samlede ferie, der er fastlagt i litra a), skal have en forudgående tilladelse fra direktøren.

Med henblik herpå fører centrets administrative tjeneste ferieregnskab.

Den procedure, der skal følges, beskrives i et internt memorandum, der er underskrevet af direktøren.

c) *Ferie, der ikke er taget ved udtræden af tjenesten*

Ferie, der ikke er taget ved udtræden af tjenesten, annulleres. På grundlag af en skriftlig erklæring fra direktøren om, at denne ferie af strengt tjenstlige grunde ikke har kunnet tages, har den ansatte dog ret til en kompensation på en tredivedel af nettogrundlønnen pr. ikke udnyttet feriedag.

2. Ferie uden løn

Direktøren kan på anmodning af en ansat give ham en supplerende ferie uden løn i højst 15 på hinanden følgende dage.

Denne situation afbryder ikke ancienniteten i lønklassen eller pensionsrettighederne.

Imidlertid tilbageholdes alle fradrag til pensions- og socialbeskyttelsesordninger i den ansattes løn, som om han havde fået sin normale løn i perioden med ferie uden løn.

3. Sygeorlov, barselorlov og anden tjenestefrihed

Ud over den årlige ferie har de ansatte ret til tjenestefrihed i tilfælde af sygdom, barsel eller særlige omstændigheder.

De forholdsregler, der skal træffes i disse tilfælde og bestemmelserne for denne orlov og tjenestefrihed, er anført i bilag VIII.

Artikel 22

Ferie på hjemstedet

a) Alle medlemmer af personalet, der får udlandstillæg, har ret til ferie på hjemstedet, med undtagelse af dem, som ved deres ansættelse udelukkende var statsborgere i ansættelseslandet.

1) Ferien på hjemstedet er på otte arbejdsdage plus rejsens varighed, der beregnes på grundlag af det hurtigste transportmiddel.

2) Ferien på hjemstedet kan tages seks måneder før den dato, hvor retten hertil udløber. Den skal tages senest seks måneder efter den dato, hvor retten hertil udløber, idet retten hertil ellers fortabes for den periode på to år, for hvilken den er givet. Den dato, hvor ferien på hjemstedet for en given periode på to år faktisk tages, tages ikke i betragtning ved fastsættelsen af datoen for den næste ferie på hjemstedet.

3) Når to ægtefæller begge er ansat i centret, og begge har ret til ferie på hjemstedet, kan de tage den på følgende betingelser:

i) hvis de begge har deres hjemsted i samme land, har de begge ret til ferie på deres hjemsted i dette land hvert andet år

- ii) hvis de har deres hjemsted i to forskellige lande, har de begge ret til ferie på deres respektive hjemsteder hvert andet år
 - iii) disse ægtefællers børn, som de har forsørgerpligt over for, og i givet fald den person, der ledsager disse børn, har kun ret til ferie på hjemstedet hvert andet år; når ægtefællerne har deres hjemsteder i to forskellige lande, kan denne ferie tages i enten det ene eller det andet land.
- b) Et medlem af personalet, der tager ferie på hjemstedet, har efter bestemmelserne i artikel 18 ret til at få betalt sine rejseudgifter frem og tilbage for sig selv, de af sine børn, som han har forsørgerpligt over for, og hvis han modtager husstandstillæg for sin ægtefælle, men ikke til dagpenge under rejsen.
- c) Et medlem af personalet, som giver afkald på at tage ferie på hjemstedet, har ikke ret til nogen kompensation.
- d) Ferie på hjemstedet gives kun på følgende betingelser:
- i) den pågældende forpligter sig skriftligt til at tage ferien i det land, hvor hans officielle domicil er
 - ii) den pågældende forpligter sig skriftligt til ikke at fratræde sin stilling ved centret inden seks måneder efter den dato, hvor hans ret til ferie på hjemstedet udløber (uanset på hvilken dato han faktisk tager denne ferie)
 - iii) kontorchefen fremsætter en erklæring om, at han sandsynligvis vil få brug for den ansatte i den under nr. ii) nævnte periode.

Hvis bestemmelsen i nr. i) ikke overholdes, har den pågældende pligt til at tilbagebetale Satellitcentret alle udgifter i forbindelse med sin ferie på hjemstedet, og det kan ligeledes medføre en reduktion af resten af hans årlige ferie svarende til det antal feriedage på hjemstedet, han havde fået tildelt. Desuden kan direktøren beslutte, at bestemmelserne i nr. ii) og iii) kan fraviges, hvis han skønner, at streng overholdelse heraf vil være uretfærdigt over for den pågældende eller vil give ham særlige vanskeligheder.

Artikel 22a

Orlov til aftjening af værnepligt

- a) Medlemmer af personalet, der genindkaldes til aftjening af værnepligt, til et instruktionskursus, har ret til en særlig orlov med løn af en varighed på højst to uger om året eller fire uger hvert andet år. Genindkaldelsesperioder ud over disse grænser trækkes fra den årlige ferie.
- b) Hvis den ansatte modtager økonomisk kompensation fra den nationale myndighed, for hvilken han gør tjeneste, trækkes denne kompensation fra hans løn.

KAPITEL VI

BEDØMMELSE OG AVANCEMENT TIL ET HØJERE LØNTRIN

Artikel 23

Generelle bestemmelser

1. Med undtagelse af direktøren bedømmes alle centrets ansatte for deres tjenstlige indsats senest den 15. december hvert år.

I bedømmelsen vurderes kvaliteten af de ansattes arbejde, og myndigheden har mulighed for at udtrykke sin tilfredshed med en ansat eller i modsat fald at gøre den ansatte opmærksom på, at hans indsats er utilstrækkelig eller er behæftet med mangler, så vedkommende kan forbedre sin indsats.

2. Bedømmelsen bygger på følgende kriterier:

- a) stabilitet af ydelsen og præcision
- b) kvalitet og hurtighed i udførelsen af arbejdet
- c) initiativ
- d) optræden og forholdet til andre.

Bedømmelsen anføres på et årsbedømmelsesark, som vedlægges den ansattes personlige aktmappe.

Artikel 24

Procedure

1. Direktøren udpeger de ansatte, der skal stille forslag til bedømmelse af det personale, de helt eller delvis har under sig.

2. Når alle forslagene er fremsat, indkalder direktøren et forfremmelsesudvalg, som han er formand for, og som består af alle de ansatte, der har indgivet et eller flere bedømmelsesforslag. Chefen for administration og personale deltager i alle forfremmelsesudvalgets møder med stemmeret for så vidt angår det personale, der er underlagt ham, uden stemmeret for de øvrige.

3. Direktøren fastlægger på grundlag af udtalelse fra chefen for administration og personale en endelig bedømmelse af hver enkelt ansat og lader udarbejde en protokol, som underskrives af alle forfremmelsesudvalgets medlemmer.

4. Hver enkelt ansat indkaldes personligt af direktøren — eller i givet fald dennes repræsentant — sædvanligvis under et af forfremmelsesudvalgets møder. Han tager sin årlige bedømmelse til efterretning. Han underskriver bedømmelsen til bekræftelse af, at han er blevet gjort bekendt med den.

5. Den årlige bedømmelse er en administrativ handling til intern brug, som ikke kan indbringes for nogen instans.

Artikel 25

Opfølgning af bedømmelserne

1. En usædvanligt god bedømmelse kan undtagelsesvis berettige til en forfremmelse til et højere løntrin, eller til en højere lønklasse, hvis budgetkontoen tillader en sådan forfremmelse, eller til en erkendtlighed i form af penge. Direktøren fastsætter i begyndelsen af hvert kalenderår maksimumsbeløbet for en sådan erkendtlighed.
2. To på hinanden følgende »utilstrækkeligt« berettiger til, at den ansatte fastholdes på samme løntrin i endnu et år.
3. To eller flere »utilstrækkeligt« kan berettige til, at kontrakten ikke forlænges ved udløb.

KAPITEL VII

DISCIPLINÆR ORDNING

Artikel 26

Definitioner

1. Over for en ansat, der forsætligt eller uagtsomt undlader at opfylde de pligter, som påhviler ham i henhold til personalevedtægten, kan der anvendes en simpel disciplinær sanktion, eller en finansiell eller vedtægtsmæssig sanktion, uanset den erstatning, han kan forpligtes til at afholde i medfør af artikel 2, stk. 4, og artikel 27 i nærværende vedtægt.
 - a) Ved simpel disciplinær sanktion forstås:
 - mundtlig advarsel
 - skriftlig irettesættelse.
 - b) Ved finansiell sanktion forstås:
 - bortfald af en årlig lønforhøjelse.
 - c) Ved vedtægtsmæssig sanktion forstås:
 - midlertidig suspension af funktioner med hel eller delvis fortabelse af honorarer
 - fjernelse fra tjenesten, herunder opsigelse af kontrakten, samt hel eller delvis fortabelse af godtgørelse for tab af arbejde, og eventuelt en nedsættelse af ydelserne ifølge pensionsordningen, eller midlertidig suspension af disse.

Direktøren fastsætter sanktionerne; simple disciplinære sanktioner kan efter bemyndigelse fra direktøren fastsættes af chefen for administration og personale, medmindre der er tale om et møde i disciplinærrådet⁽¹⁾.

2. Hvis der rejses en alvorlig beskyldning mod en ansat, og direktøren i første omgang finder beskyldningen begrundet, og at det ville være til skade for centret, at den pågældende forbliver i sine funktioner, medens undersøgelsen står på, kan den ansatte omgående suspenderes, indtil resultaterne af under-

⁽¹⁾ I så fald fastsætter direktøren selv sanktionen.

søgelsen foreligger, med eller uden løn, afhængigt af direktørens beslutning.

Artikel 27

Erstatning

Enhver ansat kan forpligtes til helt eller delvis at afholde enhver skade, der påføres centret som følge af alvorlig forsømmelse eller en forsætlig handling fra den ansattes side. Når en ansat har forladt centret, kan en sådan erstatning indkræves derved, at en procentdel af de ydelser, der skal udbetales i medfør af pensionsordningen, helt op til 70 % af pensionsbeløbet, bortfalder.

Artikel 28

Underretning om klagepunkter

Enhver ansat, mod hvem der fremsættes forslag til sanktion i medfør af artikel 26, skal underrettes herom senest to dage efter at forslaget er indgivet til direktøren eller chefen for administration og personale. Meddelelsen vedlægges dokumentation vedrørende de klagepunkter, der rejses mod vedkommende, samt alle de rapporter, der er udarbejdet om ham.

Artikel 29

Disciplinærråd

Den pågældende kan inden fem arbejdsdage efter modtagelsen af meddelelsen i medfør af artikel 28 skriftligt anmode om, at hans sag behandles af et disciplinærråd, som direktøren indkalder i løbet af højst fem dage. Disciplinærrådet træder sammen senest en uge efter, at indkaldelsen blev udsendt.

Disciplinærrådets sammensætning og funktion beskrives i bilag IX.

Direktøren er ikke bundet af disciplinærrådets udtalelse.

KAPITEL VIII

KLAGEADGANG OG KLAGEUDVALG

Artikel 30

En ansats anfægtelse af en afgørelse

En ansat eller en tidligere ansat eller dennes ydelsesberettigede pårørende kan indgive klage over en afgørelse truffet af direktøren. En sådan klage, eller de procedurer, den kan give anledning til, har ikke opsættende virkning for gennemførelsen af den foranstaltning, der klages over.

1. Intern klage

Den interne klage er den handling, hvorved en ansat, som mener at være krænket i sine rettigheder i medfør af nærværende vedtægt, stiler en begrundet klage til centrets direktør med anmodning om at tage den afgørelse, som den ansatte mener krænker hans rettigheder, op til fornyet overvejelse.

Direktøren anerkender modtagelsen af klagen og afgiver svar i løbet af fem dage fra modtagelsen af klagen.

Afvises klagen, kan den ansatte anmode om medvirken fra en mægler. Dennes medvirken er ikke obligatorisk.

2. Mægling

Mægleren er en kompetent og uafhængig jurist, som direktøren udnævner for en periode på tre år. Udnævnelsen kan fornyes.

Mæglerne indhenter fra direktøren og den pågældende ansatte al den dokumentation, han anser for nødvendige for at kunne undersøge sagen.

Han meddeler sine konklusioner senest 15 dage efter forelægningen af tvisten.

Disse konklusioner forpligter hverken direktøren eller den ansatte.

De udgifter, der er forbundet med mæglingen, afholdes af centret, hvis de imødegås af direktøren; de afholdes for 50 % vedkommende af den ansatte, hvis denne afviser substansen heri.

3. Klage over for en kompetent instans

Når første klagemulighed er udtømt (intern klage), står det den ansatte frit for at indgive klage til en kompetent instans, dvs. centrets klageudvalg.

Klageinstansens sammensætning, funktion og procedure beskrives i kapitel X.

4. Klageudvalgets kendelser

Klageudvalgets kendelser fuldbyrdes umiddelbart for begge parters vedkommende. Der kan ikke rejses appel.

- a) Udvalget kan annullere eller bekræfte den omtvistede afgørelse.
- b) Endvidere kan udvalget pålægge centret at godtgøre den materielle skade, den ansatte har lidt fra det tidspunkt, hvor den omstødte afgørelse trådte i kraft.
- c) Det kan desuden beslutte, at centret i løbet af en frist, som udvalget fastsætter, skal refundere sagsøgers dokumenterede udgifter, samt de hørte vidners transport- og opholdsomkostninger. Disse omkostninger beregnes på grundlag af bestemmelserne i artikel 18 og bilag VII.

KAPITEL IX

PENSIONER

Alle bestemmelser og vilkår herom findes i centrets »Almindelige pensionsordning«, jf. pensionsordningen for de samordnede organisationer.

Den almindelige pensionsordning udgør en integrerende del af vedtægten for centrets personale. Bestemmelserne i artikel 31-36 nedenfor udgør kun en sammenfattende oversigt over de vigtigste bestemmelser i pensionsordningen, hvis tekst alene er juridisk bindende.

Artikel 31

Fratrædelsespenge

1. En ansat, der forlader centret efter ti års tjeneste ⁽¹⁾, har ret til fratrædelsespenge (jf. pensionsordningen).
2. Denne godtgørelse består af to elementer:
 - det første er halvanden gange den sidste nettogrundløn multipliceret med antallet af tjenesteår (eller brøkdele af år)
 - det andet er udbetaling af alle de indbetalinger, der er foretaget til pensionsordningen over den ansattes månedlige løn, forhøjet med en sammensat rente på 4 % p.a.

Artikel 32

Alderspension

1. Alle ansatte, der har gjort tjeneste i mindst ti år ved centret ⁽²⁾, har ret til alderspension. Efter udløbet af denne periode kan den ansatte til enhver tid gøre sine pensionsrettigheder gældende med anmodning om, at pensionen kommer til udbetaling straks eller senere.
2. Pensionsbeløbet er proportionalt med antallet af tjenesteår. Det udbetales månedligt til den ansatte som livrente.
3. Medmindre direktøren træffer anden afgørelse får den ansatte automatisk udbetalt pension fra det fyldte 65. år, hvis han har gjort tjeneste i mindst ti år

Artikel 33

Invalidepension

1. I medfør af bestemmelserne i artikel 6, stk. 4, i nærværende vedtægt har enhver ansat, som er ramt af vedvarende invaliditet, der fuldstændigt hindrer ham i at udøve de funktioner, hans arbejde kræver, ret til invalidepension.
2. Invalidepensionens størrelse svarer til den alderspension, den ansatte ville have været berettiget til i henhold til vedtægten, hvis han var forblevet i tjeneste indtil pensionsalderen, uanset kravet i artikel 32, stk. 1, om at have gjort tjeneste i mindst ti år. Invalidepensionen udbetales månedligt til den ansatte som livrente fra den første måned efter den dato, hvor invaliditeten officielt blev anerkendt.

⁽¹⁾ Der tages ved indrømmelsen af denne ret hensyn til det antal år, der er optjent i en anden koordineret organisation, forudsat at den ansatte ikke allerede har fået udbetalt denne godtgørelse i kraft af sin tidligere beskæftigelse.

⁽²⁾ Ved indrømmelse af denne rettighed tages der hensyn til optjente tjenesteår ved en anden koordineret organisation, forudsat at den ansatte begyndte sit arbejde ved centret højest seks måneder efter at have forladt sin stilling ved den anden organisation.

Artikel 34

Efterladtepension

1. Når en ansat afgår ved døden i tjenesten eller efter at have været berettiget til invalide- eller alderspension med omgående eller udsat udbetaling, er den overlevende ægtefælle berettiget til efterladtepension.
2. Denne pension udbetales månedligt til enken (enke- manden) som livrente fra den 1. i den måned, der følger efter datoen for den tjenstgørende ansattes død⁽¹⁾.
3. Efterladtepengen bortfalder ved udgangen af den måned, hvor den ydelsesberettigede afgår ved døden, eller hvor sidstnævnte ikke længere opfylder de grundlæggende betingelser for at modtage efterladtepengen.

Artikel 35

Børnepension eller pension til personer, over for hvem den ansatte har forsørgerpligt

1. Når en ansat afgår ved døden i sin tjenestetid eller efter at have opnået ret til invalide- eller alderspension med omgående eller udsat udbetaling, er hans børn eller de personer, over for hvem han har forsørgerpligt, berettigede til pension på de betingelser, der er anført i den almindelige pensionsordning.

2. Den ansatte anses for at have forsørgerpligt over for børn eller personer, der opfylder betingelserne i bilag III til persona- levedtægten. Denne ret omfatter ligeledes børn, som fødes senest 300 dage efter den ansattes død.

3. Pensionsretten udløber med udgangen af den måned, hvor barnet eller den person, over for hvem den ansatte har forsørgerpligt, ikke længere opfylder betingelserne for at kunne modtage en sådan pension.

Artikel 36

Foreløbig pension

1. Hvis en ansat i tjeneste eller en person, der modtager alders- eller invalidepension, i mere end et år har været forsvundet under omstændigheder, der lader formode, at den pågældende er afgået ved døden, kan der foretages foreløbig udbetaling til ægtefællen eller de personer, den ansatte anses for at have forsørgerpligt for, af den pension, de har ret til.
2. Bestemmelserne i stk. 1 finder anvendelse på personer, som en ansat, der har været forsvundet i mere end et år, anses at have forsørgerpligt over for.
3. De i stk. 1 og 2 omhandlede foreløbige pensionsydelse ændres til endelige pensionsydelse, når den ansatte — eller ægtefællen — officielt er konstateret død, eller han ved en retlig afgørelse er erklæret for forsvundet.

AFSNIT III

BESTEMMELSER FOR MIDLERTIDIGT PERSONALE

Artikel 37

Vedtægtsmæssige bestemmelser

Midlertidigt ansatte er hjælpeansatte, som i princippet er ansat for en kort periode. De er ikke internationalt ansatte og er fuldt ud under- givet de love og bestemmelser, som gælder i såvel værtslandet som det land, de er statsborgere i.

1. Midlertidigt personale består af ansatte, der ikke besætter budgetposter som defineret i centrets personaleoversigt.
2. Disse ansatte er underlagt bestemmelserne i afsnit I og følgende bestemmelser i afsnit II:
 - kapitel I: artikel 3, stk. 2 (Bistand og erstatning), stk. 4 (Eksterne aktiviteter), stk. 5 (Kandidatur til et mandat eller et offentligt eller politisk hverv)
 - kapitel II: artikel 5 (Pensionsalder) og artikel 6 (Lægeun- dersøgelser)
 - kapitel III: artikel 15 (Lønforskud og tilbagebetaling af lønforskud)
 - kapitel IV: artikel 17 (Flytning) og artikel 18 (Tjenesterejser)
 - kapitel V: artikel 19 (Arbejdstid) og artikel 20 (Helligdage og øvrige fridage)

⁽¹⁾ Eller fra den dato, hvor betalingen af den afdøde tjenstemands løn ophører.

— kapitel VII: artikel 27 (Erstatning)

— kapitel VIII (Klageadgang) — med forbehold af bestemmel- serne i artikel 40, stk. 3.

Artikel 38

Kontrakter

Det midlertidige personale ansattes for en varighed af 1-6 måneder. Kontrakterne kan fornyes på samme vilkår. Centret og den ansatte kan opsig kontrakterne med en opsigelsesfrist på ti dage.

Artikel 39

Vederlag

1. De midlertidigt ansattes vederlag fastsættes på kontrakt- basis og består af en månedlig grundløn uden accessoriske godtgørelser eller tillæg, uanset den pågældendes familiære eller sociale stilling.

2. De midlertidigt ansatte er ikke omfattet af de ansattes pensionsordning, og der foretages derfor ingen indeholdelser i vederlaget hertil.

3. De midlertidigt ansattes vederlag reguleres ved årets begyndelse med samme forhøjelse som den, bestyrelsen giver de ansatte.

Artikel 40

Særlige bestemmelser

1. Bosættelsespenge og hjemrejsepenge ved kontraktens udløb

Midlertidigt ansatte kan ikke kræve godtgørelse af omkostninger i forbindelse med bosættelse eller flytning af deres familie.

2. Ferie

Midlertidigt ansatte har ret til 1,5 feriedag for hver måneds tjeneste.

3. Tvister

Interne tvister vedrørende den midlertidigt ansattes rettigheder og vederlag henhører under den klageadgang, som omhandles i artikel 30 i denne vedtægt.

Alle andre tvister henhører under værtslandets domstole.

AFSNIT IV:

BESTEMMELSER VEDRØRENDE EKSPERTER OG UDSENDTE EKSPERTER

Artikel 41

Vedtægtsmæssige og finansielle bestemmelser

1. Ekspertter og udsendte ekspertter har status af »besøgende« ved centret. De er underlagt bestemmelserne i afsnit I i denne ordning, som de gør sig bekendt med ved tiltrædelsen af tjenesten.

2. Deres vederlag fastsættes samlet, når de begynder deres aktivitet i centret; det udbetales i hinanden påfølgende rater, som fastsættes af direktøren, i forhold til resultaterne af de undersøgelser og det arbejde, dette personale er søgt eller godkendt til.

3. De udpegede ekspertter har udelukkende krav på godtgørelse af rejseudgifter for sig selv, i forbindelse med deres ankomst til centret, og når de forlader det. Direktøren kan undtagelsesvis beslutte at godtgøre disse udgifter for en prøveansat.

4. Udsendte ekspertter fra tredjelande har status af »besøgende« i centret. De er underlagt bestemmelserne i afsnit I i denne ordning, som de gør sig bekendt med ved tiltrædelsen af

tjenesten, med forbehold af bestemmelserne i bilaget til Rådets fælles aktion vedrørende oprettelse af et Satellitcenter for Den Europæiske Union.

Artikel 42

Repræsentation af personalet

- a) Personalesammenslutningen, som består af alle medlemmer af personalet, vælger en gang om året efter en fremgangsmåde, der er godkendt af direktøren, et personaleudvalg, der fungerer som eksekutivorgan for sammenslutningen.
- b) Personaleudvalget skal:
 - 1) forsvare de faglige interesser for satellitcentrets personale
 - 2) forelægge forslag med henblik på at øge personalets velfærd
 - 3) formulere forslag med henblik på at fremme personalets sociale, kulturelle og sportslige aktiviteter
 - 4) repræsentere hele personalet over for personalesammenslutningerne ved andre internationale organisationer.

BILAG I

GODTGØRELSE FOR TAB AF ARBEJDE

- Referencer: a) Artikel 7 i vedtægten
b) Bilag V til 78. rapport fra koordinationsudvalget af regeringernes budgetekspertes — august 1972

1. Betingelser for udbetaling af godtgørelsen

Der kan udbetales godtgørelse for tab af arbejde ⁽¹⁾ til en ansat, hvis kontrakt opsiges, i følgende tilfælde:

- a) en budgetteret stilling nedlægges
- b) ændringer af stillingens art eller niveau, således at den ansatte ikke længere er i besiddelse af de fornødne kvalifikationer til at udføre den
- c) hvis den medlemsstat, hvor den ansatte er statsborger, træder ud af bestyrelsen
- d) hvis centrets hovedsæde flyttes mere end 100 km fra det sted, hvor den ansatte blev ansat, og denne afviser at blive overflyttet, hvis der ikke var taget højde for denne situation i hans kontrakt
- e) hvis den ansattes sikkerhedsgodkendelse ⁽²⁾ inddrages af årsager, der ikke er af disciplinær karakter.

Godtgørelsen udbetales ikke, hvis:

- f) den ansatte har fået en stilling i samme lønklasse ved centret
- g) den ansatte har fået en ny stilling ved en anden international organisation på samme sted
- h) den ansatte, som er tjenestemand i en medlemsstat, er blevet genindsat og aflønnet i den nationale forvaltning mindre end 30 dage efter, at centret opsagde hans kontrakt
- i) den ansattes kontrakt er blevet opsagt som følge af en disciplinærsag.

2. Godtgørelse til ansatte med færre end ti tjenesteår ved centret ⁽³⁾

Disse ansatte har, på betingelse af at deres kontrakt ikke er udløbet, ret til en godtgørelse på 50 % af deres månedlige nettovederlag multipliceret med det antal måneder ⁽⁴⁾, der er tilbage inden kontrakten udløber, dog højst fem måneders honorarer. Ved nettovederlag forstås grundlønnen forhøjet med alle de accessoriske tillæg og godtgørelser, der udbetales månedligt.

3. Godtgørelse til ansatte med over ti tjenesteår ved centret ⁽³⁾

Disse ansatte har ret til en godtgørelse svarende til 100 % af deres månedlige nettovederlag for hvert tjenesteår ved centret, dog højst 24 måneder.

Godtgørelsen kan ikke udbetales for flere måneder ⁽⁴⁾, end den pågældende har tilbage, inden han når den aldersgrænse, der er fastsat i artikel 5 i denne vedtægt.

⁽¹⁾ Ikke det samme som fratrædelsespenge, som blot repræsenterer en afvikling af pensionsrettigheder.

⁽²⁾ Såfremt den besatte stilling kræver sikkerhedsgodkendelse.

⁽³⁾ Eller ti års sammenlagt tjeneste ved henholdsvis centret og en anden international organisation uden afbrydelser.

⁽⁴⁾ Eller brøkdele af måneder, udtrykt i tredivte dele.

BILAG II

UDLANDSTILLÆG

1. De ansatte, som omhandles i artikel 10 i personalevedtægten, får udbetalt et månedligt udlandstillæg, der beregnes således:
 - a) for ansatte, der har ret til husstandstillæg:
 - 18 % af referencevederlaget i de første ti tjenesteår
 - 17 % af referencevederlaget i det ellefte tjenesteår
 - 16 % af referencevederlaget i det tolvte tjenesteår
 - 15 % af referencevederlaget fra det fjortende tjenesteår.
 - b) for ansatte, der ikke har ret til husstandstillæg:
 - 14 % af referencevederlaget i de første ti tjenesteår
 - 13 % af referencevederlaget i det ellefte tjenesteår
 - 12 % af referencevederlaget i det tolvte tjenesteår
 - 11 % af referencevederlaget fra det fjortende tjenesteår.
2. Referencevederlaget er nettogrundlønnen på første løntrin i den lønklasse, hvor den ansatte er indplaceret.
3. Minimumsudlandstillægget beregnes på grundlag af første løntrin i lønklasse B 3.

BILAG III

BØRN OG PERSONER, OVER FOR HVEM DER ER FORSØRGERPLIGT

1. Børn, over for hvem der er forsørgerpligt

- a) Børn, der er født i ægteskab, uden for ægteskab eller er adopteret af tjenestemanden, når denne varigt varetager barnets underhold og uddannelse, og barnet til stadighed bor i den ansattes husstand, på den ansattes tjenestested eller der, hvor den anden ægtefælle er bosat.
- b) Den ansatte skal forelægge administrationen belæg for, at han rent faktisk forsørger barnet.
- c) Den ansatte anses ikke for at have forsørgerpligt over for et barn:
 - over 26 år
 - som inden det fyldte 26. år selv modtager løn, indkomst eller honorarer
 - hvis den ansatte eller den ægtefælle, der har forældremyndigheden modtager et tillæg af samme art, som betales i medfør af værtslandets nationale lovgivning eller lovgivningen i det land, hvor vedkommende er statsborger.
- d) Administrationen kan forlange og efterspore alle officielle eller notarialbekræftede dokumenter, den anser for nødvendige for at fastslå, om vedkommende er berettiget til de pågældende godtgørelser.

2. Personer, over for hver der er forsørgerpligt

- a) Der kan være forsørgerpligt over for andre personer end børn, som omhandlet i punkt 1, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - det drejer sig om en slægtning i opstigende linje eller en slægtning i sidelinje eller ved ægteskab
 - som til stadighed bor hos den ansatte eller dennes ægtefælle eller af helbredsårsager regelmæssigt indlægges på en specialiseret institution
 - denne person har ikke selv tilstrækkelige midler til sit underhold.
- b) Den ansatte skal forelægge administrationen belæg for, at han rent faktisk forsørger den pågældende.
- c) Administrationen kan forlange og efterspore alle officielle eller notarialbekræftede dokumenter, den anser for nødvendige for at fastslå, om vedkommende er berettiget til de pågældende godtgørelser.

BILAG IV

HANDICAPPEDE PERSONER, OVER FOR HVEM DER ER FORSØRGERPLIGT

1. Som handicappet betragtes personer, der er ramt af invaliditet, som medfører funktionsnedsættelse af alvorlig og vedvarende karakter, som er bekræftet af en lægeerklæring. Denne invaliditet kræver specialiseret behandling eller særlig overvågning, som ikke er gratis, eller en særlig uddannelse.
2. Afgørelsen om at yde tilskuddet træffes af direktøren. Han indhenter udtalelse fra et udvalg, som han nedsætter med henblik herpå, og hvoraf mindst et medlem er læge. Det fastlægges i direktørens afgørelse, hvor længe tilskuddet udbetales, med forbehold af revision af afgørelsen.
3. Alvorlig og langvarig, fysisk eller mental funktionsnedsættelse er kriteriet for vurdering af den invaliditet, som bevirker, at bestemmelserne i denne vedtægt kan anvendes.

Således kan følgende personer betegnes som handicappede personer, over for hvem der består forsørgerpligt:

- personer, der er ramt af en alvorlig eller kronisk lidelse i centralnervesystemet eller det periferiske nervesystem, uanset sygdommens årsager: hjernelidelser, muskellidelser og lammelser af periferisk karakter
- en alvorlig lidelse i bevægelsesapparatet
- en alvorlig lidelse i et eller flere sansesystemer
- en kronisk og invaliderende sindssygdom.

Ovennævnte liste er på ingen måde udtømmende. Den er vejledende og kan ikke betragtes som et grundlag for evaluering af invaliditetsgraden eller graden af nedsat funktionsevne.

4. Tilskuddet svarer til børnetilskuddet og kan udbetales sideløbende hermed.
5. Såfremt den ansatte eller dennes familie modtager et tilskud af samme art i henhold til en national eller international ordning, er det af organisationen udbetalte tilskud lig med forskellen mellem det beløb, der er fastsat i denne vedtægt, og det der er ydet i henhold til ovennævnte nationale eller internationale ordning.

BILAG V

BOLIGTILSKUD

1. Boligtilskudsbeløbet er lig med en andel af forskellen mellem den faktiske leje, den ansatte betaler, bortset fra alle udgifter, der er nævnt i artikel 11, stk. 5, litra a), og et fast beløb, der svarer til:
 - a) 15 % af nettogrundlønnen for de ansatte i lønklasse C og B, til og med lønklasse B 4
 - b) 20 % af nettogrundlønnen for de ansatte i lønklasse B 5 og B 6
 - c) 22 % af nettogrundlønnen for de ansatte i lønklasse A 1 og L 1.
2. Størrelsen af denne andel er lig med:
 - a) 50 % for ugifte ansatte og gifte ansatte, som ikke har forsørgerpligt over for nogen
 - b) 55 % for ansatte, der har forsørgerpligt over for en person
 - c) 60 % for ansatte, der har forsørgerpligt over for to eller flere personer.
3. Tilskuddet kan højst udgøre:
 - a) 10 % af den pågældendes nettogrundløn for ansatte i lønklasse C til og med B 4
 - b) 15 % af nettogrundlønnen for ansatte i lønklasse B 5 og B 6, A 1 og L 1.

Ved nettogrundløn forstås den faktiske grundløn, som det fremgår af den årlige løntabel, som bestyrelsen har godkendt, uden hensyn til andre positive eller negative elementer, der indgår i vederlaget.

BILAG VI

REJSE- OG FLYTTEUDGIFTER

SEKTION I — Rejseudgifter for de ansatte og deres familie mellem deres hjemsted og arbejdssted

1. De ansatte, hvis hjemsted ligger mere end 100 km fra deres arbejdssted, har på de betingelser, der er fastsat i artikel 22 i vedtægten, ret til at få godtgjort de faktiske rejseudgifter:
 - a) ved deres tiltrædelse for rejse fra hjemstedet til arbejdsstedet
 - b) ved deres overførsel fra det arbejdssted, hvortil de blev indkaldt, til et andet arbejdssted, der ligger mere end 100 km væk
 - c) ved udtræden af tjenesten:
 - for deres rejse fra arbejdsstedet til det sted, hvor de boede ved deres tiltrædelse
 - eller for deres rejse fra arbejdsstedet til et andet hjemsted end det ovenfor anførte, under forudsætning af at de udgifter, der skal godtgøres, ikke er større.
2. Godtgørelse af rejseudgifter som fastsat i foregående stykke afvises helt eller delvis i følgende tilfælde:
 - a) hvis der ikke var givet ret hertil ved den ansattes tiltrædelse
 - b) hvis de pågældende udgifter helt eller delvis afholdes af en regering eller af en anden myndighed
 - c) ved udtræden af tjenesten, hvis rejsen ikke er foretaget inden tre måneder efter udtrædelsen af tjenesten, eller hvis anmodningen om godtgørelse ikke er blevet tilsendt administrationen inden 30 dage efter rejsen
 - d) ved udtræden af tjenesten, hvis den pågældende er fratrukket uden at have gjort tjeneste ved centret i tolv måneder.
3. De ansatte, der opfylder betingelserne i de to foregående afsnit og som modtager husstandstillæg, har endvidere ret til:
 - a) godtgørelse af de faktiske rejseudgifter for deres ægtefælle og deres forsørgelsesberettigede børn, når disse har tilsluttet sig den ansatte på arbejdsstedet
 - b) godtgørelse af de faktiske rejseudgifter for deres ægtefælle og deres forsørgelsesberettigede børn ved deres overførsel fra et arbejdssted til et andet arbejdssted, der ligger mere end 100 km væk, og hvis varigheden af overførslen er tidsbestemt og varer mere end to måneder
 - c) godtgørelse af de faktiske rejseudgifter for deres ægtefælle og deres forsørgelsesberettigede børn ved udtrædelsen af tjenesten med det forbehold, at det kan afvises at betale godtgørelsen, hvis den ansatte fratrukker, inden vedkommende har gjort tjeneste ved centret i tolv måneder.
4. Ægtefælles og forsørgelsesberettigede børn ⁽¹⁾ sidestilles med ansatte i samme lønklasse som den pågældende.

SEKTION II — De ansattes flytninger

1. Ansatte, hvis hjemsted ligger mere end 100 km fra arbejdsstedet, har ret til betaling af de faktiske udgifter ved flytning af deres personlige bohaver i følgende tilfælde:
 - a) ved deres tiltrædelse
 - b) ved deres overførsel for en tidsbestemt varighed på over to måneder fra arbejdsstedet til et andet arbejdssted, der ligger mere end 100 km eller 60 miles væk
 - c) ved udtrædelse af tjenesten med det forbehold, at det kan afvises at betale udgifterne, hvis den ansatte fratrukker uden at have gjort tjeneste ved centret i tolv måneder.
2. Betaling af transportomkostningerne for det personlige bohaver, herunder emballage, sker inden for følgende grænser:
 - a) Ansatte, som modtager husstandstillæg:

6 000 kg

Eller 40 m³

plus 750 kg eller 5 m³ pr. barn, der bor sammen med den ansatte.

⁽¹⁾ Eller personer, over for hvem der består forsørgerpligt i henhold til bilag IV.

b) Ansatte, som ikke modtager husstandstillæg:

4 000 kg	eller 27 m ³
----------	-------------------------

For at nyde godt af bestemmelserne i denne sektion skal de ansatte fremlægge mindst to tilbud fra forskellige firmaer vedrørende de forventede transportomkostninger for chefen for administration og personale til forhåndsgodkendelse samt en liste over deres personlige bohaver⁽¹⁾. Der betales kun beløb inden for de anførte grænser og på grundlag af det laveste tilbud.

3. De ansatte kan ikke gøre krav på betaling i henhold til denne sektion, hvis de pågældende udgifter godtgøres af en regering eller en anden myndighed.

⁽¹⁾ De to tilbud skal vedrøre den samme vægt (eller rumfang) og den samme afstand.

BILAG VII

UDGIFTER I FORBINDELSE MED TJENESTEREJSER

Ansatte, der rejser i embeds medfør for centret efter at have modtaget en ordre om tjenesterejse, har ret til fuldstændig godtgørelse af deres rejseomkostninger og til at få tilkendt dagpenge svarende til opholdsudgifterne uden for deres arbejdssted i medfør af artikel 18 i vedtægten.

SEKTION I — Befordringsmidler

Ansatte på tjenesterejse skal benytte de mest økonomiske befordringsmidler, med forbehold af de undtagelsesbestemmelser, der er fastsat i denne sektion ⁽¹⁾.

Fly og jernbane betragtes som de almindeligt anvendte befordringsmidler. Direktøren kan imidlertid give en ansat, der er på officiel tjenesterejse, tilladelse til at anvende egen bil eller tjenestevogn, bl.a. hvis det godtgøres af en læge, at den ansatte ikke kan rejse med fly af lægelige grunde og, at der ikke er mulighed for rejse med tog, eller at dette ville tage for lang tid eller være for dyrt.

Såfremt en ansat på officiel tjenesterejse efter at have fået behørig tilladelse hertil foretrækker at benytte et andet befordringsmiddel end det mest økonomiske middel, gælder følgende regler:

- kun prisen for rejse med det mest økonomiske befordringsmiddel godtgøres
- den ansatte får kun godtgørelse for den tid, den ansattes rejse ville have varet, hvis han havde anvendt det mest økonomiske befordringsmiddel
- hvis rejsetiden som følge af dette valg forlænges med flere arbejdsdage, fratrækkes disse i den årlige ferie.

1. Flyrejser

Medmindre direktøren undtagelsesvis giver anden tilladelse, rejser alle ansatte på økonomiklasse eller tilsvarende.

2. Togrejser

- a) Ansatte i lønklasse An, La eller derover rejser på første klasse.
- b) Alle andre ansatte rejser på anden klasse.
- c) For rejser, hvor det er nødvendigt at rejse med nattog i over 6 timer, refunderes tillæg for liggevogn, men ikke tillæg for sovevogn. Såfremt sidstnævnte kategori anvendes, refunderes de ansatte på grundlag af priserne for liggevogn, første eller anden klasse, efter deres lønklasse.
- d) Direktøren kan tillade, at visse ansatte rejser sammen med medlemmer af personalet i højere lønklasser for at gøre det lettere at udføre den officielle tjenesterejse, og i så fald refunderes rejseudgifterne for alle de ansatte til den højeste tarif.

3. Rejser ad landevej — Anvendelse af private biler

- a) Ansatte kan i centrets interesse få tilladelse til at anvende egen bil. I så fald har de ret til kilometerpenge, der beregnes på grundlag af den korteste, normale rejserute. Denne godtgørelse beregnes på grundlag af den gældende sats i det land, hvor centret er beliggende, uanset i hvilke lande tjenesterejsen finder sted; den gældende sats vil blive angivet i et administrativt direktiv ⁽²⁾.
- b) Såfremt den pågældende ansatte har fået tilladelse til at befordre andre ansatte fra centret, får vedkommende bevilget yderligere kilometerpenge svarende til 10 % af satsen for kilometerpenge pr. transporteret passager ⁽³⁾; såfremt den valgte rejserute medfører særlige udgifter (som f.eks. betaling af motorvejsafgift, transport af bilen med båd eller færge) refunderes disse udgifter mod forelæggelse af dokumentation, bortset fra alle udgifter til lufttransport.
- c) Ansatte, der benytter egen bil, skal på forhånd give belæg for, at de har tegnet en forsikring for skader i forbindelse med ulykke forvoldt af tredjemand og specielt for de transporterede passagerer.
- d) I tilfælde af ulykke godtgør centret ingen materiel skade.

⁽¹⁾ Disse bestemmelser kan efter direktørens afgørelse udvides til at omfatte det midlertidige personale.

⁽²⁾ Det samlede beløb, der udbetales til dem, kan ikke overstige det beløb, centret skulle have udredet på anden måde.

⁽³⁾ I så fald får de ansatte, der er passagerer, ikke godtgjort nogen rejseudgifter.

SEKTION II — **Dagpenge for ansatte på tjenesterejse**

1. Ansatte på tjenesterejse har ret til dagpenge, hvis satser fastsættes hvert år af bestyrelsen.

Direktøren kan imidlertid tillade:

- a) at der indføres særlige satser for de lande, hvor leveomkostningerne er højere eller lavere end de normale satser
- b) at der udbetales dagpenge, der er højere end dem, et medlem af personalet normalt ville have ret til, hvis gennemførelsen af tjenesterejsen viser sig at kunne lettes herved
- c) at der udbetales en godtgørelse, såfremt der bevilges sygeorlov under tjenesterejsen, undtagen hvis tjenesterejsen sker i den egn, hvor den ansattes familiebo-pæl er beliggende.

2. Dagpengene beregnes på følgende måde:

- a) ansatte har ret til dagpenge for hvert døgn, deres tjenesterejse varer ⁽¹⁾
- b) dagpenge udbetales ikke for perioder på under fire timer
- c) når tjenesterejsen varer mere end fire timer, men under otte timer, modtager de pågældende ansatte en fjerdedel af dagpengene; det samme gælder for perioder på mere end fire timer, men under otte timer ud over en fuld periode på 24 timer
- d) når tjenesterejsen varer mere end otte timer, og den ikke omfatter hotelophold, modtager de pågældende ansatte halvdelen af dagpengene; det samme gælder for perioder på mere end otte timer, men under 24 timer ud over en fuld periode på 24 timer
- e) såfremt tjenesterejsen gør et hotelophold påkrævet, kan de pågældende ansatte få udbetalt det fulde dagpengebeløb
- f) ved beregningen af dagpengene forlænges den faktiske rejsetid med et fast antal timer
 - på to timer for jernbanetransport
 - på tre timer for lufttransportfor at tage hensyn til transporttiden til hovedbanegården eller til lufthavnen.

3. Nedsatte dagpenge

Dagpengene nedsættes

- a) når rejsen omfatter måltider eller overnatning: med 15 % for hvert hovedmåltid og med 50 % for den overnatning, der er fastsat i udgiftsbeløbet
- b) for rejsetiden med tre tiendedele for ansatte, der rejser om natten med skib, køjeplads eller kahyt, med jernbane eller fly
- c) med tre tiendedele, hvis de ansatte sendes på tjenesterejse til det sted, hvor deres officielle bopæl er, og hvis deres familie fortsat bor der
- d) med tre fjerdedele, når en organisation uden for centret står for overnatningen på stedet.

4. Ekstra tillæg til dagpenge

Dagpengene formodes at dække alle de udgifter, den ansatte på tjenesterejse kan blive udsat for, med forbehold af nedennævnte udgifter, for hvilke der kan ydes yderligere godtgørelse:

- a) beløb betalt for at få visa og andre udgifter af denne art, som en officiel tjenesterejse medfører
- b) pris for transport af overvægt med direktørens udtrykkelige tilladelse
- c) forsendelsesomkostninger og udgifter til telegrafisk og telefonisk kommunikation over lange afstande, der er afholdt af tjenestehensyn
- d) repræsentationsudgifter, den ansatte har afholdt på betingelser, der er fastlagt af direktøren
- e) udgifter til taxa, med forbehold af forudgående tilladelse fra direktøren og mod fremlæggelse af bilag.

Når udgifter til hotelophold under visse omstændigheder udgør mere end 60 % af dagpengebeløbet, kan centret helt eller delvis godtgøre forskellen mod fremlæggelse af bilag og på betingelse af, at der forelægges belæg for at disse yderligere udgifter var uundgåelige. Det godtgjorte beløb kan ikke overstige 30 % af dagpengene.

⁽¹⁾ Disse perioder skal beregnes fra afgangstidspunktet fra centret eller fra bopælen indtil tilbagekomsttidspunktet til centret eller bopælen. Hvis den ansatte er på ferie før tjenesterejsens begyndelse, er de datoer og det tidspunkt, der skal tages i betragtning, tidspunkterne og datoerne for aktivitetens påbegyndelse; er den ansatte på ferie efter tjenesterejsens afslutning, er de datoer og tidspunkter, der skal tages i betragtning, datoerne og tidspunkterne for aktivitetens afslutning.

BILAG VIII

SYGDOM, BARSEL OG ANDEN SÆRLIG ORLOV**1. Fravær og orlov på grund af sygdom**

- a) Ansatte, som på grund af sygdom eller ulykke er fraværende mere end tre på hinanden følgende dage, skal fremlægge en lægeerklæring inden tre dage efter arbejdets ophør.
- b) Fravær på grund af sygdom eller ulykke på tre dage eller derunder, som der ikke er fremlagt lægeerklæring for, kan i det omfang fraværet overstiger ni søgnedage pr. kalenderår, medføre en tilsvarende nedsættelse af længden af den årlige ferie, som den pågældende har ret til, eller et tilsvarende fradrag i den ansattes vederlag, hvis denne har opbrugt sin ret til årlig ferie.
- c) Ansatte, der er fraværende på grund af sygdom eller ulykke, har ret til sygeorlov og hele deres løn og alle tillæg i højst 13 på hinanden følgende uger mod fremlæggelse af en lægeerklæring.
- d) Fortsat fravær på grund af sygdom eller ulykke, der overstiger 13 på hinanden følgende uger, kan af direktøren betragtes som begrundelse for at bringe ansættelsesforholdet til ophør.
- e) Korte, men hyppige fravær på grund af sygdom kan af direktøren betragtes som begrundelse for at bringe ansættelsesforholdet til ophør.
- f) Centrets direktør kan til enhver tid kræve, at den pågældende underkastes en lægeundersøgelse.

2. Smitsomme sygdomme, vaccination og ulykker

- a) Ansatte, som pådrager sig en smitsom sygdom, skal ikke møde på arbejdsstedet, men skal straks give meddelelse om sygdommen til chefen for administration og personale. Hvis en smitsom sygdom bryder ud i familien eller hos pårørende til et medlem af personalet, skal vedkommende straks underrette chefen for administration og personale og underkaste sig de hygiejneforanstaltninger, som denne måtte foreskrive. Ansatte, som kommer i berøring med en person, der er angrebet af en smitsom sygdom, og som derfor ikke må møde på arbejdet, har ret til hele deres vederlag; fraværet vil ikke blive fratrukket hverken som sygeorlov eller som årlig ferie.
- b) De ansatte skal underkaste sig sådanne præventive vaccinationer eller indpodninger, som anses for nødvendige.
- c) Alle ulykker, som en ansat bliver offer for, enten på arbejdsstedet eller uden for, skal, uanset hvor ufarlige de måtte forekomme, når de indtræder, snarest meddeles til chefen for administration og personale af den pågældende med navn og adresse på eventuelle vidner.

3. Tjenestefrihed, tjenestefrihed ved indgåelse af ægteskab og barselorlov

- a) Centrets direktør kan af ekstraordinære eller påtrængende personlige årsager bevilge tjenestefrihed med fuld eller delvis løn på højst otte arbejdsdage om året eller tjenestefrihed uden løn.
- b) En ansat har i forbindelse med sit bryllup ret til tjenestefrihed i seks arbejdsdage med fuld løn.
- c) Ansatte kan mod fremlæggelse af en passende lægeerklæring få bevilget barselorlov med fuld løn, som ikke fradrages i sygeorloven eller den årlige ferie. Barselorloven er på 16 uger, der begynder seks uger før det forventede fødselstidspunkt; såfremt fødslen finder sted efter det forventede tidspunkt, forlænges orloven med ti uger efter fødslen.

BILAG IX

DISCIPLINÆRRÅDENES SAMMENSÆTNING OG FUNKTION

1. Disciplinærrådets sammensætning

Disciplinærrådet er sammensat på følgende måde:

- a) en ansat, der er formand, i lønklasse A eller L, udpeges af direktøren, bortset fra chefen for administration og personale eller chefen for den ansatte
- b) en ansat, der er udpeget af direktøren
- c) en ansat i samme lønklasse som den pågældende og udpeget af sidstnævnte
- d) chefen for administration og personale som juridisk rådgiver uden stemmeret.

2. Procedure

- a) Disciplinærrådet gør sig bekendt med al den dokumentation, der er nødvendig for behandlingen af det tilfælde, det har fået forelagt. Det hører den pågældende, hvis denne anmoder herom. Vedkommende kan give møde med en bisidder eller lade sig repræsentere af en ansat ved centret. Disciplinærrådet hører ligeledes enhver person, som det mener bør indkaldes.
 - b) Disciplinærrådets møder er ikke offentlige. Medlemmerne har tavshedspligt med hensyn til alle de oplysninger, de måtte få kendskab til under behandlingen samt under drøftelserne.
 - c) Disciplinærrådet forelægger direktøren en begrundet udtalelse. Der tages heri stilling til, om der bør idømmes en sanktion og om dennes karakter.
-

BILAG X

KLAGEUDVALGET

A. Kompetence

Klageudvalget har kompetence til at afgøre de tvister, som overtrædelse af denne vedtægt eller af kontrakter i henhold til artikel 7 kan forårsage. Med henblik herpå pådømmer den klager fra ansatte eller tidligere ansatte eller retssuccesorer mod en afgørelse truffet af direktøren.

B. Sammensætning og statut

- a) Klageudvalget består af en formand og to medlemmer. De kan lade sig repræsentere af stedfortrædere. Formanden eller et af medlemmerne samt dennes stedfortræder skal have en juridisk uddannelse.
- b) Formanden, dennes stedfortræder, medlemmerne og deres stedfortrædere udpeges af bestyrelsen blandt personer uden for centrets personale for en periode på to år. I tilfælde af forfald foretages der en ny udpegelse for den resterende mandatperiode.
- c) For at være beslutningsdygtig skal klageudvalget være sammensat af formanden eller dennes stedfortræder og to medlemmer eller stedfortrædere.
- d) Udvalgets medlemmer er fuldstændigt uafhængige i udøvelsen af deres funktioner.
- e) Formandens, medlemmernes og stedfortrædernes honorarer fastsættes af bestyrelsen.
- f) Klageudvalget fastsætter sin forretningsorden med forbehold af bestemmelserne i dette afsnit.

C. Udvalgets sekretariat

- a) Klageudvalgets sekretær udpeges af direktøren blandt centrets personale.
- b) I udøvelsen af sin funktion udfører udvalgets sekretær hvervet som protokolsekretær og er kun underkastet udvalgets myndighed.

D. Klager

- a) Klager, der forelægges udvalget, kan kun antages til behandling, hvis klagen ikke forinden har fået medhold af direktøren i en intern klage.
- b) Klageren har en frist på 20 dage fra meddelelsen af en afgørelse, der indeholder et klagepunkt mod ham, eller fra datoen for afvisningen af mæglerens konklusioner til skriftligt at anmode om, at klageudvalget trækker ovennævnte afgørelse tilbage eller ændrer den. Denne anmodning stiles til centrets chef for administration og personale, som over for den ansatte anerkender modtagelsen af anmodningen, og som indleder udvalgets mødeprocedure.
- c) Klager skal indgives til udvalgets sekretariat inden to måneder efter meddelelsen af den anfægtede afgørelse. I undtagelsestilfælde kan udvalget, særligt på pensionsområdet, acceptere klager, der indgives inden et år efter meddelelsen af den anfægtede afgørelse.
- d) Klager skal fremsættes skriftligt; de skal indeholde alle den pågældendes anbringender samt være ledsaget af dokumentation.
- e) Klager har ikke opsættende virkning.

E. Behandling af klager

- a) Klager forelægges straks direktøren, som skal fremsætte sine bemærkninger skriftligt. En kopi af disse bemærkninger tilstilles udvalgets sekretær inden en måned efter klagens indgivelse, samt for klageren, som har 20 dage til at fremsætte et skriftligt svar, som udvalgets sekretær straks forelægger direktøren en kopi af.
- b) Klagen samt fremlagte indlæg og bilag, direktørens bemærkninger og i givet fald svaret fra klageren tilstilles udvalgets medlemmer gennem dets sekretariat inden tre måneder efter klagens indgivelse og mindst 15 dage inden det møde, hvor de skal behandles.

F. Indkaldelse af udvalget

Klageudvalget holder møde efter indkaldelse fra sin formand. Det skal principielt behandle de klager, det har fået forelagt inden fire måneder efter deres indgivelse.

G. Proceduren i udvalget

- a) Klageudvalgets møder er ikke offentlige (medmindre udvalget træffer anden afgørelse). Udvalgets drøftelser er hemmelige.
- b) Direktøren eller dennes repræsentant samt klageren er til stede under forhandlingerne og kan mundtligt fremføre alle argumenter til støtte for deres anbringender i deres svar.
- c) Klageudvalget kan få forelagt alle dokumenter, som det finder nyttige for behandlingen af de klager, det har fået forelagt. Alle dokumenter, som udvalget har fået forelagt, skal ligeledes forelægges direktøren og klageren.
- d) Klageudvalget hører parterne samt alle vidner, hvis udsagn efter dets opfattelse er nyttige for behandlingen. Ethvert medlem af personalet, der er indkaldt som vidne, skal møde for udvalget og kan ikke nægte at give de ønskede oplysninger.
- e) Alle, som har deltaget i et møde i udvalget, har fuldstændig tavshedspligt med hensyn til de forhold, de har fået kendskab til i forbindelse med drøftelserne, og til de opfattelser, der er tilkendegivet her.

H. Klageudvalgets endelige afgørelse og kendelse

- a) Under ekstraordinære omstændigheder kan udvalget som hastesag beslutte, at gennemførelsen af den anfægtede foranstaltning suspenderes, indtil ovennævnte endelige afgørelse er truffet.
 - b) Udvalgets afgørelser træffes ved stemmeflertal. De er skriftlige og skal begrundes. De kan ikke appelleres og kan fuldbyrdes af de to parter en dag efter deres meddelelse.
 - c) De kan imidlertid indklages med henblik på berigtigelse, hvis afgørelsen viser sig at være behæftet med en materiel fejl. Klager med henblik på berigtigelse skal indgives inden seks måneder, efter at fejlen er konstateret.
-

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 1. februar 2002

om godkendelse af en diagnostisk manual med beskrivelse af diagnosticeringsprocedurer, prøvetagningsmetoder og kriterier for evaluering af laboratorieprøver til bekræftelse af klassisk svinepest

(meddelt under nummer K(2002) 381)

(EØS-relevant tekst)

(2002/106/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 2001/89/EF af 23. oktober 2001 om EF-foranstaltninger til bekæmpelse af klassisk svinepest⁽¹⁾, særlig artikel 17, stk. 3, og artikel 29, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Der bør på EF-plan fastsættes diagnosticeringsprocedurer, prøvetagningsmetoder og kriterier for evaluering af resultaterne af laboratorieprøver til bekræftelse af klassisk svinepest.

(2) Ifølge bilag IV til direktiv 2001/89/EF skal EF-reference-laboratoriet for klassisk svinepest i samråd med Kommissionen koordinere de metoder til diagnosticering af sygdommen, der anvendes i medlemsstaterne, bl.a. ved med mellemrum at tilrettelægge sammenlignende undersøgelser og stille referencereagenser til rådighed på EF-plan.

(3) Klassisk svinepestvirus anses ikke for at udgøre nogen fare for menneskers sundhed.

(4) Der er for nylig udviklet laboratorieprøver, som sikrer, at klassisk svinepest hurtigt kan diagnosticeres.

(5) På grundlag af de erfaringer, der er gjort med bekæmpelsen af klassisk svinepest i de seneste år, er de prøvetagningsmetoder og kriterier for evaluering af resultaterne af laboratorieprøver blevet indkredset, der er bedst egnet til at stille en korrekt diagnose af sygdommen i forskellige situationer.

(6) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Medlemsstaterne sørger for, at bekræftelsen af klassisk svinepest baseres på:

a) påvisning af kliniske tegn og post mortem-læsioner

b) påvisning af virus, antigen eller genom i prøver af væv, organer, blod eller ekskrementer fra svin

c) påvisning af en specifik antistofrespons i serumprøver

efter procedurerne, prøvetagningsmetoderne og kriterierne for evaluering af resultaterne af laboratorieprøver i manualen i bilaget til denne beslutning.

⁽¹⁾ EFT L 316 af 1.12.2001, s. 5.

2. De nationale diagnoselaboratorier, der er nævnt i punkt 1 i bilag III til direktiv 2001/89/EF, kan dog ændre de laboratorieprøver, der er fastlagt i manualen i bilaget til denne beslutning, eller anvende andre prøver, hvis det kan godtgøres, at der opnås lige så stor følsomhed og specificitet.

Følsomheden og specificiteten af de ændrede eller andre prøver skal evalueres som led i de sammenlignende undersøgelser, der med mellemrum tilrettelægges af EF-referencelaboratoriet for klassisk svinepest.

Artikel 2

Bilag I og IV til Rådets direktiv 80/217/EØF om fællesskabsforanstaltninger til kontrol med klassisk svinepest ⁽¹⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, ophæves.

Artikel 3

Denne beslutning anvendes fra den 1. november 2002.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. februar 2002.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 47 af 21.2.1980, s. 11.

BILAG

DIAGNOSTISK MANUAL FOR KLASSISK SVINEPEST

KAPITEL I

Indledning, mål og definitioner

1. For at sikre ensartede procedurer for diagnosticering af klassisk svinepest er der i denne manual fastsat:
 - a) retningslinjer for og minimumskrav til diagnosticeringsprocedurer, prøvetagningsmetoder og kriterier for evaluering af resultaterne af kliniske undersøgelser, post mortem-undersøgelser og laboratorieprøver med henblik på at stille en korrekt diagnose af klassisk svinepest ⁽¹⁾
 - b) minimumskrav til biosikkerhed og kvalitetsnormer, som skal overholdes af laboratorier, der diagnosticerer klassisk svinepest, og ved transport af prøver
 - c) laboratorieprøver, der skal anvendes til diagnosticering af klassisk svinepest, og laboratoriemetoder, der skal anvendes til genstypebestemmelse af isolater af klassisk svinepestvirus.
2. Denne manual henvender sig hovedsagelig til de myndigheder, der er ansvarlige for bekæmpelsen af klassisk svinepest. Der er derfor lagt vægt på principperne og anvendelsesområderne for laboratorieprøver og evalueringen af resultaterne frem for detaljerede laboratoriemetoder.
3. Ved anvendelsen af denne manual gælder foruden definitionerne i artikel 2 i direktiv 2001/89/EF følgende definitioner:
 - a) »mistænkt bedrift«: en svinebedrift med et eller flere svin, der mistænkes for at være inficeret med klassisk svinepestvirus, eller en kontaktbedrift som defineret i artikel 2, litra v), i direktiv 2001/89/EF
 - b) »singletonreagent«: et svin, der giver positivt resultat i serologiske prøver for klassisk svinepest, men som ikke på noget tidspunkt har været i kontakt med klassisk svinepestvirus, og fra hvilket der ikke er påvist infektionsspredning til kontaktsvin ⁽²⁾
 - c) »epidemiologisk underenhed eller underenhed«: den bygning, det sted eller det areal i nærheden, hvor grupper af svin på en bedrift holdes på en sådan måde, at de hyppigt har direkte eller indirekte indbyrdes kontakt, men samtidig holdes adskilt fra andre svin, der holdes på samme bedrift
 - d) »kontaktsvin«: svin, der har været holdt på en bedrift i direkte kontakt med et eller flere svin, som mistænkes for at være inficeret med klassisk svinepestvirus inden for de sidste 21 dage.

KAPITEL II

Beskrivelse af klassisk svinepest med særlig vægt på differentialdiagnose**A. Indledning**

1. Klassisk svinepest fremkaldes af et kappebærende RNA-virus, som tilhører Pestivirus-slægten af Flaviviridae-familien. Dette virus er beslægtet med drøvtyggerpestiviruserne, der fremkalder bovin virusdiarré (BVDV) og border disease (BDV). Dette slægtskab har alvorlige diagnostiske konsekvenser, da der forekommer krydsreaktioner, som kan medføre, at laboratorieprøverne giver falsk-positive resultater.
2. Klassisk svinepestvirus er forholdsvis stabilt i fugtige ekskretioner fra inficerede svin, svinekroppe og fersk svinekød og nogle svinekødsprodukter. Det kan nemt inaktiveres med vaske- og rengøringsmidler, fedtopløsende midler, proteaser og almindelige desinfektionsmidler.
3. Den vigtigste naturlige infektionsvej er oro-nasal ved direkte eller indirekte kontakt med inficerede svin eller ved fodring med viruskontamineret foder. I områder med stor svinebelægningsgrad spredes virus let mellem nabobedrifter, hvor der holdes svin. Sygdommen kan også overføres via sæd fra inficerede orner.
4. Inkubationstiden hos det enkelte dyr er på 7-10 dage, men under naturlige betingelser ses de kliniske tegn på en bedrift måske først 2-4 uger efter virussets introduktion eller endog senere, hvis der kun er tale om voksne avlssvin eller milde virusstammer.

⁽¹⁾ Når det afgøres, hvor mange prøver der skal tages til laboratorieundersøgelse, skal følsomheden af de anvendte test også tages i betragtning. Det antal dyr, der tages prøver af, skal være større end det antal, der er anført i denne manual, hvis følsomheden af den anvendte test ikke er ret stor.

⁽²⁾ Singletonreagenter kan have en virusneutraliserende antistof titer, som går fra akkurat positiv (hvilket som oftest er tilfældet) til stærkt positiv. Ved en ny prøvetagning kan singletonreagenter udvise en faldende eller konstant titer. Normalt giver kun få svin i en besætning anledning til disse falsk-positive reaktioner.

5. De kliniske tegn på klassisk svinepest er meget forskelligartede og kan forveksles med mange andre sygdomme. Symptomernes alvor afhænger hovedsagelig af dyrets alder og virussets virulens. Sygdomsforløbet er normalt alvorligere hos yngre dyr end hos ældre dyr. Hos ældre avlssvin er infektionsforløbet ofte mildt eller endog subklinisk.
6. Man skelner mellem klassisk svinepest i akut, kronisk og prænatal form.

B. Akut form

1. Den akutte form for klassisk svinepest optræder oftest hos fravænnede grise og fedesvin. De første tegn er anoreksi, sløvhed, feber, conjunctivitis, hævede lymfeknuder, respiratoriske tegn og obstipation efterfulgt af diarré.

De typiske blødninger i huden ses normalt på ører, hale, bug og lemmernes inderside i løbet af den anden og tredje uge efter infektion, indtil dyret dør. Der ses ofte neurologiske tegn, såsom vaklende bagben under gang, ukoordinerede bevægelser og kramper.

Feber er et gennemgående træk. Den er normalt på over 40 °C, men hos voksne svin overstiger den ofte ikke 39,5 °C.

2. Klassisk svinepest forårsager alvorlig leukopeni og svækkelse af immunsystemet, som ofte medfører sekundære tarm- eller luftvejsinfektioner. Tegnene på disse sekundære infektioner kan maskere eller overlape de mest typiske tegn på klassisk svinepest og kan vildlede landbrugeren eller dyrlægen.

Døden indtræder normalt inden for 1 måned. Dyrene, som oftest voksne avlsdyr uden alvorlige kliniske tegn, kan komme sig og danne antistoffer. Antistoffer mod klassisk svinepestvirus kan påvises 2-3 uger efter infektion.

3. Patologiske ændringer, der er synlige ved post mortem-undersøgelsen, ses hyppigst i lymfeknuder og nyrer. Lymfeknuderne hæver, og der optræder ødemer og blødninger. Blødningerne i nyrene kan variere i omfang fra knap synlige petekier til ekkymoser. Lignende blødninger kan også observeres i blæren, strubehovedet, strubelåget og hjertet og undertiden i udstrakt grad på de serøse hinder i bug- og brysthulen. En ikke-purulent encephalitis forekommer ofte. Der kan også forekomme læsioner som følge af sekundære infektioner, og de kan vildlede dyrlægen. Infarkter i milten betragtes som patognomoniske, men er ret sjældne.
4. I almindelighed ligner den akutte form af afrikansk svinepest klassisk svinepest meget klinisk og patologisk. Når der forekommer blødninger på hud og ører, er de meget lette at opdage og vækker mistanke om akut afrikansk eller klassisk svinepest. Få andre sygdomme fremkalder lignende læsioner.

Akut klassisk svinepest må også tages i betragtning i tilfælde af mistænkt rosen, porcint reproduktions- og respirationssyndrom, kumarinforgiftning, purpura haemorrhagica, post-weaning multisystemic wasting syndrome (PMWS), porcin dermatitis og nephropatisyndrom, salmonellose eller pasteurellose eller tarm- eller luftvejsyndromer med feber, som ikke reagerer på antibiotikabehandling.

5. Klassisk svinepestvirus udskilles i spyt, urin og fæces, fra de kliniske tegn sætter ind, til døden indtræder. Klassisk svinepestvirus kan også udskilles via sæd.

C. Kronisk form

1. Det kroniske infektionsforløb forekommer, når svin ikke kan udvikle en effektiv immunrespons over for klassisk svinepestvirus. De første tegn på en kronisk infektion ligner tegnene på den akutte infektion. Senere optræder der overvejende uspecifikke tegn, dvs. svingende feber, kronisk enteritis og afmagring. De typiske hudblødninger forekommer ikke.

Disse svin kan vise kliniske tegn på sygdom i 2-3 måneder, inden de dør. Klassisk svinepestvirus udskilles konstant, fra de kliniske tegn sætter ind, til dyrene dør. Der kan midlertidigt påvises antistoffer i serumprøver.

2. De patologiske ændringer er mindre typiske; navnlig forekommer der ikke altid blødninger på organerne og de serøse hinder. Hos dyr med kronisk diarré er nekrotiske læsioner almindelige på ileum, ileocækalappen og endetarmen.
3. Da de kliniske tegn på kronisk klassisk svinepest er ret uspecifikke, må mange andre sygdomme tages i betragtning ved differentialdiagnosticeringen. Forhøjet kropstemperatur optræder ikke nødvendigvis hos alle dyr, men på en inficeret bedrift kan feber i det mindste påvises hos nogle svin.

D. Prænatal form og sent udviklet klinisk sygdom

1. Klassisk svinepestvirus kan via placenta hos drægtige dyr overføres til fostrene, men hos søerne er sygdommen ofte er subklinisk.

Udfaldet af transplacental infektion af fostre afhænger i høj grad af drægtighedsstadiet og virussets virulens. Infektion i begyndelsen af drægtighedsperioden kan resultere i aborter og dødfødsler, mumificering og misdannelser. Alt dette resulterer i et lavere frugtbarhedsindeks på bedriften.

Infektion af søer op til 90 dage henne i drægtighedsperioden kan resultere i, at der fødes grise med persisterende viræmi, som kan være klinisk normale ved fødslen og overleve i flere måneder. Efter fødslen kan de udvise ringe vækst, afmagring eller lejlighedsvis medfødt tremor. Dette infektionsforløb betegnes som sent udviklet klassisk svinepest. Disse smågrise kan spille en afgørende rolle i spredningen af sygdommen og i opretholdelsen af virussets persistens i en population, da de udskiller virus, indtil de dør.

2. Det kan være særligt vanskeligt at påvise klassisk svinepest på bedrifter med avlssvin, da infektionsforløbet kan være meget mildt og kan forveksles med mange andre patologiske tilstande. Nedsat frugtbarhed og aborter kan være forårsaget af klassisk svinepestvirus så vel som parvovirusinfektion, PRRS, leptospirose og Aujeszky's sygdom. Materiale, der aborteres som følge af infektion med klassisk svinepest, kan patologisk ikke skelnes fra aborter, som skyldes andre sygdomsagenser.

Hvis der opstår mistanke om en infektionssygdom i forplantningsorganerne, må der straks foretages en undersøgelse for klassisk svinepest i alle tilfælde, hvor den pågældende bedrift kan betragtes som truet (f.eks. på grund af bedriftens beliggenhed i et område, hvor klassisk svinepest forekommer hos vildtlevende svin), og under alle omstændigheder, så snart mere almindelige infektionssygdomme i forplantningsorganerne er blevet udelukket.

KAPITEL III

Retningslinjer for, hvilke kriterier der først og fremmest skal tages i betragtning ved klassificering af en bedrift som svinepestmistænkt

Beslutningen om at klassificere en bedrift som mistænkt træffes på grundlag af følgende fund, kriterier og grunde:

- a) kliniske og patologiske fund i svin, hvor de vigtigste fund, som skal tages i betragtning, er:
 - feber med øget morbiditet og dødelighed
 - feber med hæmoragisk syndrom
 - feber med neurologiske symptomer
 - feber af ukendt oprindelse, hvor behandling med antibiotika ikke har givet bedre sundhedsstatus
 - aborter og øgede frugtbarhedsproblemer i løbet af de sidste 3 måneder
 - medfødt tremor hos smågrise
 - kronisk syge dyr
 - nedsat vækst (vantrivning) hos unge dyr
 - petekkier og ekkymoser, navnlig i lymfeknuder, nyrer, milt, blære og strubehoved
 - infarkt eller hæmatomer, navnlig i milten
 - knapformige sår (»button ulcers») i tyktarmen hos kroniske tilfælde, navnlig i nærheden af ileocøkalstedet
- b) epidemiologiske fund, hvor de vigtigste fund, som skal tages i betragtning, er tilfælde:
 - hvor svin har haft direkte eller indirekte kontakt med en svinebedrift, som er inficeret med klassisk svinepest
 - hvor en bedrift har leveret svin, som senere har vist sig at være inficeret med klassisk svinepest
 - hvor søer er blevet insemineret med sæd fra en mistænkt kilde

- hvor der har været indirekte eller direkte kontakt med vildtlevende svin fra en population, hvor der forekommer klassisk svinepest
 - hvor svin holdes udendørs i en region, hvor vildtlevende svin er inficeret med klassisk svinepest
 - hvor svin er blevet fodret med køkkenaffald og der er mistanke om, at dette køkkenaffald ikke er blevet behandlet på en sådan måde, at klassisk svinepestvirus er blevet inaktiveret
 - hvor der kan være forekommet eksponering, f.eks. via personer, der er kommet på bedriften, transportere osv.
- c) fund i forbindelse med resultaterne af serologiske prøver, hvor de vigtigste laboratoriefund, som skal tages i betragtning, er:
- serologisk reaktion fremkaldt af en uopdaget infektion med klassisk svinepestvirus eller af vaccination ⁽¹⁾
 - krydsreaktion mellem antistoffer mod klassisk svinepestvirus og mod andre pestivirusser ⁽²⁾
 - påvisning af singletonreagenter ⁽³⁾.

KAPITEL IV

Kontrol- og prøvetagningsprocedurer

A. Retningslinjer og procedurer for klinisk undersøgelse og prøvetagning af svin på mistænkte bedrifter

1. Medlemsstaterne sørger for, at der gennemføres passende kliniske undersøgelser, prøvetagning og laboratorieundersøgelser, når det gælder mistænkte bedrifter, for at bekræfte eller udelukke klassisk svinepest i overensstemmelse med retningslinjerne og procedurerne i henhold til punkt 2 til 7.

Uanset gennemførelsen af foranstaltningerne i henhold til artikel 4, stk. 2, i direktiv 2001/89/EF på den pågældende bedrift gælder disse retningslinjer og procedurer også ved sygdomstilfælde, der undersøges for klassisk svinepest som led i differentialdiagnosticeringen, herunder tilfælde, hvor de kliniske tegn og det epidemiologiske mønster, der observeres hos svinene, tyder på, at sandsynligheden for forekomst af klassisk svinepest er meget ringe.

I alle andre tilfælde, hvor et eller flere svin mistænkes for at være inficeret med klassisk svinepestvirus, anvendes foranstaltningerne i henhold til artikel 4, stk. 2, i direktiv 2001/89/EF på den pågældende mistænkte bedrift.

Ved mistanke om klassisk svinepest hos svin på et slagteri eller i et transportmiddel finder retningslinjerne og procedurerne i henhold til punkt 2 og 7 tilsvarende anvendelse.

2. Når en embedsdyrlæge besøger en mistænkt bedrift for at bekræfte eller udelukke klassisk svinepest:
 - skal der foretages en kontrol af bedriftens registre over produktion og sundhedstilstand, hvis sådanne registre foreligger
 - skal der foretages en inspektion i hver enkelt underenhed på bedriften for at udvælge de svin, der skal undersøges klinisk.

Den kliniske undersøgelse skal i alle tilfælde omfatte måling af kropstemperaturen og vedrører hovedsagelig følgende svin eller grupper af svin:

- syge eller anoreksiske svin
- svin, der for nylig er kommet sig efter en sygdom
- svin, der for nylig er indsat fra bekræftede udbrud eller fra andre mistænkte kilder
- svin, der holdes i underenheder, hvor der for nylig er kommet personer udefra, som inden for den seneste tid har været i nær kontakt med svinepestmistænkte eller -inficerede svin, eller hvorom det er blevet fastslået, at de har haft anden særligt risikabel kontakt med en potentiel kilde til klassisk svinepestvirus
- svin, som allerede har undergået prøvetagning og serologiske undersøgelser for klassisk svinepest, hvis resultaterne af disse test ikke gør det muligt at udelukke klassisk svinepest, og kontaktsvin.

⁽¹⁾ Hvis svin er blevet vaccineret mod klassisk svinepest med en konventionel vaccine, kan de findes positive alene på grund af vaccinationen eller som følge af en stum infektion hos vaccinerede dyr.

⁽²⁾ Under visse omstændigheder kan op til 10 % af svinene i en besætning have antistoffer mod drøvtyggerpestivirusser, som forårsager bovin virusdiarré og border disease. Det er f.eks. tilfældet, når svin har direkte kontakt med kvæg eller får, som er inficeret med BVD-virus eller BD-virus, eller når svin har kontakt med materialer, der er kontamineret med drøvtyggerpestivirusser.

⁽³⁾ I alle de nuværende serologiske prøver for klassisk svinepest giver en lille andel af seraene falsk-positive resultater, enten som følge af testsystemets manglende specificitet eller på grund af sera fra singletonreagenter.

Hvis der ved inspektionen på den mistænkte bedrift ikke konstateres svin eller grupper af svin som omhandlet i ovennævnte afsnit, skal myndighederne, uden at dette berører andre foranstaltninger, som eventuelt anvendes på bedriften i henhold til direktiv 2001/89/EF, og under hensyntagen til den epidemiologiske situation:

- gennemføre yderligere undersøgelser på bedriften i henhold til punkt 3, eller
- sørge for, at der tages blodprøver fra svinene på den pågældende bedrift til laboratorieundersøgelse. I dette tilfælde tjener prøvetagningsprocedurerne i punkt 5 og i afsnit F, punkt 2, som en rettesnor, eller
- indføre eller opretholde de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 4, stk. 2, i direktiv 2001/89/EF, i afventning af yderligere undersøgelser på den pågældende bedrift eller
- udelukke mistanken om klassisk svinepest.

3. Når der henvises til dette punkt, skal den kliniske undersøgelse på den pågældende bedrift foretages på tilfældigt udvalgte svin i de underenheder, hvor der er identificeret eller er mistanke om en risiko for introduktion af klassisk svinepestvirus.

Der skal mindst undersøges så mange svin, at der med 95 % sikkerhed kan påvises en feberprævalens på 10 % i disse underenheder.

Dog skal der, når det gælder:

- avlssøer, mindst undersøges så mange søer, at der med 95 % sikkerhed kan påvises en feberprævalens på 5 %
- en ornestation, foretages undersøgelse af alle orner.

4. Hvis det konstateres, at der er døde eller døende svin på en mistænkt bedrift, skal der foretages en post mortem-undersøgelse, så vidt muligt af mindst 5 af disse svin og navnlig svin:

- der udviser meget tydelige tegn på sygdom eller gjorde det, inden de døde
- der har høj feber
- der er døde for nylig.

Hvis der ved disse undersøgelser ikke er konstateret læsioner, som tyder på klassisk svinepest, men det på grund af den epidemiologiske situation findes nødvendigt at foretage yderligere undersøgelser:

- skal der foretages en klinisk undersøgelse i henhold til punkt 3 og tages blodprøver i henhold til punkt 5 i den underenhed, hvor de døde eller døende dyr blev holdt, og
- 3-4 kontaktsvin kan undersøges post mortem.

Uanset om der forekommer eller ikke forekommer læsioner, som tyder på klassisk svinepest, skal prøver af organerne eller vævene fra svin, som har undergået post mortem-undersøgelse, indsamles til virologisk undersøgelse i henhold til kapitel V, afsnit B, punkt 1. Disse prøver skal helst indsamles fra nyligt døde svin.

Når der foretages post mortem-undersøgelser, skal myndighederne sørge for:

- at der træffes de nødvendige forholdsregler og hygiejneforanstaltninger for at forhindre, at sygdommen breder sig, og
- når det gælder døende svin, at de aflives humanitært i henhold til Rådets direktiv 93/119/EØF.

5. Hvis der på en mistænkt bedrift konstateres yderligere kliniske tegn eller læsioner, som kan tyde på klassisk svinepest, men myndighederne ikke skønner, at disse fund er tilstrækkelige til at bekræfte et udbrud af klassisk svinepest, og at laboratorieprøver derfor er nødvendige, skal der tages blodprøver til laboratorieundersøgelse fra de mistænkte svin og fra andre svin i hver af de underenheder, hvor de mistænkte svin holdes, efter de nedenfor fastsatte procedurer.

Til de serologiske undersøgelser skal der mindst udtages så mange prøver, at der med 95 % sikkerhed kan påvises en serumprævalens på 10 % i den pågældende underenhed.

Dog skal der, når det gælder:

- avlssøer, mindst tages prøver fra så mange søer, at der med 95 % sikkerhed kan påvises en serumprævalens på 5 % ⁽¹⁾
- en ornestation, tages blodprøver fra alle orner.

Antallet af prøver til virologisk undersøgelse bestemmes af myndighederne, som tager hensyn til, hvilke prøver der kan udføres, laboratorieprøvernes følsomhed og den epidemiologiske situation.

⁽¹⁾ I visse tilfælde, f.eks. når der er mistanke om klassisk svinepest på en bedrift med et begrænset antal unge svin, kan andelen af inficerede søer være meget lille. I disse tilfælde skal der tages prøver af et større antal søer.

6. Hvis mistanken om klassisk svinepest på den pågældende bedrift er forbundet med resultaterne af tidligere serologiske undersøgelser, gennemføres ud over de blodprøver, som skal tages fra de svin, der er nævnt i punkt 2, andet afsnit, femte led, følgende procedurer:
 - a) hvis de seropositive svin er drægtige søer, aflives nogle af dem, helst mindst 3, og underkastes en post mortem-undersøgelse. Inden aflivningen skal der tages en blodprøve til yderligere serologiske undersøgelser. Fostrene skal undersøges for klassisk svinepestvirus, -virusantigen eller -virusgenom i henhold til kapitel VI til påvisning af intrauterin infektion
 - b) hvis de seropositive svin er søer med pattegrise, skal der tages blodprøver fra alle pattegrisene til undersøgelse for klassisk svinepestvirus, -virusantigen eller -virusgenom i henhold til kapitel VI. Der skal også tages blodprøver fra søerne til yderligere serologiske undersøgelser.
7. Hvis der ved den undersøgelse, som foretages på en mistænkt bedrift, ikke konstateres kliniske tegn eller læsioner, der tyder på klassisk svinepest, men myndighederne skønner, at yderligere laboratorieprøver er nødvendige for at udelukke klassisk svinepest, anvendes prøvetagningsprocedurerne i punkt 5 som en rettesnor.

B. Prøvetagning på en bedrift, hvor svin aflives efter bekræftelse af sygdom

1. For at fastslå, hvordan klassisk svinepestvirus er kommet ind på en inficeret bedrift, og hvor lang tid der er gået siden virussets introduktion, skal der ved aflivningen af svin efter bekræftelse af et udbrud i henhold til artikel 5, stk. 1, litra a), i direktiv 2001/89/EF tages blodprøver fra tilfældigt udvalgte dyr til serologisk undersøgelse.
2. Der skal mindst tages prøver fra så mange svin, at der med 95 % sikkerhed kan påvises en serumprævalens på 10 % hos svinene i hver underenhed på bedriften⁽¹⁾.

Der kan også tages prøver til virologisk undersøgelse efter myndighedernes instruktioner, som tager hensyn til, hvilke prøver der kan udføres, laboratorieprøvernes følsomhed og den epidemiologiske situation.

3. Når der er tale om sekundære udbrud, kan myndighederne dog beslutte at fravige punkt 1 og 2 og fastlægge ad hoc-prøvetagning under hensyntagen til de allerede foreliggende epidemiologiske oplysninger om viruskilden, om, hvordan virusset er kommet ind på bedriften og om den potentielle sygdomsspredning fra bedriften.

C. Prøvetagning, når svin aflives som forebyggende foranstaltning på en mistænkt bedrift

1. For at bekræfte eller udelukke klassisk svinepest og opnå supplerende epidemiologiske oplysninger skal der, når svin aflives som forebyggende foranstaltning på en mistænkt bedrift i henhold til artikel 4, stk. 3, litra a), eller artikel 7, stk. 2, i direktiv 2001/89/EF, tages blodprøver til serologisk undersøgelse og blod- eller tonsilprøver til virologisk undersøgelse efter proceduren i punkt 2.
2. Der skal først og fremmest tages prøver fra:
 - svin, som viser tegn eller post mortem-læsioner, der tyder på klassisk svinepest, og kontaktsvin
 - andre svin, der kan have været i kontakt med inficerede eller mistænkte svin, eller som mistænkes for at være blevet kontamineret med klassisk svinepestvirus.

Der skal tages prøver fra disse svin efter myndighedernes instruktioner, som tager hensyn til den epidemiologiske situation. I dette tilfælde anvendes prøvetagningsprocedurerne i henhold til andet, tredje og fjerde afsnit som en rettesnor.

Desuden skal der tages prøver fra tilfældigt udvalgte svin fra hver enkelt af underenhederne på bedriften⁽²⁾. I dette tilfælde skal der mindst tages så mange prøver til serologisk undersøgelse, at der med 95 % sikkerhed kan påvises en serumprævalens på 10 % i den pågældende underenhed.

⁽¹⁾ Hvis der er gjort brug af undtagelsen i henhold til artikel 6, stk. 1, i direktiv 2001/89/EF, skal prøverne dog tages i de underenheder på bedriften, hvor svin er blevet aflivet, uden at dette berører de yderligere undersøgelser og den yderligere prøvetagning af de resterende svin på bedriften, som gennemføres i overensstemmelse med myndighedernes instruktioner.

⁽²⁾ Hvis myndighederne har begrænset anvendelsen af forebyggende aflivning til den del af bedriften, hvor de svin, der mistænkes for at være inficeret eller kontamineret med klassisk svinepestvirus blev holdt, jf. artikel 4, stk. 3, litra a), i direktiv 2001/89/EF, skal prøverne dog tages i de underenheder på bedriften, hvor denne foranstaltning er blevet anvendt, uden at dette berører de yderligere undersøgelser og den yderligere prøvetagning af de resterende svin på bedriften, som gennemføres i overensstemmelse med myndighedernes instruktioner.

Dog skal der, når det gælder:

- avlssøer, mindst tages prøver fra så mange søer, at der med 95 % sikkerhed kan påvises en serumprævalens på 5 % ⁽¹⁾
- en ornestation, tages blodprøver fra alle orner.

Den type prøver, som skal tages til virologisk undersøgelse, og den test, der skal anvendes, bestemmes af myndighederne, som tager hensyn til, hvilke prøver der kan udføres, prøvernes følsomhed og den epidemiologiske situation.

D. Kontrol og prøvetagning, inden der gives tilladelse til flytning af svin fra bedrifter i iagttagelsesdistrikter eller overvågningsområder, også med henblik på slagtning eller aflivning

1. Uden at dette berører artikel 11, stk. 1, litra f), andet afsnit, i direktiv 2001/89/EF, skal den kliniske undersøgelse, som skal udføres af en embedsdyrlæge, for at der kan gives tilladelse til flytning af svin fra bedrifter i iagttagelsesdistrikter eller overvågningsområder i henhold til artikel 10, stk. 3, i nævnte direktiv:

- foretages senest 24 timer før svinenes flytning
- foregår i henhold til afsnit A, punkt 2.

2. Når det gælder svin, der skal flyttes til en anden bedrift, skal der ud over undersøgelserne i henhold til punkt 1 foretages en klinisk undersøgelse af svinene i hver af de underenheder på bedriften, hvor de svin, der skal flyttes, holdes. Hvis svinene er mere end 3-4 måneder gamle, skal denne undersøgelse også omfatte måling af kropstemperaturen på en bestemt andel af svinene.

Der skal mindst kontrolleres så mange svin, at der med 95 % sikkerhed kan påvises en feberprævalens på 10 % i disse underenheder.

Dog skal der, når det gælder:

- avlssøer, mindst undersøges så mange søer, at der med 95 % sikkerhed kan påvises en feberprævalens på 5 % i den underenhed, hvor de søer, der skal flyttes, holdes
- orner, foretages undersøgelse af alle de orner, der skal flyttes.

3. Når der er tale om svin, som skal flyttes til et slagteri, en forarbejdningsvirksomhed eller andre steder med henblik på aflivning eller slagtning, skal der ud over undersøgelserne i henhold til punkt 1 foretages en klinisk undersøgelse af svinene i hver af de underenheder, hvor de svin, der skal flyttes, holdes. Hvis svinene er mere end 3-4 måneder gamle, skal denne undersøgelse også omfatte måling af kropstemperaturen på en bestemt andel af svinene.

Der skal mindst kontrolleres så mange svin, at der med 95 % sikkerhed kan påvises en feberprævalens på 20 % i de pågældende underenheder.

Hvis der er tale om avlssøer eller orner, skal der dog mindst undersøges så mange svin, at der med 95 % sikkerhed kan påvises en feberprævalens på 5 % i den underenhed, hvor de svin, der skal flyttes, holdes.

4. Når de i punkt 3 nævnte svin slagtes eller aflives, skal der tages blodprøver til serologisk undersøgelse eller blod- eller tonsilprøver til virologisk undersøgelse fra svinene fra hver enkelt af de underenheder, hvorfra svin er blevet flyttet.

Der skal mindst tages så mange prøver, at der med 95 % sikkerhed kan påvises en serumprævalens eller virusprævalens på 10 % i hver enkelt underenhed.

Hvis der er tale om avlssøer eller orner, skal der dog mindst undersøges så mange svin, at der med 95 % sikkerhed kan påvises en serumprævalens eller virusprævalens på 5 % i den underenhed, hvor disse svin blev holdt.

⁽¹⁾ I visse tilfælde, f.eks. når der er mistanke om klassisk svinepest på en bedrift med et begrænset antal unge svin, kan andelen af inficerede søer være meget lille. I disse tilfælde skal der tages prøver af et større antal søer.

Den type prøver, som skal tages, og den test, der skal anvendes, bestemmes af myndighederne, som tager hensyn til, hvilke prøver der kan udføres, prøvernes følsomhed og den epidemiologiske situation.

5. Hvis der imidlertid konstateres kliniske tegn eller post mortem-læsioner, som tyder på klassisk svinepest, når svinene slagtes eller aflives, gælder som undtagelse fra punkt 4 prøvetagningsbestemmelserne i afsnit C.

E. Kontrol og prøvetagning ved genindsættelse af svinebesætninger

1. Når der genindsættes svin på en bedrift i henhold til artikel 13, stk. 2, litra a) eller b), eller artikel 19, stk. 8, andet afsnit, litra b), i direktiv 2001/89/EF, skal følgende prøvetagningsprocedurer anvendes:
 - ved genindsættelse af kontrolsvin skal der tages blodprøver til serologisk undersøgelse fra et så stort antal tilfældigt udvalgte svin, at der med 95 % sikkerhed kan påvises en serumprævalens på 10 % i hver enkelt underenhed på bedriften
 - ved genindsættelse af en hel besætning skal der tages blodprøver til serologisk undersøgelse fra et så stort antal tilfældigt udvalgte svin, at der med 95 % sikkerhed kan påvises en serumprævalens på 20 % i hver enkelt underenhed på bedriften.

Hvis der er tale om avlssøer eller orner, skal antallet af prøver dog være så stort, at der med 95 % sikkerhed kan påvises en serumprævalens på 10 %.

2. Efter genindsættelsen sørger myndighederne for, at der, hvis der forekommer sygdom eller dødsfald på bedriften af ukendte årsager, straks foretages en undersøgelse af de pågældende svin for klassisk svinepest. Disse bestemmelser gælder, indtil restriktionerne i henhold til artikel 13, stk. 2, litra a), andet afsnit, og artikel 19, stk. 8, andet afsnit, litra b), andet punktum, i direktiv 2001/89/EF ophæves på den pågældende bedrift.

F. Prøvetagning på bedrifter i iagttagelsesdistriktet, inden restriktionerne ophæves

1. For at foranstaltningerne i henhold til artikel 10 i direktiv 2001/89/EF kan ophæves i et iagttagelsesdistrikt, skal der på alle bedrifter i distriktet:
 - foretages en klinisk undersøgelse efter procedurerne i afsnit A, punkt 2 og 3
 - tages blodprøver til serologisk undersøgelse i henhold til punkt 2.
2. Der skal mindst tages så mange blodprøver, at der med 95 % sikkerhed kan påvises en serumprævalens på 10 % hos svinene i hver enkelt underenhed på bedriften.

Dog skal der, når det gælder:

- avlssøer, mindst tages så mange prøver, at der med 95 % sikkerhed kan påvises en serumprævalens på 5 %
- en ornestation, tages blodprøver fra alle orner.

G. Prøvetagning på bedrifter i overvågningsområdet, inden restriktionerne ophæves

1. For at foranstaltningerne i henhold til artikel 11 i direktiv 2001/89/EF kan ophæves i et overvågningsområde, skal der på alle bedrifter i området foretages en klinisk undersøgelse efter procedurerne i afsnit A, punkt 2.

Desuden skal der tages blodprøver til serologisk undersøgelse fra svin:

- på alle bedrifter, hvor der ikke holdes svin på mellem 2 og 8 måneder
- når myndighederne skønner, at klassisk svinepest ubemærket kan have bredt sig blandt avlssøer
- på enhver anden bedrift, hvor myndighederne finder prøvetagning nødvendig
- på alle ornestationer.

2. Når der tages blodprøver til serologisk undersøgelse på bedrifter i overvågningsområdet, skal antallet af blodprøver, som tages på disse bedrifter, være i overensstemmelse med afsnit F, punkt 2. Hvis myndighederne skønner, at klassisk svinepest ubemærket kan have bredt sig blandt avlssøer, kan prøvetagningen dog begrænses til de underenheder, hvor disse dyr holdes.

H. Serologisk overvågning og prøvetagning i områder, hvor der er mistanke om eller er bekræftet klassisk svinepest hos vildtlevende svin

1. I tilfælde af serologisk overvågning af vildtlevende svin i områder, hvor der er bekræftet eller er mistanke om klassisk svinepest, bør størrelsen af og det geografiske område for den målpopulation, der skal undersøges, først bestemmes, så det kan fastslås, hvor mange prøver der skal tages. Prøvens størrelse skal fastlægges i forhold til det anslåede antal levende dyr og ikke i forhold til antallet af nedskudte dyr.
2. Hvis der ikke foreligger oplysninger om populationens tæthed og størrelse, skal det geografiske område, hvor prøvetagningen skal finde sted, afgrænses under hensyntagen til den stadige tilstedeværelse af vildtlevende svin og tilstedeværelsen af naturlige eller menneskeskabte hindringer, der effektivt forhindrer omfattende og kontinuerlige vandringer. Når sådanne forhold ikke gør sig gældende, eller når der er tale om store områder, anbefales det at afgrænse prøvetagningsområder på højst 200 km², hvor der normalt er en population på ca. 400-1 000 vildtlevende svin.
3. Uden at dette berører artikel 15, stk. 2, litra c), i direktiv 2001/89/EF, skal der mindst tages prøver fra så mange svin, at der i det afgrænsede prøvetagningsområde med 95 % sikkerhed kan påvises en serumprævalens på 5 %. Dette indebærer, at der mindst tages prøver fra 59 dyr i hvert enkelt afgrænset område.

Det anbefales også:

- at ca. 50 % af de dyr, der tages prøver fra, er 3-12 måneder, 35 % 1-2 år og 15 % over 2 år gamle i områder med mere omfattende og regelmæssig jagt, eller hvor der jages selektivt som en sygdomsbekæmpende foranstaltning
 - at der tages prøver fra mindst 32 dyr i hver af de tre aldersklasser i områder med meget begrænset eller slet ingen jagt
 - at prøvetagningen udføres i løbet af kort tid, helst ikke mere end 1 måned
 - at dyrenes alder bestemmes ud fra tændernes udvikling.
4. Indsamling af prøver til virologisk undersøgelse fra vildtlevende svin, der er nedskudt eller fundet døde, skal gennemføres i henhold til kapitel V, afsnit B, punkt 1.

Når virologisk overvågning af nedskudte vildtlevende svin findes nødvendig, skal den først og fremmest gennemføres på 3-12 måneder gamle dyr.
 5. Alle prøver, som sendes til laboratoriet, skal være ledsaget af det spørgeskema, der er nævnt i artikel 16, stk. 3, litra l), i direktiv 2001/89/EF.

KAPITEL V

Generelle procedurer og kriterier for indsamling og transport af prøver

A. Generelle procedurer og kriterier

1. Inden der gennemføres prøvetagning på en mistænkt bedrift, skal der tegnes et kort over bedriften, og de epidemiologiske underenheder på bedriften skal identificeres.
2. Hver gang en ny prøvetagning af svin findes nødvendig, skal alle svin, der tages prøver fra, mærkes entydigt på en sådan måde, at der nemt kan tages prøver fra dem på ny.
3. Uden at dette berører kapitel IV, afsnit A, punkt 5, litra b), må der ikke tages prøver til serologisk undersøgelse fra smågrise på under 8 uger.
4. Alle prøver skal sendes til laboratoriet ledsaget af de relevante formularer som fastsat af myndighederne. Disse formularer skal indeholde nærmere oplysninger om de af prøvetagningen omfattede svins sygdomshistorie og de observerede kliniske tegn eller post mortem-læsioner.

Når der er tale om svin, som holdes på bedrifter, skal der gives klare oplysninger om de af prøvetagningen omfattede svins alder, kategori og oprindelsesbedrift. Det anbefales, at det sted, hvor hvert svin, der er taget prøver af på bedriften, befinder sig, registreres tillige med dets entydige identifikationsmærke.

B. Indsamling af prøver til virologisk undersøgelse

1. Til påvisning af klassisk svinepestvirus, -antigen eller -genom fra døde eller aflivede svin er tonsil-, milt- og nyrevæv de mest velegnede prøver. Desuden anbefales det at indsamle to prøver af andre lymfevæv, såsom lymfeknuderne bagest i svelget, ørespytkirtellymfeknuderne, kæbelymfeknuderne eller mesenterielymfeknuderne, og en prøve af ileum. Hvis der er tale om autolyserede kroppe, er en hel lang knogle eller sternum det mest velegnede prøvemateriale.
2. Prøver af blod fra svin tilsat antikoaguleringsmiddel eller størknet indsamles fra svin med tegn på feber eller andre sygdomstegn i henhold til myndighedernes instruktioner.
3. Virologiske undersøgelser anbefales, når der er tale om syge dyr. De er normalt af begrænset værdi, når de anvendes til overvågning af dyr uden kliniske tegn. Hvis formålet med en omfattende prøvetagning imidlertid er at påvise klassisk svinepestvirus i inkubationstiden, er tonsillerne de mest hensigtsmæssige prøver.

C. Transport af prøver

1. Det anbefales, at alle prøver:
 - transporteres og opbevares i tætte beholdere
 - ikke fryses, men holdes kolde ved køleskabstemperatur
 - leveres til laboratoriet hurtigst muligt
 - transporteres i en emballage, hvor der i stedet for is anvendes køleelementer til at holde dem kolde
 - anbringes i særskilte, tæt lukkede og behørigt mærkede plastposer, når det gælder væv eller organer. Poserne anbringes derpå i større, stærke beholdere, der er foret med tilstrækkeligt absorberende materiale til at beskytte indholdet og absorbere eventuelt udsivende væske
 - så vidt muligt transporteres direkte til laboratoriet af kompetente personer, så der sikres en hurtig og pålidelig transport.
2. Emballagen skal være mærket med modtagerlaboratoriets adresse, og følgende angivelse skal kunne ses tydeligt: Patologisk materiale fra dyr, fordærveligt, skrøbeligt. Må kun åbnes i et laboratorium for klassisk svinepest.
3. Modtagerlaboratoriet skal forinden underrettes om, hvornår og hvordan prøverne ankommer.
4. Hvis prøver transporteres til EF-referencelaboratoriet for klassisk svinepest⁽¹⁾ ad luftvejen fra andre medlemsstater end Tyskland eller fra tredjelande, skal emballagen mærkes i henhold til IATA-reglerne.

KAPITEL VI

Principper for og anvendelse af virologiske undersøgelser og evaluering af resultaterne

A. Påvisning af virusantigen

1. Fluorescerende antistoftest (FAT)

Testprincippet er påvisning af virusantigen på tynde snit af frosset organmateriale fra svin, der mistænkes for at være inficeret med klassisk svinepestvirus. Det intracellulære antigen påvises ved hjælp af et FITC-konjugeret antistof. Et positivt resultat bør bekræftes ved, at farvningen gentages med et specifikt monoklonalt antistof.

Tonsiller, nyrer, milt, forskellige lymfeknuder og ileum er egnede organprøver. Når det gælder vildtlevende svin, kan en udstrykning af knoglemarvsceller også anvendes, hvis disse organer ikke kan fremskaffes eller er autolyseret.

Testen kan udføres på en dag. Da organprøver kun fås fra døde dyr, er den kun af begrænset værdi ved screening. Tilliden til testresultaterne kan være begrænset på grund af tvivlsom farvning, navnlig når der ikke er gjort nogen større erfaring med udførelse af testen eller de testede organer er autolyseret.

⁽¹⁾ EF-referencelaboratoriet har uindskrænket tilladelse til at modtage diagnostiske prøver og isolater af klassisk svinepestvirus. Inden transporten kan der fra dette laboratorium rekvireres en kopi af importtilladelsen, som lægges i en konvolut, der anbringes udvendigt på emballagen.

2. ELISA til antigenpåvisning

Virusantigen påvises ved hjælp af forskellige ELISA-metoder. Antigen-ELISA'ens følsomhed bør være stor nok til at give et positivt resultat for dyr med kliniske tegn på klassisk svinepest.

ELISA'er til antigenpåvisning anbefales til prøver fra dyr med kliniske tegn eller patologiske læsioner. De egner sig ikke til undersøgelse af individuelle dyr. Egnede prøver er leukocytter, serum, ikke-koaguleret blod og suspensioner af de i punkt 1 nævnte organer fra svin, som mistænkes for at være inficeret med klassisk svinepestvirus⁽¹⁾.

ELISA'en kan gennemføres på en dag og kan udføres med automatisk udstyr. Den største fordel er, at et stort antal prøver kan behandles på kort tid. Det anbefales at benytte antigen-ELISA'er, som giver tilfredsstillende resultater på referencemateriale. For øjeblikket er de ELISA'er, som er i handelen, dog mindre følsomme end virusisolation på cellekultur, og deres følsomhed er langt bedre på blodprøver fra smågrise end fra voksne svin.

B. Virusisolation

1. Virusisolation er baseret på dyrkning af prøvemateriale på modtagelige svinecellekulturer. Hvis der forekommer klassisk svinepestvirus i prøven, formerer det sig i cellerne til en mængde, som kan påvises ved immunfarvning af de inficerede celler med konjurerede antistoffer. Der kræves antistoffer, som er specifikke for klassisk svinepest, til en differentialdiagnose med hensyn til andre pestivirusser.
2. De mest velegnede prøver til isolation af klassisk svinepestvirus er leukocytter, plasma eller fuldblod fra ikke-koagulerede blodprøver eller de i afsnit A, punkt 1, nævnte organer.
3. Virusisolation er bedre egnet til undersøgelse af prøver fra et mindre antal dyr end til omfattende overvågning. Virusisolation er arbejdskraftintensiv og kræver mindst 3 dage, inden der foreligger resultater. To yderligerepassager på cellekultur kan være nødvendige, for at der kan påvises en lille mængde virus i prøven. Dette kan resultere i en undersøgelsestid på op til 10 dage, før et endeligt resultat opnås. Autolyserede prøver kan være cytotoxiske for cellekulturen og således begrænse dens anvendelse.
4. Det anbefales også at udføre virusisolation i tilfælde af tidligere bekræftelse af klassisk svinepest ved hjælp af andre metoder. Den skal anvendes som referencetest til bekræftelse af positive resultater af en tidligere antigen-ELISA, PCR eller FAT eller indirekte peroxidasefarvning.

Isolater af klassisk svinepestvirus, som er opnået på denne måde, er nyttige til viruskarakterisering, herunder genstypebestemmelse og molekylær epidemiologi.

5. Alle isolater af klassisk svinepestvirus fra alle primærudbrud, primært tilfælde hos vildtlevende svin eller tilfælde i slagterier eller transportmidler skal typebestemmes af et nationalt referencelaboratorium i medlemsstaterne eller af ethvert andet laboratorium, som den pågældende medlemsstat har godkendt, eller af EF-referencelaboratoriet i henhold til afsnit E.

Under alle omstændigheder skal disse virusisolater hurtigst muligt sendes til EF-referencelaboratoriet, så de kan indgå i virussamlingen.

C. Påvisning af virusgenom

1. Polymerasekædereaktionen (PCR) anvendes til påvisning af virusgenom i blod-, vævs- eller organprøver. Små fragmenter virus-RNA transskriberes til DNA-fragmenter, som forstærkes ved PCR til påviselige mængder. Da denne test kun påviser en virusgenomsekvens, kan PCR være positiv, selv om der ikke er noget infektiøst virus til stede (f.eks. i autolyserede væv eller prøver fra svin, som er i bedring).
2. PCR egner sig til undersøgelse af et lille antal omhyggeligt udvalgte prøver fra mistænkte dyr eller af materiale fra aborterede fostre. Til viruspåvisning i kroppe af vildtlevende svin kan det være den foretrukne metode, hvis materialet er autolyseret og virusisolation ikke længere er mulig på grund af cytotoxicitet.
3. Egnede prøvemateriale til diagnostisk PCR er de samme organer som organerne til virusisolation eller ikke-koaguleret blod.

⁽¹⁾ Adskillige ELISA'er til påvisning af klassisk svinepestvirusantigen, som kan gennemføres med forskellige typer prøver, er i handelen.

4. PCR kan udføres inden for 48 timer. Den kræver det relevante laboratorieudstyr, særskilte faciliteter og erfarent personale. Det er en fordel, at infektiøse viruspartikler ikke skal opformeres på laboratoriet. Metoden er særdeles følsom, men der kan nemt forekomme kontaminationer, som fører til falsk-positive resultater. Derfor er streng kvalitetskontrol ubetinget nødvendig. Nogle metoder er pestivirus- frem for klassisk svinepestspecifikke og kræver yderligere bekræftende test, såsom sekventering af PCR-produktet.

D. Evaluering af resultaterne af virologiske prøver

1. Virologiske prøver er ubetinget nødvendige til bekræftelse af klassisk svinepest.

Virusisolation må betragtes som den virologiske referenceprøve og skal anvendes som bekræftende prøve, når det er nødvendigt. Den anbefales navnlig i tilfælde, hvor positive FAT-, ELISA- eller PCR-resultater ikke er forbundet med påvisning af kliniske tegn eller læsioner, og i alle andre tvivlsomme tilfælde.

Et primærudbrud af klassisk svinepest kan dog bekræftes, hvis der er påvist kliniske tegn eller læsioner hos de pågældende svin og mindst to prøver til påvisning af antigen eller genom har givet et positivt resultat.

Et sekundærudbrud af klassisk svinepest kan bekræftes, hvis der ud over den epidemiologiske forbindelse med et bekræftet udbrud eller tilfælde er påvist kliniske tegn eller læsioner hos de pågældende svin og en prøve til påvisning af antigen eller genom har givet et positivt resultat.

Et primært tilfælde af klassisk svinepest hos vildtlevende svin kan bekræftes efter virusisolation, eller hvis mindst to prøver til påvisning af antigen eller genom har givet et positivt resultat. Yderligere tilfælde af klassisk svinepest hos vildtlevende svin, hvor der er konstateret en epidemiologisk forbindelse med tidligere bekræftede tilfælde, kan bekræftes, hvis en prøve til påvisning af antigen eller genom har givet et positivt resultat.

2. Et positivt resultat for klassisk svinepest ved en prøve til påvisning af genom eller antigen kræver, at den pågældende prøve er udført med antistoffer, der er specifikke for klassisk svinepestvirus, eller primere. Hvis prøven ikke var specifik for klassisk svinepestvirus, men kun pestivirus-specifik, må den gentages med reagenser, der er specifikke for klassisk svinepestvirus.

E. Gentybestemmelse af isolater af klassisk svinepestvirus

1. Gentybestemmelse af isolater af klassisk svinepestvirus opnås ved bestemmelse af nucleotidsekvensen af dele af virusgenomet, dvs. specifikke dele af den 5'ikke-translaterede region og/eller af E2-glycoproteingenet. Overensstemmelsesgraden mellem disse sekvenser og dem, der allerede er opnået fra tidligere virusisolater, kan indicere, hvorvidt sygdomsudbrud er forårsaget af nye eller allerede kendte stammer. Herved kan hypoteser om overførselsveje, som epidemiologisk opsporing har givet anledning til, underbygges eller forkastes.

Gentybestemmelse af isolater af klassisk svinepestvirus er af meget stor betydning for bestemmelsen af sygdomskilden. Et nært slægtskab mellem virusser fra forskellige udbrud er dog ikke noget absolut bevis på en direkte epidemiologisk forbindelse.

2. Hvis virustypebestemmelsen ikke kan udføres på et nationalt laboratorium eller på et andet laboratorium, der er godkendt til at diagnosticere klassisk svinepest, på kort tid, skal den oprindelige prøve eller virusisolatet sendes til EF-referencelaboratoriet til typebestemmelse snarest muligt.

De data for typebestemmelse og sekvensering af isolater af klassisk svinepestvirus, som de laboratorier, der er godkendt til at diagnosticere klassisk svinepest, ligger inde med, skal sendes til EF-referencelaboratoriet til indlæsning i dette laboratoriums database.

Oplysningerne i denne database skal være til rådighed for alle nationale referencelaboratorier i medlemsstaterne. Hvis det er hensigten, at dataene skal offentliggøres i videnskabelige tidsskrifter, skal EF-referencelaboratoriet dog efter anmodning herom fra det pågældende laboratorium garantere, at de behandles fortroligt, indtil de er offentliggjort.

KAPITEL VII

Principper for og anvendelse af serologiske undersøgelser og evaluering af resultaterne

A. Grundprincipper og diagnostisk værdi

1. Hos svin, der er inficeret med klassisk svinepestvirus, kan antistoffer normalt påvises i serumprøver fra 2-3 uger efter infektion. Hos svin, som er kommet sig efter sygdommen, kan beskyttende neutraliserende antistoffer påvises i flere år eller endog i hele dyrenes levetid. Antistoffer kan også påvises sporadisk på sygdommens slutstadium hos dyr, hvor sygdommen har dødelig udgang. Hos nogle svin med klassisk svinepest i kronisk form kan antistoffer påvises i nogle få dage ved udgangen af den første måned efter infektion.

In utero-inficerede svin kan være immuntolerante over for homologt klassisk svinepestvirus og ikke producere specifikke antistoffer. Antistoffer, der stammer fra moderdyret, kan dog påvises i de første dage af dyrenes levetid. Halveringstiden for antistoffer fra moderdyret i sunde smågrise uden viræmi er ca. 2 uger. Hvis der konstateres antistoffer mod klassisk svinepest i smågrise på over 3 måneder, stammer de næppe fra moderdyret.

2. Påvisningen af antistoffer mod klassisk svinepestvirus i serum- eller plasmaprøver tjener til at støtte diagnosen klassisk svinepest på mistænkte bedrifter, til at fastslå infektionens varighed i tilfælde af et bekræftet udbrud og til sygdomsovervågning. Serologiske prøver er dog af begrænset værdi, når det gælder påvisning af klassisk svinepest i tilfælde af en nyligt opstået infektion på en bedrift.

Nogle få seropositive svin med en lav neutralisationstiter kan tyde på en nylig infektion (2-4 uger). Mange svin med en høj neutralisationstiter kan tyde på, at virusset er kommet ind på bedriften mere end 1 måned tidligere. Lokalisering af seropositive svin på bedriften kan give nyttige oplysninger om, hvordan klassisk svinepestvirus er kommet ind på bedriften.

Der må dog foretages en nøjagtig evaluering af resultaterne af de serologiske prøver under hensyntagen til alle de kliniske, virologiske og epidemiologiske fund som led i den undersøgelse, der skal gennemføres ved mistanke om eller bekræftelse af klassisk svinepest i henhold til artikel 8 i direktiv 2001/89/EF.

B. Anbefalede serologiske prøver

1. Virusneutralisationstesten (VNT) og ELISA er de foretrukne analysemetoder til serologisk diagnosticering af klassisk svinepest.

Kvaliteten og effektiviteten af den serologiske diagnose, der stilles på de nationale laboratorier, må regelmæssigt kontrolleres som led i den sammenlignende undersøgelse, som EF-referencelaboratoriet med mellemrum tilrettelægger for laboratorierne.

2. VNT er baseret på bestemmelse af den virusneutraliserende aktivitet i antistofferne i serumprøven udtrykt som neutraliserende 50 % endepunkt.

En konstant mængde klassisk svinepestvirus inkuberes ved 37 °C med fortyndet serum. Til brug ved screening fortyndes serum indledningsvis 1/10. Når en fuldstændig titrering er nødvendig, kan der tilberedes dobbeltbestemmelser af serum begyndende med 1/2 eller 1/5. Hver fortynding blandes med en tilsvarende mængde virussuspension, som indeholder 100 infektiøse doser (TCID₅₀).

Efter inkubation podes blandingen på cellekulturer, der inkuberes i 3-5 dage. Efter denne inkubationsperiode fikseres kulturerne, og eventuel virusformering i de inficerede celler påvises ved hjælp af et antistofmærkningssystem. Man kan enten benytte neutralisationstesten med peroxidasemærket antistof (NPLA) eller neutralisationstesten med immunfluorescensmærket antistof (NIF).

Resultaterne af VNT udtrykkes som den reciprokke værdi af den første serumfortynding, ved hvilken halvdelen af de podede cellekulturer (50 % endepunkt) ikke udviser virusformering (ingen specifik mærkning). Der anslås et punkt mellem to fortyndingsniveauer. Slutfortyndingen er baseret på den faktiske serumfortynding under neutralisationsreaktionen, dvs. efter tilsætning af virus, men før der tilsættes cellesuspension.

3. VNT er den mest følsomme og pålidelige prøve til påvisning af antistoffer mod klassisk svinepestvirus. Den anbefales derfor til serologisk undersøgelse af et enkelt dyr og af en besætning. Ved denne prøve kan der dog påvises krydsneutraliserende antistoffer, som er specifikke for drøvtyggerpestvirusinfektioner hos svin.

VNT til påvisning af antistoffer mod BVD-virus og BD-virus følger de samme principper og udføres til differentialdiagnosticering af klassisk svinepest.

4. De pestivirusstammer, som skal anvendes ved neutralisationsprøverne, skal være i overensstemmelse med anbefalingen fra EF-referencelaboratoriet.
5. Der er udviklet flere ELISA-metoder med anvendelse af monoclonale antistoffer: konkurrerende eller blokerende ELISA og indirekte ikke-konkurrerende ELISA.

Den konkurrerende eller blokerende ELISA er normalt baseret på monoclonale antistoffer. Hvis serumprøven indeholder antistoffer mod klassisk svinepestvirus, vil bindingen af et udvalgt peroxidasekonjugeret monoklonalt antistof til virusantigenet blive hæmmet, hvilket resulterer i et svækket signal.

I den indirekte ikke-konkurrerende ELISA måles bindingen af serumantistoffer til antigen direkte ved hjælp af peroxidasekonjugerede anti-svin-antistoffer.

6. De nationale laboratorier skal med regelmæssige mellemrum foretage kvalitetskontrol af følsomheden og specificiteten af hver batch af en ELISA ved hjælp af det sæt referencesera, som EF-referencelaboratoriet leverer. Dette sæt skal omfatte:

- sera fra svin i den tidlige fase af infektion med klassisk svinepestvirus (inden 21 dage efter infektion)
- sera fra svin, der er ved at komme sig (efter 21 dage efter infektion)
- sera fra svin, der er inficeret med drøvtyggerpestivirusser.

De ELISA'er, der skal anvendes til den serologiske diagnosticering af klassisk svinepest, skal genkende alle referencesera fra de svin, som er ved at komme sig. Alle resultater, der opnås med referenceseraene, skal være repeterbare. Desuden bør alle positive sera fra den tidlige fase genkendes, og der bør kun forekomme et minimum af krydsreaktioner med seraene fra de svin, der er inficeret med drøvtyggerpestivirusser.

De resultater, der opnås med referenceseraene fra svin i den tidlige infektionsfase, er en indikation af ELISA'ens følsomhed.

7. ELISA'en betragtes som mindre følsom end VN, og den bør kun anvendes til screening af besætninger. ELISA'en kræver dog mindre specialiseret udstyr og kan takket være automatiserede systemer udføres meget hurtigere end VN.

ELISA'en skal sikre identifikation af alle infektioner med klassisk svinepest på rekonvalescensstadiet, og der må så vidt muligt ikke forekomme interferens frakrydsreagerende antistoffer mod drøvtyggerpestivirusser.

C. Fortolkning af serologiske resultater og differentialdiagnosticering med infektioner fremkaldt af drøvtyggerpestivirusser (BVDV og BDV)

1. I tilfælde af påvisning af en klassisk svinepestvirusneutralisationstiter, som er lig med eller højere end 10 ND₅₀ i serumprøver indsamlet fra et eller flere svin eller et positivt ELISA-resultat i serumprøver fra en gruppe svin finder, uden at dette berører artikel 4, stk. 3, litra a), eller artikel 7, stk. 2, i direktiv 2001/89/EF, foranstaltningerne i henhold til artikel 4, stk. 2, i direktiv 2001/89/EF omgående anvendelse eller anvendes fortsat på den pågældende bedrift.

De prøver, som allerede er indsamlet fra denne bedrift, skal testes på ny ved hjælp af VN ved sammenlignende endepunktitrering af de neutraliserende antistoffer mod klassisk svinepestvirus og drøvtyggerpestivirusser.

2. Hvis de sammenlignende prøver viser antistoffer mod drøvtyggerpestivirusser og ingen eller klart lavere (mindre end det tredobbelte) antistoftiter mod klassisk svinepestvirus, udelukkes mistanken om klassisk svinepest, medmindre der er andre grunde til fortsat at anvende foranstaltningerne i henhold til artikel 4, stk. 2, i direktiv 2001/89/EF på den pågældende bedrift.
3. Hvis de sammenlignende prøver viser en virusneutralisationstiter i mere end ét svin, som er lig med eller højere end 10 ND₅₀, og denne titer er lig med eller højere end titeren for andre pestivirusser, sørger myndighederne for, at klassisk svinepest bekræftes, hvis der er fundet epidemiologisk bevis på den pågældende bedrift.
4. Uden at dette berører artikel 4, stk. 3, i direktiv 2001/89/EF, sikrer myndighederne, hvis der ikke er fundet epidemiologisk bevis, eller hvis resultaterne af de tidligere prøver er tvivlsomme, at:
- foranstaltningerne i henhold til artikel 4, stk. 2, i direktiv 2001/89/EF fortsat finder anvendelse
 - yderligere undersøgelser gennemføres hurtigst muligt for at bekræfte eller udelukke klassisk svinepest i henhold til kapitel IV

på den pågældende bedrift.

5. Hvis de yderligere kontroller og prøver i henhold til punkt 4 ikke gør det muligt at udelukke klassisk svinepest, skal der dog tages yderligere blodprøver til serologiske undersøgelser på bedriften, efter at der er gået mindst 2 uger siden den forrige kontrol.

Som led i denne yderligere prøvetagning skal de svin, som allerede har undergået prøvetagning og testning, undergå endnu en prøvetagning med henblik på en sammenlignende serologisk undersøgelse med de tidligere indsamlede prøver for at påvise en eventuel serokonvertering for klassisk svinepestvirus eller drøvtyggerpestivirus.

Hvis disse yderligere kontroller og prøver ikke gør det muligt at bekræfte klassisk svinepest, kan foranstaltningerne i henhold til artikel 4 i direktiv 2001/89/EF ophæves.

KAPITEL VIII

Diskriminerende prøver i tilfælde af nødvaccination

Der findes ingen egnede diskriminerende prøver til at skelne vaccinerede svin fra svin, som er naturligt inficeret med klassisk svinepestvirus.

KAPITEL IX

Minimumskrav til sikkerheden på laboratorier for klassisk svinepest

1. Minimumskravene i tabel 1 skal være opfyldt på alle laboratorier, hvor der håndteres klassisk svinepestvirus, selv om det kun er i de små mængder, der er nødvendige til virusisolations- og neutralisationsprøver. Post mortem-undersøgelser, behandling af væv til FAT og serologi med anvendelse af inaktiveret antigen kan dog foregå på et lavere indeslutningsniveau, hvis der er garanteret grundlæggende hygiejne og postoperativ desinfektion med sikker bortskaffelse af væv og sera.
2. De supplerende krav i tabel 1 skal opfyldes af alle laboratorier, hvor omfattende virusopformering finder sted.
3. Kravene i tabel 2 skal opfyldes af alle laboratorier, hvor dyreforsøg med klassisk svinepestvirus finder sted.
4. Under alle omstændigheder skal alle lagre af klassisk svinepestvirus opbevares sikkert, enten i dybfrossen eller frysetørret form. Det anbefales, at fryserne og køleskabe ikke anvendes til andre virusser end klassisk svinepestvirus eller til andre materialer uden tilknytning til diagnosticeringen af klassisk svinepest. Hver enkelt ampul skal være tydeligt mærket, og der skal føres detaljerede bøger over viruslagrene med angivelse af datoer for og resultater af kvalitetskontroller. Der skal også føres bøger over tilgangen af virusser til lageret med udførlige oplysninger om kilden og over virusser, som afgives til andre laboratorier.
5. Det anbefales, at der til sikkerhedsområdet, hvor der arbejdes med klassisk svinepestvirus, knyttes områder, hvor der ikke håndteres klassisk svinepestvirus. Disse andre områder bør være til rådighed til klargøring af glas og fremstilling af substrater, vedligeholdelse og tilberedning af ikke-inficerede cellekulturer, behandling af sera og serologiske undersøgelser (uden brug af levende klassisk svinepestvirus) og administrativ støtte.

Tabel 1

Principper for biologisk indeslutning, som er relevante for diagnostiske laboratorier

	Supplerende krav	Minimumskrav
Arbejds miljøet i almindelighed	Normalt atmosfæretryk, dobbelt HEPA-filtrering af afgangsluften. Rum, der udelukkende benyttes til diagnosticering af klassisk svinepestvirus.	Normalt atmosfæretryk. Rum, der udelukkende benyttes til bestemte procedurer.
Laboratoriebeklædning	Fuldstændig omklædning ved ankomst. Laboratoriebeklædningen må kun benyttes i enheden for klassisk svinepestvirus. Engangshandsker til al håndtering af inficeret materiale. Beklædningen steriliseres, inden den fjernes fra enheden, eller vaskes i enheden.	Særlig yderbeklædning, som kun benyttes i enheden for klassisk svinepestvirus. Engangshandsker til al håndtering af inficeret materiale. Yderbeklædningen steriliseres, inden den fjernes fra enheden, eller vaskes i enheden.
Kontrol af personale	Kun adgang til enheden for uddannet personale, hvis navne på forhånd er oplyst. Hænderne vaskes og desinficeres, inden enheden forlades. Personalet må ikke komme i nærheden af svin i 48 timer efter at have forladt enheden.	Kun adgang til enheden for uddannet personale, hvis navne på forhånd er oplyst. Hænderne vaskes og desinficeres, inden enheden forlades. Personalet må ikke komme i nærheden af svin i 48 timer efter at have forladt enheden.
Udstyr	Biologisk sikkerhedskabinet (klasse I eller II) til al håndtering af levende virus. Kabinettet bør have dobbelt HEPA-filtrering af afgangsluften. Alt udstyr til laboratoriearbejdet skal forefindes i den pågældende laboratorieafdeling.	

Tabel 2

Krav til biologisk sikkerhed gældende for forsøgslokaler

	Krav
Arbejds miljøet i almindelighed	Kontrolleret undertryksventilation. Dobbelt HEPA-filtrering af afgangsluften. Udstyr til fuldstændig rygning/desinfektion ved forsøgets afslutning. Alt spildevand skal behandles for at inaktivere klassisk svinepestvirus (varme eller ad kemisk vej).
Laboratoriebeklædning	Fuldstændig omklædning ved ankomst. Engangshandsker til al håndtering. Beklædningen steriliseres, inden den fjernes fra enheden, eller vaskes i enheden.
Kontrol af personale	Kun adgang til enheden for uddannet personale, hvis navne på forhånd er oplyst. Brusebad, når enheden forlades. Personalet må ikke komme i nærheden af svin i 48 timer efter at have forladt enheden.
Udstyr	Alt udstyr, der kræves til laboratoriearbejdet, skal forefindes i enheden. Alle materialer skal steriliseres, når de fjernes fra enheden, eller skal, når det gælder prøver fra dyr, anbringes i to tætte beholdere — en inder- og en yderbeholder — med desinficeret overflade med henblik på transport til laboratoriet for klassisk svinepest.
Dyr	Alle dyr skal slagtes, inden de fjernes fra enheden, post mortem-undersøgelserne skal udføres inden for sikkerhedsområdet, og kroppene skal forbrændes ved undersøgelses afslutning.